

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

19. září 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 359/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

Tribunál

2022/C 359/02 Složení přísahy nových členů Tribunálu 2

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 359/03 Věc C-567/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. května 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski građanski sud u Zagrebu – Chorvatsko) – A.H. v. Zagrebačka banka d.d. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Zneužívající ujednání – Směrnice 93/13/EHS – Časová působnost – Článek 10 odst. 1 – Úvěrová smlouva uzavřená přede dnem přistoupení členského státu k Evropské unii, ale změněná po tomto dni – Článek 6 – Vrácení prospěchu neoprávněně získaného prodávajícím nebo poskytovatelem – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví nahrazení zneužívajících ujednání a vrácení přeplatku získaného na základě těchto ujednání – Věcná působnost – Článek 1 odst. 2 – Vyloučení ujednání, která odrážejí závazné právní a správní předpisy“) 3

2022/C 359/04	Spojené věci C-116/21 P až C-118/21 P, C-138/21 P a C-139/21 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. července 2022 – Evropská komise v. VW, Evropský parlament, Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Důchod – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 20 přílohy VIII – Přiznání pozůstalostního důchodu – Pozůstalá manželka po bývalém úředníkovi pobírajícím starobní důchod – Manželství uzavřené po ukončení služby tohoto úředníka – Podmínka minimální doby trvání manželství pět let ke dni úmrtí úředníka – Článek 18 přílohy VIII – Manželství uzavřené před ukončením služby úředníka – Podmínka minimální doby trvání manželství pouze jeden rok – Námitka protiprávnosti článku 20 přílohy VIII – Listina základních práv Evropské unie – Článek 20 – Zásada rovného zacházení – Článek 21 odst. 1 – Zásada zákazu diskriminace na základě věku – Článek 52 odst. 1 – Absence svévolného nebo zjevně nepřiměřeného rozlišování s ohledem na cíl sledovaný unijním normotvůrcem“)	4
2022/C 359/05	Věc C-168/21 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na KL („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 2 odst. 4 – Podmínka oboustranné trestnosti činu – Článek 4 bod 1 – Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu – Ověření ze strany justičního orgánu vykonávajícího členského státu – Jednání, z nichž jen část je podle práva vykonávajícího členského státu trestným činem – Článek 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada přiměřenosti trestných činů a trestů“)	5
2022/C 359/06	Věc C-207/21 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. července 2022 – Evropská komise v. Polská republika a další („Kasační opravný prostředek – Zrušení prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Článek 16 odstavce 4 a 5 SEU – Článek 3 odstavce 2 a 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních – Časová působnost – Pravidla hlasování Rady – Kvalifikovaná většina“)	6
2022/C 359/07	Spojené věci C-274/21 a C-275/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Rakousko) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. v. Rakouská republika, Bundesbeschaffung GmbH („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Nepoužitelnost na předběžné postupy a přezkumná řízení podle článku 2 směrnice 89/665/EHS při neexistenci cizího prvku – Směrnice 2014/24/EU – Článek 33 – Postavení rámcové dohody na roveň smlouvě ve smyslu čl. 2a odst. 2 směrnice 89/665 – Nemožnost zadat novou veřejnou zakázku, pokud již bylo dosaženo maximálního množství nebo maximální hodnoty dotčených stavebních prací, dodávek nebo služeb stanovených rámcovou dohodou – Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje úhradu poplatků za přístup ke správním soudům v oblasti veřejných zakázek – Povinnost stanovit a uhradit poplatky za přístup k soudu před tím, než soud rozhodne o návrhu na předběžné opatření nebo na přezkum – Neprůhledné zadávací řízení – Zásady efektivity a rovnocennosti – Užitečný účinek – Právo na účinnou právní ochranu – Směrnice 89/665 – Články 1, 2 a 2a – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Vnitrostátní právní úprava, podle níž je v případě nezaplacení poplatku za přístup k soudu návrh na přezkum odmítnut – Určení odhadované hodnoty veřejné zakázky“)	7
2022/C 359/08	Věc C-310/21 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS v. Evropská komise, Spolková republika Německo, Španělské království, Francouzská republika („Kasační opravný prostředek – Energetika – Nařízení (EU) č. 347/2013 – Transevropské energetické sítě – Projekty společného zájmu Evropské unie – Článek 3 odst. 4 a článek 16 – Přenesení pravomoci na Evropskou komisi – Článek 290 SFEU – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2020/389 – Změna seznamu projektů společného zájmu Unie – Akt přijatý Komisí – Právo Evropského parlamentu a Rady Evropské unie vznést námitky – Lhůta – Povaha aktu před uplynutím této lhůty“)	8
2022/C 359/09	Věc C-371/21 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. července 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) – Grantová dohoda – Projekt Marsol – Způsobitelné výdaje – Vyšetřovací zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vracení vyplacených částek – Právo na přístup ke spisu OLAF – Právo být vyslechnut – Důkazní břemeno – Zkreslení skutkového stavu – Důkazní síla – Zásada proporcionality – Bezdůvodné obohacení“)	9

2022/C 359/10	Věc C-401/21 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. července 2022 – Rumunsko v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Fond soudržnosti a Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) – Nařízení (EU) č. 1303/2013 – Použitelná míra spolufinancování – Změna míry, k níž došlo mezi podáním konečné žádosti o průběžnou platbu a schválením účetní závěrky – Zásady jednoročního účetního období a zákazu zpětné účinnosti“)	9
2022/C 359/11	Věc C-447/21 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. srpna 2022 – Petrus Kerstens v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Disciplinární řízení – Žádost o pomoc – Zamítnutí – Doručování rozhodnutí v elektronické podobě – Žaloba na neplatnost – Lhůta pro podání žaloby – Začátek běhu lhůty – Opožděné podání žaloby“)	10
2022/C 359/12	Věc C-572/21: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – CC v. VO („Řízení o předběžné otázce – Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Rodičovská zodpovědnost – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 8 odst. 1 a čl. 61 písm. a) – Obecná příslušnost – Zásada zachování místní příslušnosti soudu – Přemístění obvyklého bydliště dítěte v průběhu řízení z členského státu Evropské unie do třetího státu, který je smluvní stranou Haagské úmluvy z roku 1996“)	10
2022/C 359/13	Věc C-242/22 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Évora – Portugalsko) – trestní řízení proti TL („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2010/64/EU – Právo na tlumočení a překlad – Článek 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 – Pojem ‚podstatný dokument‘ – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 3 odst. 1 písm. d) – Oblast působnosti – Neprovedení směrnice do vnitrostátního práva – Přímý účinek – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 a čl. 48 odst. 2 – Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – Článek 6 – Odsouzení k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu a probačním dohledem – Nesplnění povinností vyplývajících z režimu dohledu – Opomenutí přeložit podstatný dokument a nepřítomnost tlumočnicka při jeho vyhotovení – Zrušení odkladu výkonu trestu – Nepřeložení procesních úkonů týkajících se tohoto zrušení – Důsledky pro platnost uvedeného zrušení – Vada řízení sankcionovaná relativní neplatností“)	11
2022/C 359/14	Věc C-288/20: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francie) – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o úvěru v cizí měně (švýcarský frank) – Ujednání vystavující úvěrovaného kurzovému riziku – Článek 4 odst. 2 – Požadavky na srozumitelnost a transparentnost – Důkazní břemeno – Článek 3 odst. 1 – Významná nerovnováha – Článek 5 – Sepsání smluvního ujednání jasným a srozumitelným jazykem“)	12
2022/C 359/15	Věc C-454/20: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit – Bulharsko) – Trestní řízení proti AZ („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Doprava – Směrnice 1999/37/ES – Registrační doklady vozidel – Směrnice 2014/45/EU – Pravidelná technická prohlídka motorových vozidel – Článek 49 Listiny základních práv Evropské unie – Zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů – Řízení vozidla, které nebylo řádně zaregistrováno – Sankce – Absence uplatňování unijního práva – Zjevný nedostatek pravomoci Soudního dvora“)	13
2022/C 359/16	Věc C-521/20: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Rakousko) – J.P. v. B.d.S.L. („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 1999/62/ES – Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Mýtné – Neuhrazení – Sankce – Listina základních práv Evropské unie – Článek 50 – Zásada ne bis in idem – Článek 94 písm. c) jednacího řádu – Nedostatečné upřesnění – Neexistence souvislosti mezi požadovaným výkladem unijního práva a skutečností nebo předmětem sporu v původním řízení – Zjevná nepřípustnost“)	13

2022/C 359/17	Věc C-133/21: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Efeteio Athinon – Řecko) – VP, CX, RG, TR a další v. Elliniko Dimosio („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKO – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru – Vnitrostátní právní úprava, která zavádí rozdílné zacházení v oblasti odměňování mezi pracovníky zaměstnanými na základě smlouvy o dílo na dobu určitou a pracovníky zaměstnanými na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou – Neexistence odůvodnění – Pojem „objektivní důvody““)	14
2022/C 359/18	Věc C-59/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 27. ledna 2022 – MP v. Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Věc C-110/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 17. února 2022 – IP v. Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Věc C-159/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 3. března 2022 – IK v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Věc C-308/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden	20
2022/C 359/22	Věc C-309/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden	21
2022/C 359/23	Věc C-310/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, zúčastněná: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Věc C-322/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 12. května 2022 – E. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Věc C-331/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Španělsko) dne 17. května 2022 – KT v. Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Věc C-340/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 24. května 2022 – Cofidis v. Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Věc C-349/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 31. května 2022 – NM v. Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Věc C-352/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Hamm (Německo) dne 1. června 2022 – trestní řízení proti A.	26
2022/C 359/29	Věc C-356/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. června 2022 – Pro Rauchfrei e.V. v. JS e.K.	26
2022/C 359/30	Věc C-371/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne 8. června 2022 – G sp. z o.o. v. W S.A.	27

2022/C 359/31	Věc C-372/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Lucembursko) dne 9. června 2022 – CM v. DN	28
2022/C 359/32	Věc C-373/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 9. června 2022 – trestní řízení proti NE	28
2022/C 359/33	Věc C-376/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. června 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Rakousko (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Věc C-377/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 10. června 2022 – LR v. Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia	30
2022/C 359/35	Věc C-392/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 15. června 2022 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Věc C-393/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky dne 15. června 2022 – EXTÉRIA, s.r.o. v. Správní, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Věc C-394/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 15. června 2022 – Oilchart International NV v. O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Věc C-395/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne 14. června 2022 – Trade Express-L“ OOD v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“	33
2022/C 359/39	Věc C-396/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Věc C-397/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Věc C-398/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Věc C-399/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 15. června 2022 – Confédération paysanne v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Věc C-404/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Protodikeio Athinon (Řecko) dne 16. června 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) v. Dioikitiko Protodikeio Athinon	38
2022/C 359/44	Věc C-406/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Brně (Česká republika) dne 20. června 2022 – CV v. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Věc C-409/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Sofia (Bulharsko) dne 21. června 2022 – UA v. EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Věc C-411/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 21. června 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Věc C-412/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 21. června 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. NT	41

2022/C 359/48	Věc C-414/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obersten Gerichtshof (Rakousko) dne 21. června 2022 – DocLX Travel Events GmbH v. Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Věc C-415/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 20. června 2022 – JD v. Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Věc C-418/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgie) dne 21. června 2022 – SA Cezam v. État belge	43
2022/C 359/51	Věc C-423/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. června 2022 Evropský hospodářský a sociální výbor proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-750/20, Correia v. EHSV	43
2022/C 359/52	Věc C-431/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2022 – Scuola europea di Varese v. PD a LC, v postavení osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost vůči NG	44
2022/C 359/53	Věc C-434/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 30. června 2022 – AS Latvijas valsts meži v. Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs	44
2022/C 359/54	Věc C-436/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 1. července 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) v. Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Věc C-447/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2022 Republikou Slovinsko proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-392/20, Petra Flašker v. Evropská komise	47
2022/C 359/56	Věc C-448/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2022 Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vyhlášenému dne 1. června 2022 ve věci T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB	48
2022/C 359/57	Věc C-456/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Ravensburg (Německo) dne 8. července 2022 – VX a AT v. Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Věc C-459/22: Žaloba podaná dne 8. července 2022 – Evropská komise v. Nizozemské království	49
2022/C 359/59	Věc C-462/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 11. července 2022 – BM v. LO	50
2022/C 359/60	Věc C-512/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2022 Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. května 2022 ve věci T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Evropská centrální banka (ECB)	51
2022/C 359/61	Věc C-513/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2022 Silviem Berlusconim proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. května 2022 ve věci T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Evropská centrální banka (ECB)	53
2022/C 359/62	Věc C-514/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2022 Tirrenia di navigazione SpA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. května 2022 ve věci T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Evropská komise	55
2022/C 359/63	Věc C-515/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2022 Tirrenia di navigazione SpA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. května 2022 ve věci T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Evropská komise	57

2022/C 359/64	Věc C-330/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – IP v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Věc C-366/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – CZ v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Věc C-445/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – EUROBANK BULGARIA v. NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Věc C-517/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 31. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Laudamotion GmbH v. TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Věc C-614/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – G v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Věc C-685/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – YV v. Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Věc C-709/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Pitești – Rumunsko) – Řízení zahájené MK	60
2022/C 359/71	Věc C-717/21: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polsko) – Provident Polska S.A. v. VF	60

Tribunál

2022/C 359/72	Věc T-864/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – AI a další v. ECDC („Veřejná služba – Zaměstnanci střediska ECDC – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Předchozí varování – Článek 31 Listiny základních práv – Článek 24 služebního řádu – Rozsah povinnosti poskytnout pomoc – Povinnost jednat s náležitou péčí – Zahájení šetření – Přiměřená lhůta – Odpovědnost – Protiprávnost“)	61
2022/C 359/73	Věc T-165/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – JC v. EUCAP Somálsko („Rozhodčí doložka – Mezinárodní smluvní zaměstnanec mise EUCAP Somálsko – Mise v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky – Ukončení pracovní smlouvy na dobu určitou ve zkušební době – Oznámení ukončení smlouvy doporučeným dopisem s dodejkou – Zaslání na neúplnou adresu – Počátek plynutí lhůty pro podání odvolání před podáním žaloby – Určení rozhodného práva – Kogentní ustanovení vnitrostátního pracovního práva – Neplatnost ujednání o zkušební době – Vadné oznámení výpovědi – Odstupné – Zpětné vyplacení odměny – Vzájemná žaloba“)	61
2022/C 359/74	Věc T-194/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – JF v. EUCAP Somálsko („Rozhodčí doložka – Mezinárodní smluvní zaměstnanec mise EUCAP Somálsko – Mise v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky – Neobnovení pracovní smlouvy po vystoupení Spojeného království z Unie – Právo být vyslechnut – Rovné zacházení – Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti – Přechodné období stanovené v Dohodě o vystoupení Spojeného království z Unie – Žaloba na neplatnost – Žaloba na náhradu škody – Akty, jež jsou neoddělitelné od smlouvy – Nepřípustnost“)	62
2022/C 359/75	Věc T-457/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – VeriGraft v. Eismea („Rozhodčí doložka – ‚Horizont 2020‘ – Rámcový program pro výzkum a inovace (2014 – 2020) – Grantová dohoda ‚Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV‘ – Náklady na subdodávky, se kterými nebylo v této dohodě počítáno – Zjednodušený postup schvalování – Subdodávky uvedené v pravidelných technických zprávách – Schválené pravidelné technické zprávy – Způsobitelné náklady“)	63
2022/C 359/76	Věc T-629/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Delifruit v. Komise („Přípravky na ochranu rostlin – Účinná látka chlorpyrifos – Stanovení maximálních limitů reziduí pro chlorpyrifos v banánech nebo na jejich povrchu – Nařízení (ES) č. 396/2005 – Dostupné vědecké a technické poznatky – Jiná opodstatněná hlediska“)	64

2022/C 359/77	Věc T-768/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Standard International Management v. EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie The Standard – Zrušení – Místo užívání ochranné známky – Reklamy a nabídky k prodeji určené uniijním spotřebitelům – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001“)	64
2022/C 359/78	Věc T-147/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie GUGLER – Absolutní důvod neplatnosti – Případ, kdy se nejedná o nedostatek dobré víry – Článek 51 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	65
2022/C 359/79	Věc T-176/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CCTY – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CCVI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Zneužití práva – Článek 71 nařízení 2017/1001“)	66
2022/C 359/80	Věc T-227/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Illumina v. Komise („Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Trh farmaceutického průmyslu – Článek 22 nařízení (ES) č. 139/2004 – Žádost o postoupení případu podaná orgánem pro hospodářskou soutěž dle vnitrostátního práva nepříslušným k přezkumu spojení podniků – Rozhodnutí Komise o přezkumu spojení podniků – Rozhodnutí Komise o vyhovění žádostem ostatních vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž připojit se k žádosti o postoupení případu – Pravomoc Komise – Lhůta pro podání žádosti o postoupení případu – Pojem ‚oznámení‘ – Přiměřené období – Legitimní očekávání – Veřejné vyjádření místopředsedkyně Komise – Právní jistota“)	66
2022/C 359/81	Věc T-369/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie uni – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Označení nebo údaje, jež se staly obvyklými – Článek 7 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení 2017/1001]“)	67
2022/C 359/82	Věc T-438/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – TL v. Komise („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí o neobnovení smlouvy – Oznámení o volném pracovním místě – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost jednat s náležitou péčí – Psychické a sexuální obtěžování – Odpovědnost“)	68
2022/C 359/83	Věc T-543/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Purasac v. EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Rejeunesse – Starší slovní ochranná známka Evropské unie REVANESSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	68
2022/C 359/84	Věc T-573/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Brand Energy Holdings v. EUIPO (RAPIDGUARD) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie RAPIDGUARD – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 – Právo být vyslechnut“)	69
2022/C 359/85	Věc T-634/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Rimini Street v. EUIPO (WE DO SUPPORT) („Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka WE DO SUPPORT – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	70
2022/C 359/86	Věc T-641/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – dennree v. EUIPO (BioMarkt) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BioMarkt – Absolutní důvod pro zamítnutí – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	70

2022/C 359/87	Věc T-677/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – TL v. Komise („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Hodnotící zpráva za rok 2019 – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Stanovení cílů – Zneužití pravomoci – Odpovědnost“)	71
2022/C 359/88	Věc T-200/18: Usnesení Tribunálu ze dne 21. července 2022 – Fersher Developments a Lisin v. Komise a ECB („Žaloba na náhradu škody – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o politice zvláštní hospodářské podmíněnosti uzavřené mezi Kyprem a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Rovné zacházení – Zásada proporcionality – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	71
2022/C 359/89	Věc T-254/21: Usnesení Tribunálu ze dne 25. července 2022 – Armadora Parleros v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Společná rybářská politika – Absence výkonu kontrolních pravomocí stanovených příslušnou právní úpravou ze strany Komise – Výkon motoru plavidel – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Újma – Příčinná souvislost – Promlčení lhůta – Zjevně nepřipustná žaloba“)	72
2022/C 359/90	Věc T-317/21: Usnesení Tribunálu ze dne 15. července 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) („Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	73
2022/C 359/91	Věc T-439/21: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2022 – Anglofranchise v. EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	73
2022/C 359/92	Věc T-30/22: Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2022 – Sanoptis v. EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí přihlášky k zápisu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	74
2022/C 359/93	Věc T-266/22: Žaloba podaná dne 7. května 2022 – Aziz v. Komise	74
2022/C 359/94	Věc T-286/22: Žaloba podaná dne 18. května 2022 – Aziz v. Komise	75
2022/C 359/95	Věc T-388/22: Žaloba podaná dne 29. června 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA	76
2022/C 359/96	Věc T-405/22: Žaloba podaná dne 29. června 2022 – UniCredit Bank v. SRB	77
2022/C 359/97	Věc T-407/22: Žaloba podaná dne 1. července 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB	78
2022/C 359/98	Věc T-423/22: Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Max Heinr. Sutor v. SRB	80
2022/C 359/99	Věc T-431/22: Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki v. SRB	81
2022/C 359/100	Věc T-432/22: Žaloba podaná dne 7. července 2022 – Nordea Rahoitus Suomi v. SRB	82
2022/C 359/101	Věc T-440/22: Žaloba podaná dne 12. července 2022 – UIV Servizi v. REA	83
2022/C 359/102	Věc T-444/22: Žaloba podaná dne 18. července 2022 – HB v. Komise	84
2022/C 359/103	Věc T-447/22: Žaloba podaná dne 18. července 2022 – NV v. EIB	85
2022/C 359/104	Věc T-455/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	85
2022/C 359/105	Věc T-456/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	86
2022/C 359/106	Věc T-457/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	87

2022/C 359/107	Věc T-465/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	88
2022/C 359/108	Věc T-466/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	89
2022/C 359/109	Věc T-467/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	89
2022/C 359/110	Věc T-468/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	90
2022/C 359/111	Věc T-469/22: Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie	91
2022/C 359/112	Věc T-471/22: Žaloba podaná dne 29. července 2022 – QM v. Rada	92
2022/C 359/113	Věc T-472/22: Žaloba podaná dne 29. července 2022 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Věc T-473/22: Žaloba podaná dne 31. července 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik v. EUIPO – Darvas and Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Věc T-480/22: Žaloba podaná dne 3. srpna 2022 – Panicongelados Massas Congeladas v. EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Věc T-482/22: Žaloba podaná dne 5. srpna 2022 – Thomas Henry v. EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Věc T-488/22: Žaloba podaná dne 8. srpna 2022 – Kaufdas.online v. EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Věc T-489/22: Žaloba podaná dne 8. srpna 2022 – Cathay Pacific Airways v. Komise	96
2022/C 359/119	Věc T-220/22: Usnesení Tribunálu ze dne 22. července 2022 – CiviBank v. ECB	97
2022/C 359/120	Věc T-358/22: Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2022 – PQ v. ESVČ	97

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 359/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 340, 5.9.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 326, 29.8.2022

Úř. věst. C 318, 22.8.2022

Úř. věst. C 311, 16.8.2022

Úř. věst. C 303, 8.8.2022

Úř. věst. C 294, 1.8.2022

Úř. věst. C 284, 25.7.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Složení přísahy nových členů Tribunálu

(2022/C 359/02)

Paní Beatrix Ricziová a pan Tihamér Tóth, kteří byli rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské unie ze dne 29. června 2022 ⁽¹⁾ jmenováni soudci Tribunálu Evropské unie na období od 30. června 2022 do 31. srpna 2022, složili dne 6. července 2022 přísahu před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 30.6.2022, s. 77.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. května 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski građanski sud u Zagrebu – Chorvatsko) – A.H. v. Zagrebačka banka d.d.

(Věc C-567/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Zneužívající ujednání – Směrnice 93/13/EHS – Časová působnost – Článek 10 odst. 1 – Úvěrová smlouva uzavřená přede dnem přistoupení členského státu k Evropské unii, ale změněná po tomto dni – Článek 6 – Vrácení prospěchu neoprávněně získaného prodávajícím nebo poskytovatelem – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví nahrazení zneužívajících ujednání a vrácení přeplatku získaného na základě těchto ujednání – Věcná působnost – Článek 1 odst. 2 – Vyloučení ujednání, která odrážejí závazné právní a správní předpisy“)

(2022/C 359/03)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski građanski sud u Zagrebu

Účastníci původního řízení

Žalobce: A.H.

Žalovaná: Zagrebačka banka d.d.

Výrok

Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že do věcné působnosti této směrnice nespadají smluvní ujednání, která odrážejí ustanovení vnitrostátního práva, podle kterých byl poskytovatel nucen navrhnout spotřebiteli změnu jejich původní smlouvy prostřednictvím dohody, jejíž obsah je dán těmito ustanoveními, a tento spotřebitel měl možnost s takovou změnou souhlasit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 18.1.2021.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. července 2022 – Evropská komise v. VW,
Evropský parlament, Rada Evropské unie**

(Spojené věci C-116/21 P až C-118/21 P, C-138/21 P a C-139/21 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Důchod – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 20 přílohy VIII – Přiznání pozůstalostního důchodu – Pozůstalá manželka po bývalém úředníkovi pobírajícím starobní důchod – Manželství uzavřené po ukončení služby tohoto úředníka – Podmínka minimální doby trvání manželství pět let ke dni úmrtí úředníka – Článek 18 přílohy VIII – Manželství uzavřené před ukončením služby úředníka – Podmínka minimální doby trvání manželství pouze jeden rok – Námitka protiprávnosti článku 20 přílohy VIII – Listina základních práv Evropské unie – Článek 20 – Zásada rovného zacházení – Článek 21 odst. 1 – Zásada zákazu diskriminace na základě věku – Článek 52 odst. 1 – Absence svévolného nebo zjevně nepřiměřeného rozlišování s ohledem na cíl sledovaný unijním normotvůrcem“)

(2022/C 359/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

(Věc C-116/21 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin a B. Schima, zmocněnci)

Další účastníci řízení: VW (zástupkyně: N. de Montigny, avocate), Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, J. Steele a J. Van Pottelberge zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Alver, M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

(Věc C-117/21 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin a B. Schima, zmocněnci)

Další účastníci řízení: BT (zástupce: J.-N. Louis, avocat), Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, J. Steele a J. Van Pottelberge, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Alver a M. Bauer, zmocněnci), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (zástupci: N. Maes, advocaat, a J. Van Rossum, avocat)

(Věc C-118/21 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin a B. Schima, zmocněnci)

Další účastníci řízení: RN (zástupce: F. Moyse, avocat), Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, J. Steele a J. Van Pottelberge, zmocněnci)

(Věc C-138/21 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Alver a M. Bauer, zmocněnci)

Další účastníci řízení: BT (zástupce: J.-N. Louis, avocat), Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin a B. Schima, zmocněnci), Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, J. Steele a J. Van Pottelberge, zmocněnci), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (zástupci: N. Maes, advocaat, a J. Van Rossum, avocat)

(Věc C-139/21 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Alver a M. Bauer, zmocněnci)

Další účastníci řízení: VW (zástupkyně: N. de Montigny, avocate), Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, B. Mongin a B. Schima, zmocněnci), Evropský parlament (zástupci: D. Boytha, J. Steele a J. Van Pottelberge, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2020, VW v. Komise (T-243/18, nezveřejněný, EU:T:2020:619), ze dne 16. prosince 2020, BT v. Komise (T-315/19, nezveřejněný, EU:T:2020:622), a ze dne 16. prosince 2020, RN v. Komise (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618), se zrušují.
- 2) Žaloby podané VW ve věci T-243/18, BT ve věci T-315/19 a RN ve věci T-442/17 RENV se zamítají.
- 3) VW ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Radou Evropské unie jak ve věci T-243/18, tak ve věcech C-116/21 P a C-139/21 P.
- 4) BT ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Radou Evropské unie jak ve věci T-315/19, tak ve věcech C-117/21 P a C-138/21 P.
- 5) RN ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Radou Evropské unie jak ve věcech F-104/15 a T-442/17 RENV, tak ve věci C-118/21 P.
- 6) Evropská komise a RN ponесou vlastní náklady řízení ve věci T-695/16 P.
- 7) Evropský parlament a Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) ponесou vlastní náklady řízení ve všech věcech, ve kterých vstoupily do řízení v prvním stupni a do řízení o kasačním opravném prostředku, v případě Evropského parlamentu včetně věcí F-104/15 a T-695/16 P.

(¹) Úř. věst. C 182, 10.05.2021.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na KL

(Věc C-168/21 P) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 2 odst. 4 – Podmínka oboustranné trestnosti činu – Článek 4 bod 1 – Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu – Ověření ze strany justičního orgánu vykonávajícího členského státu – Jednání, z nichž jen část je podle práva vykonávajícího členského státu trestným činem – Článek 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada přiměřenosti trestných činů a trestů“)

(2022/C 359/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci řízení

KL

za přítomnosti: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 musí být vykládány v tom smyslu, že podmínka oboustranné trestnosti stanovená v těchto ustanoveních je splněna v situaci, kdy byl vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem výkonu trestu odnětí svobody za skutky, které jsou ve vystavujícím členském státě trestným činem, u něhož se vyžaduje, aby tyto skutky představovaly zásah do právního zájmu chráněného v tomto státě, pokud jsou takové skutky trestné i ve vykonávajícím členském státě, v němž zásah do takového chráněného právního zájmu není znakem jejich skutkové podstaty.
- 2) Článek 2 odst. 4 a čl. 4 bod 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299 a ve spojení s čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že vykonávající justiční orgán nemůže výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody odmítnout v situaci, kdy byl tento trest ve vystavujícím členském státě uložen za spáchání jediného trestného činu vyžádanou osobou, který je tvořen několika skutky, z nichž pouze část je ve vykonávajícím členském státě trestná.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. července 2022 – Evropská komise v. Polská republika a další

(Věc C-207/21 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Zrušení prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Článek 16 odstavce 4 a 5 SEU – Článek 3 odstavce 2 a 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních – Časová působnost – Pravidla hlasování Rady – Kvalifikovaná většina“)

(2022/C 359/06)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot a C. Valero, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec) Belgické království, Bulharská republika, Francouzská republika, Maďarsko, Švédské království (zástupci: původně H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev a O. Simonsson, poté H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev a O. Simonsson, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Polskou republikou.

(¹) Úř. věst. C 206, 31.05.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Rakousko) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b. H. v. Rakouská republika, Bundesbeschaffung GmbH

(Spojené věci C-274/21 a C-275/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Nepoužitelnost na předběžné postupy a přezkumná řízení podle článku 2 směrnice 89/665/EHS při neexistenci cizího prvku – Směrnice 2014/24/EU – Článek 33 – Postavení rámcové dohody na roveň smlouvě ve smyslu čl. 2a odst. 2 směrnice 89/665 – Nemožnost zadat novou veřejnou zakázku, pokud již bylo dosaženo maximálního množství nebo maximální hodnoty dotčených stavebních prací, dodávek nebo služeb stanovených rámcovou dohodou – Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje úhradu poplatků za přístup ke správním soudům v oblasti veřejných zakázek – Povinnost stanovit a uhradit poplatky za přístup k soudu před tím, než soud rozhodne o návrhu na předběžné opatření nebo na přezkum – Neprůhledné zadávací řízení – Zásady efektivity a rovnocennosti – Užitečný účinek – Právo na účinnou právní ochranu – Směrnice 89/665 – Články 1, 2 a 2a – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Vnitrostátní právní úprava, podle níž je v případě nezaplacení poplatku za přístup k soudu návrh na přezkum odmítnut – Určení odhadované hodnoty veřejné zakázky“)

(2022/C 359/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Žalovaná: Rakouská republika, Bundesbeschaffung GmbH

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že uzavření rámcové dohody pouze s jedním hospodářským subjektem podle čl. 33 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES odpovídá uzavření smlouvy podle čl. 2a odst. 2 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23.
- 2) Článek 33 odst. 3 směrnice 2014/24 musí být vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel již nemůže při zadání nové zakázky vycházet z rámcové dohody, u níž bylo dosaženo maximálního množství nebo hodnoty dotčených stavebních prací, dodávek nebo služeb, které stanoví, ledaže zadání této zakázky nevede k podstatné změně této rámcové dohody, jak stanoví čl. 72 odst. 1 písm. e) této směrnice.
- 3) Zásada rovnocennosti musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví pro návrhy na předběžná opatření a návrhy na přezkum týkající se zadávacího řízení jiná procesní pravidla, než jaká platí mimo jiné pro občanskoprávní řízení.
- 4) Článek 1 odst. 1 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23, musí být ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá jednotlivci, aby v návrhu na předběžné opatření nebo na přezkum identifikoval dotčené zadávací řízení a samostatně napadnutelné rozhodnutí, které napadá, pokud veřejný zadavatel zvolil zadávací řízení bez předchozího zveřejnění oznámení o jeho zahájení a oznámení o výsledku zadávacího řízení dosud nebylo zveřejněno.

- 5) Článek 2 odst. 1 směrnice 89/665, ve znění směrnice 2014/23, musí být ve světle článku 47 Listiny základních práv vykládán v tom smyslu, že:
- brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá soudu projednávajícímu návrh na předběžné opatření, jehož cílem je zabránit veřejnému zadavateli v nákupech, aby před rozhodnutím o tomto návrhu zjistil druh dotčeného zadávacího řízení, (odhadovanou) hodnotu dotčené zakázky a celkový počet samostatně napadnutelných rozhodnutí a případně položek v rámci dotčeného zadávacího řízení, pouze za účelem výpočtu paušálních soudních poplatků, které musí navrhovatel zaplatit pod sankcí odmítnutí uvedeného návrhu pouze z tohoto důvodu, pokud veřejný zadavatel zvolil zadávací řízení bez předchozího zveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení a v době podání návrhu na zrušení rozhodnutí v souvislosti s tímto řízením ještě nebylo zveřejněno oznámení o zadání veřejné zakázky;
 - nebrání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá soudu projednávajícímu návrh na zrušení samostatně napadnutelného rozhodnutí veřejného zadavatele, aby před rozhodnutím o tomto návrhu zjistil druh dotčeného zadávacího řízení, (odhadovanou) hodnotu dotčené zakázky a celkový počet samostatně napadnutelných rozhodnutí, a případně položek v rámci dotčeného zadávacího řízení, pouze za účelem výpočtu paušálních soudních poplatků, které musí navrhovatel zaplatit pod sankcí odmítnutí uvedeného návrhu pouze z tohoto důvodu.
- 6) Článek 47 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá jednotlivci, jenž podá návrh na předběžné opatření nebo na přezkum, aby zaplatil paušální soudní poplatky ve výši, kterou není možné předvídat, pokud veřejný zadavatel zvolil zadávací řízení bez předchozího zveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, nebo případně bez následného zveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení, takže jednotlivec nemůže znát odhadovanou hodnotu zakázky ani počet samostatně napadnutelných rozhodnutí přijatých veřejným zadavatelem, na jejichž základě se tyto poplatky vypočítávají.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. srpna 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS v. Evropská komise, Spolková republika Německo, Španělské království, Francouzská republika

(Věc C-310/21 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Energetika – Nařízení (EU) č. 347/2013 – Transevropské energetické sítě – Projekty společného zájmu Evropské unie – Článek 3 odst. 4 a článek 16 – Přenesení pravomoci na Evropskou komisi – Článek 290 SFEU – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2020/389 – Změna seznamu projektů společného zájmu Unie – Akt přijatý Komisí – Právo Evropského parlamentu a Rady Evropské unie vznést námitky – Lhůta – Povaha aktu před uplynutím této lhůty“)

(2022/C 359/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zástupci: C. Davis a S. Goldberg, solicitors, a E. White, avocat)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a B. De Meester, zmocněnci), Španělské království (zástupkyně: M. J. Ruiz Sánchez, zmocněnkyně), Spolková republika Německo, Francouzská republika

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl a Aquind SAS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. července 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl v. Evropská komise

(Věc C-371/21 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) – Grantová dohoda – Projekt Marsol – Způsobilé výdaje – Vyšetřovací zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), která konstatovala nezpůsobilost některých vykázaných výdajů – Vrácení vyplacených částek – Právo na přístup ke spisu OLAF – Právo být vyslechnut – Důkazní břemeno – Zkreslení skutkového stavu – Důkazní síla – Zásada proporcionality – Bezdůvodné obohacení“)

(2022/C 359/09)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (zástupci: V. Catenacci, F. S. Marini a R. Viglietta, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a S. Romoli, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti SGI Studio Galli Ingegneria Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 310, 2.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. července 2022 – Rumunsko v. Evropská komise

(Věc C-401/21 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Fond soudržnosti a Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) – Nařízení (EU) č. 1303/2013 – Použitelná míra spolufinancování – Změna míry, k níž došlo mezi podáním konečné žádosti o průběžnou platbu a schválením účetní závěrky – Zásady jednoročního účetního období a zákazu zpětné účinnosti“)

(2022/C 359/10)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Rumunsko (zástupkyně: L.-E. Bațagoi a E. Gane, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: A. Armenia a S. Pardo Quintillán, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Rumunsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 1. srpna 2022 – Petrus Kerstens v. Evropská komise

(Věc C-447/21 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Disciplinární řízení – Žádost o pomoc – Zamítnutí – Doručování rozhodnutí v elektronické podobě – Žaloba na neplatnost – Lhůta pro podání žaloby – Začátek běhu lhůty – Opožděné podání žaloby“)

(2022/C 359/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Petrus Kerstens (zástupce: C. Mourato, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: T. S. Bohr, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Petrus Kerstens ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 431, 25.10.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. července 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – CC v. VO

(Věc C-572/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Rodičovská zodpovědnost – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 8 odst. 1 a čl. 61 písm. a) – Obecná příslušnost – Zásada zachování místní příslušnosti soudu – Přemístění obvyklého bydliště dítěte v průběhu řízení z členského státu Evropské unie do třetího státu, který je smluvní stranou Haagské úmluvy z roku 1996“)

(2022/C 359/12)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CC

Žalovaný: VO

Výrok

Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být ve spojení s čl. 61 písm. a) tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že soud členského státu, jemuž byl předložen spor ve věci rodičovské zodpovědnosti, si nezachovává příslušnost k rozhodnutí tohoto sporu na základě tohoto čl. 8 odst. 1, pokud bylo obvyklé bydliště dotčeného dítěte v průběhu řízení legálně přeneseno na území třetího státu, který je smluvní stranou úmluvy o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí, uzavřené v Haagu dne 19. října 1996.

(¹) Úř. věst. C 481, 29.11.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Évora – Portugalsko) – trestní řízení proti TL

(Věc C-242/22 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2010/64/EU – Právo na tlumočení a překlad – Článek 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 – Pojem „podstatný dokument“ – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 3 odst. 1 písm. d) – Oblast působnosti – Neprovedení směrnice do vnitrostátního práva – Přímý účinek – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 a čl. 48 odst. 2 – Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – Článek 6 – Odsouzení k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu a probačním dohledem – Nesplnění povinností vyplývajících z režimu dohledu – Opomenutí přeložit podstatný dokument a nepřítomnost tlumočníka při jeho vyhotovení – Zrušení odkladu výkonu trestu – Nepřeložení procesních úkonů týkajících se tohoto zrušení – Důsledky pro platnost uvedeného zrušení – Vada řízení sankcionovaná relativní neplatností“)

(2022/C 359/13)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Évora

Účastník původního trestního řízení

TL

za účasti: Ministério Público

Výrok

Článek 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení, ve světle článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zásady efektivity, musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které se porušení práv stanovených v uvedených ustanoveních těchto směrnic musí dovolávat nositel těchto práv ve stanovené prekluzivní lhůtě, když tato lhůta začíná plynout ještě před tím, než byla dotyčná osoba informována v jazyce, kterým mluví nebo mu rozumí, ohledně jednak existence a rozsahu svého práva na tlumočení a překlad a jednak existence a obsahu dotčeného podstatného dokumentu a účincích s ním spojených.

(¹) Úř. věst. C 257, 4.7.2022.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francie) – BNP Paribas Personal Finance SA v. ZD

(Věc C-288/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitele – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o úvěru v cizí měně (švýcarský frank) – Ujednání vystavující úvěrovaného kurzovému riziku – Článek 4 odst. 2 – Požadavky na srozumitelnost a transparentnost – Důkazní břemeno – Článek 3 odst. 1 – Významná nerovnováha – Článek 5 – Sepsání smluvního ujednání jasným a srozumitelným jazykem“)

(2022/C 359/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Účastnice původního řízení

Oprávněná: BNP Paribas Personal Finance SA

Povinná: ZD

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání smlouvy o úvěru, která stanoví, že zúčtovací měnou je cizí měna a platební měnou je euro, a která mají za následek, že kurzové riziko nese úvěrovaný, spadají pod pojem „hlavní předmět smlouvy“ ve smyslu tohoto ustanovení, protože tato ujednání upravují podstatný prvek charakterizující uvedenou smlouvu.
- 2) Článek 4 odst. 2 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci smlouvy o úvěru v cizí měně je požadavek na transparentnost ujednání této smlouvy, která stanoví, že zúčtovací měnou je cizí měna a platební měnou je euro, a která mají za následek, že kurzové riziko nese úvěrovaný, splněn, jakmile prodávající nebo poskytovatel sdělil spotřebiteli dostatečné a přesné informace, které umožnily průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému spotřebiteli pochopit konkrétní fungování dotčeného finančního mechanismu, a posoudit tak nebezpečí potenciálně významných negativních hospodářských důsledků takových ujednání na jeho finanční závazky po celou dobu trvání uvedené smlouvy.
- 3) Směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby důkazní břemeno ohledně jasnosti a srozumitelnosti smluvního ujednání ve smyslu čl. 4 odst. 2 této směrnice nesl spotřebitel.
- 4) Článek 3 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání úvěrové smlouvy, která stanoví, že zúčtovací měnou je cizí měna a platební měnou je euro, a která mají za následek, že kurzové riziko, aniž je stanovena jeho horní hranice, nese úvěrovaný, mohou způsobit významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z uvedené smlouvy, v neprospěch spotřebitele, jestliže prodávající nebo poskytovatel nemohl rozumně očekávat, že při dodržení požadavku transparentnosti vůči spotřebiteli bude spotřebitel souhlasit s neúměrným kurzovým rizikem, které z takových ujednání vyplývá.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit – Bulharsko) – Trestní řízení proti AZ

(Věc C-454/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Doprava – Směrnice 1999/37/ES – Registrační doklady vozidel – Směrnice 2014/45/EU – Pravidelná technická prohlídka motorových vozidel – Článek 49 Listiny základních práv Evropské unie – Zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů – Řízení vozidla, které nebylo řádně zaregistrováno – Sankce – Absence uplatňování unijního práva – Zjevný nedostatek pravomoci Soudního dvora“)

(2022/C 359/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit

Účastník původního trestního řízení

AZ

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc k zodpovězení otázek předložených Rajonen sad Lukovit (okresní soud v Lukovitu, Bulharsko) rozhodnutím ze dne 23. září 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Rakousko) – J.P. v. B.d.S.L.

(Věc C-521/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Směrnice 1999/62/ES – Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly – Mýtné – Neuhrazení – Sankce – Listina základních práv Evropské unie – Článek 50 – Zásada ne bis in idem – Článek 94 písm. c) jednacího řádu – Nedostatečné upřesnění – Neexistence souvislosti mezi požadovaným výkladem unijního práva a skutečností nebo předmětem sporu v původním řízení – Zjevná nepřipustnost“)

(2022/C 359/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci původního řízení

Žalobce: J.P.

Žalovaný: B.d.S.L.

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Zemský správní soud v Horním Rakousku, Rakousko) ze dne 15. října 2020 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Efeteio Athinon – Řecko) – VP, CX, RG, TR a další v. Elliniko Dimosio

(Věc C-133/21) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKO – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru – Vnitrostátní právní úprava, která zavádí rozdílné zacházení v oblasti odměňování mezi pracovníky zaměstnanými na základě smlouvy o dílo na dobu určitou a pracovníky zaměstnanými na základě pracovní smlouvy na dobu neurčitou – Neexistence odůvodnění – Pojem „objektivní důvody““)

(2022/C 359/17)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Efeteio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobci: VP, CX, RG, TR a další

Žalovaný: Elliniko Dimosio

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na jejímž základě zaměstnanec na dobu určitou, jehož smlouva je kvalifikována jako smlouva o dílo, nemá nárok na odměnu rovnocennou odměně vyplácené zaměstnanci na dobu neurčitou z důvodu, že svou práci vykonával na základě smlouvy na dobu určitou s tím, že je známa skutečnost, že tato smlouva byla určena k plnění stálé a trvalé potřeby jeho zaměstnavatele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 31. 5. 2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko) dne 27. ledna 2022 – MP v. Consejería de Presidencia

(Věc C-59/22)

(2022/C 359/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: MP

Odpůrce: Consejería de Presidencia

Předběžné otázky

- A) Musí být „nestálý zaměstnanec na dobu neurčitou“, jak je popsán v tomto rozhodnutí, pro účely ustanovení 2 dohody připojené ke směrnici Rady 1999/70/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, považován za „zaměstnance na dobu určitou“ a spadá do působnosti rámcové dohody, a zejména jejího ustanovení 5?

- B) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba mít pro účely uplatnění ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, za to, že nastalo „využití po sobě jdoucích pracovních smluv“ na dobu určitou nebo jejich postupné obnovování v případě zaměstnance vázaného nestálou smlouvou na dobu neurčitou s veřejnou správou, pokud tato smlouva nemá stanovenou délku trvání, ale její platnost závisí na vyhlášení výběrového řízení a obsazení pracovního místa, které povede k jejímu ukončení, pokud k takovému vyhlášení nedošlo v období od vzniku pracovního poměru do první poloviny roku 2021?
- C) Musí být ustanovení 5 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS vykládáno tom smyslu, že brání výkladu čl. 15 odst. 5 Estatuto de los Trabajadores (zákoník práce) (jehož cílem je provést směrnici a za tímto účelem stanoví maximální délku trvání 24 měsíců pro součet po sobě jdoucích dočasných smluv zaměstnanců během referenčního období 30 měsíců), podle kterého jsou z výpočtu vyloučena období odpracovaná v rámci nestálých smluv na dobu neurčitou, neboť v takovém případě se na tyto smlouvy nevztahují žádná omezení, a to ani pokud jde o délku trvání, počet nebo důvod jejich obnovení, ani pokud jde o jejich řetězení s jinými smlouvami?
- D) Brání ustanovení 5 dohody připojené ke směrnici Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS takové vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví žádné omezení (ani co do počtu, ani co do délky trvání, ani co do důvodů) pro výslovné nebo implicitní obnovení určité dočasné smlouvy, jako je nestálá smlouva na dobu neurčitou ve veřejném sektoru, ale pouze stanoví omezení délky trvání řetězení takové smlouvy s jinými dočasnými smlouvami?
- E) Vzhledem k tomu, že španělský zákonodárce nestanovil žádné pravidlo, které by omezovalo výslovné nebo implicitní obnovení smlouvy nestálých zaměstnanců na dobu neurčitou, je třeba případ zaměstnance veřejného sektoru, o jakého se jedná v projednávané věci, který má uzavřenou nestálou smlouvu na dobu neurčitou, jejíž délka trvání nebyla nikdy uvedena ani upřesněna a která byla prodloužena až do roku 2021, aniž proběhlo výběrové řízení na obsazení pracovního místa a ukončení situace dočasnosti, považovat za porušení ustanovení 5 dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES?
- F) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16 (²), Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17 (³), Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnancovi formou *restitutio in integrum*, když stanoví pouze pevnou a objektivní výši náhrady (dvacet dnů mzdy za každý odpracovaný rok, s omezením na jednu roční mzdu), ale nestanoví žádnou dodatečnou náhradu za účelem plné náhrady způsobené újmy, pokud tuto částku přesáhne?
- G) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnancovi, když stanoví pouze náhradu, která má být vyplacena při ukončení smlouvy z důvodu obsazení pracovního místa, ale nestanoví žádnou náhradu během trvání smlouvy jako alternativu k prohlášení smlouvy za smlouvu na dobu neurčitou? Je ve sporu, v němž je zpochybněno pouze stále postavení zaměstnance, ale smlouva nebyla ukončena, nutné přiznat náhradu škody způsobené dočasnou povahou smlouvy jako alternativu k prohlášení stálého postavení?
- H) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující orgány veřejné správy a subjekty veřejného sektoru od toho, aby v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody využívaly po sobě jdoucí smlouvy nebo obnovování smlouvy na dobu určitou, jejichž cílem je zabránit zneužívání smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve vztahu k ostatním zaměstnancům i do budoucna a sankcionovat toto zneužívání, která jsou v souladu s požadavky stanovenými judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud tato opatření spočívají v právních předpisech zavedených od roku 2017 [34. dodatkové ustanovení Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zákon č. 3/2017 ze dne 27. června 2017 o souhrnném státním rozpočtu na rok 2017), 43. dodatkové ustanovení Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zákon č. 6/2018 ze dne 3. července 2018 o souhrnném státním

rozpočtu na rok 2018) a Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (královské nařízení s mocí zákona č. 14/2021 ze dne 6. července 2021)], která uvádí, že vznikne odpovědnost za „protiprávní jednání“, aniž je tato odpovědnost specifikována jinak než obecným odkazem na předpisy, které nespecifikuje, a aniž je zaznamenán konkrétní případ vzniku odpovědnosti, v kontextu tisíců rozsudků, kterými byli zaměstnanci prohlášeni za nestálé zaměstnance na dobu neurčitou z důvodu porušení pravidel v oblasti dočasného zaměstnávání?

- I) V případě, že by tato pravidla byla považována za dostatečně odrazující, lze je vzhledem k tomu, že byla poprvé zavedena v roce 2017, použít k zabránění přeměny smluv na smlouvy na dobu neurčitou, když podmínky pro takovou přeměnu z důvodu porušení ustanovení 5 rámcové dohody nastaly dříve, anebo by to naopak znamenalo retroaktivní a práva zbavující použití těchto pravidel?
- J) Pokud se má za to, že ve španělském právu neexistují dostatečně odrazující opatření, má být důsledkem porušení ustanovení 5 rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES veřejným zaměstnavatelem to, že smlouva má být považována za nestálou smlouvu na dobu neurčitou nebo musí být zaměstnanci přiznáno stálé postavení?
- K) Je přeměna smlouvy na stálou smlouvu podle rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES a judikatury SDEU, která ji vykládá, nevyhnutelná i v případě, že by byla považována za odporující článku 23 odst. 2 a článku 103 odst. 3 španělské Ústavy, pokud jsou tyto ústavní normy vykládány v tom smyslu, že přístup ke všem pracovním místům ve veřejné správě, včetně smluvního zaměstnávání, je možný pouze poté, co uchazeč uspěje ve výběrovém řízení, v němž se uplatní zásady rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti?
- L) Musí být upuštěno od uplatnění přeměny pracovní smlouvy konkrétního zaměstnance na stálou smlouvu z důvodu, že zákon stanoví výběrové řízení za účelem konsolidace dočasného zaměstnávání, přičemž se vyhláší veřejné výběrové řízení na obsazení pracovního místa zastávaného zaměstnancem, s přihlédnutím k tomu, že v tomto procesu musí být zajištěno „dodržování zásad volné soutěže, rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti“, a proto zaměstnanec, který je předmětem po sobě jdoucích smluv na dobu určitou nebo jejich obnovování, nemusí dosáhnout konsolidace svého místa, protože je přiděleno jiné osobě, a v takovém případě by jeho smlouva byla ukončena s náhradou vypočtenou ve výši 20 dnů mzdy za každý odpracovaný rok až do výše roční mzdy?
- M) Má zaměstnanec, i když nebyl propuštěn, nárok na náhradu rovnající se této částce nebo vyšší, kterou určí soud, pokud není podle zákona vyčíslena, za využití po sobě jdoucích smluv nebo obnovování jeho smlouvy v rozporu s ustanovením 5?
- N) Zda a případně jakým způsobem má skutečnost, že se jedná o sezónní pracovní poměr na dobu neurčitou, vliv na všechny výše uvedené skutečnosti, když to vedlo ke kaskádě dočasných smluv, sezónu po sezóně, jak je uvedeno v odvolání zaměstnankyně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

⁽²⁾ EU:C:2018:166.

⁽³⁾ EU:C:2019:387.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko)
dne 17. února 2022 – IP v. Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)**

(Věc C-110/22)

(2022/C 359/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: IP

Odpůrkyně: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Předběžné otázky

- A) Musí být „nestálý zaměstnanec na dobu neurčitou“, jak je popsán v tomto rozhodnutí, pro účely ustanovení 2 dohody připojené ke směrnici Rady 1999/70/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, považován za „zaměstnance na dobu určitou“ a spadá do působnosti rámcové dohody, a zejména jejího ustanovení 5?
- B) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba mít pro účely uplatnění ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, za to, že nastalo „využití po sobě jdoucích pracovních smluv“ na dobu určitou nebo jejich postupné obnovování v případě zaměstnance vázaného nestálou smlouvou na dobu neurčitou s veřejnou správou, pokud tato smlouva nemá stanovenou konkrétní délku trvání, ale její platnost závisí na budoucím vyhlášení výběrového řízení a obsazení pracovního místa, pokud k takovému vyhlášení nedošlo od roku 2002 do první poloviny roku 2021?
- C) Musí být ustanovení 5 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS vykládáno tom smyslu, že brání výkladu čl. 15 odst. 5 zákoníku práce (jehož cílem je provést směrnici a za tímto účelem stanoví maximální délku trvání 24 měsíců pro součet po sobě jdoucích dočasných smluv zaměstnanců během referenčního období 30 měsíců), podle kterého jsou z výpočtu vyloučena období odpracovaná v rámci nestálých smluv na dobu neurčitou, neboť v takovém případě se na tyto smlouvy nevztahují žádná omezení, a to ani pokud jde o délku trvání, počet nebo důvod jejich obnovení, ani pokud jde o jejich řetězení s jinými smlouvami?
- D) Brání ustanovení 5 dohody připojené ke směrnici Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS takové vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví žádné omezení (ani co do počtu, ani co do délky trvání, ani co do důvodů) pro výslovné nebo implicitní obnovení určité dočasné smlouvy, jako je nestálá smlouva na dobu neurčitou ve veřejném sektoru, ale stanoví pouze omezení délky trvání řetězení takové smlouvy s jinými dočasnými smlouvami?
- E) Vzhledem k tomu, že španělský zákonodárce nestanovil žádné pravidlo, které by omezovalo výslovné nebo implicitní obnovení smlouvy nestálých zaměstnanců na dobu neurčitou, je třeba případ zaměstnance veřejného sektoru, o jakého se jedná v projednávané věci, který má uzavřenou nestálou smlouvu na dobu neurčitou, jejíž délka trvání nebyla nikdy uvedena ani upřesněna a která byla prodlužována přinejmenším od roku 2002 (znovupřijetí po propuštění) až do roku 2021, aniž proběhlo výběrové řízení na obsazení pracovního místa a ukončení situace dočasnosti, považovat za porušení ustanovení 5 dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES?
- F) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16 ⁽²⁾, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17 ⁽³⁾, Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnanci formou *restitutio in integrum*, když stanoví pouze pevnou a objektivní výši náhrady (dvacet dnů mzdy za každý odpracovaný rok, s omezením na jednu roční mzdu), ale nestanoví žádnou dodatečnou náhradu za účelem plné náhrady způsobené újmy, pokud tuto částku přesáhne?
- G) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnanci, když stanoví pouze náhradu, která má být vyplacena při ukončení smlouvy z důvodu obsazení pracovního místa, ale nestanoví žádnou náhradu během trvání smlouvy jako alternativu k prohlášení smlouvy za smlouvu na dobu neurčitou? Je ve sporu, v němž je zpochybněno pouze stále postavení zaměstnance, ale smlouva nebyla ukončena, nutné přiznat náhradu škody způsobené dočasnou povahou smlouvy jako alternativu k prohlášení stálého postavení?

- H) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující orgány veřejné správy a subjekty veřejného sektoru od toho, aby v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody využívaly po sobě jdoucí smlouvy nebo obnovování smlouvy na dobu určitou, jejichž cílem je zabránit zneužívání smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve vztahu k ostatním zaměstnancům i do budoucna a sankcionovat toto zneužívání, která jsou v souladu s požadavky stanovenými judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud tato opatření spočívají v právních předpisech zavedených od roku 2017 [34. dodatkové ustanovení Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zákon č. 3/2017 ze dne 27. června 2017 o souhrnném státním rozpočtu na rok 2017), 43. dodatkové ustanovení Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zákon č. 6/2018 ze dne 3. července 2018 o souhrnném státním rozpočtu na rok 2018) a Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (královské nařízení s mocí zákona č. 14/2021 ze dne 6. července 2021)], která uvádí, že vznikne odpovědnost za „protiprávní jednání“, aniž je tato odpovědnost upřesněna jinak než obecným odkazem na předpisy, které nespecifikuje, a aniž je zaznamenán konkrétní případ vzniku odpovědnosti, v kontextu tisíců rozsudků, kterými byli zaměstnanci prohlášeni za nestálé zaměstnance na dobu neurčitou z důvodu porušení pravidel v oblasti dočasného zaměstnávání?
- I) V případě, že by tato pravidla byla považována za dostatečně odrazující, lze je vzhledem k tomu, že byla poprvé zavedena v roce 2017, použít k zabránění přeměny smluv na smlouvy na dobu neurčitou, když podmínky pro takovou přeměnu z důvodu porušení ustanovení 5 rámcové dohody nastaly dříve, anebo by to naopak znamenalo retroaktivní a práva zbavující použití těchto pravidel?
- J) Pokud se má za to, že ve španělském právu neexistují dostatečně odrazující opatření, má být důsledkem porušení ustanovení 5 rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES veřejným zaměstnavatelem to, že smlouva má být považována za nestálou smlouvu na dobu neurčitou nebo musí být zaměstnanci přiznáno stálé postavení bez jakéhokoliv rozlišení?
- K) Je přeměna smlouvy na stálou smlouvu podle rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES a judikatury SDEU, která ji vykládá, nevyhnutelná na základě zásady přednosti unijního práva i v případě, že by byla považována za odporující článku 23 odst. 2 a článku 103 odst. 3 španělské Ústavy, pokud jsou tyto ústavní normy vykládány v tom smyslu, že přístup ke všem pracovním místům ve veřejné správě, včetně smluvního zaměstnávání, je možný pouze poté, co uchazeč uspěje ve výběrovém řízení, v němž se uplatní zásady rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti? Vzhledem k tomu, že je možný jiný výklad, kterým se řídí Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko), je třeba uplatnit na ústavní normy státu zásadu konformního výkladu tak, aby bylo povinné zvolit výklad, který zajistí jejich slučitelnost s unijním právem, přičemž se v tomto případě má za to, že čl. 23 odst. 2 a čl. 103 odst. 3 Ústavy nezavazují k uplatnění zásad rovnosti, uznání zásluh a způsobilosti na postupy při přijímání zaměstnanců?
- L) Je možné, aby nedošlo k přeměně pracovní smlouvy na stálou smlouvu podle rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES a judikatury SDEU vykládající tuto směrnici, jestliže před tím, než je tato přeměna konstatována soudně, je zákonem stanoven proces konsolidace dočasného zaměstnávání, který má proběhnout v následujících letech a který počítá s uspořádáním veřejných výběrových řízení na obsazení pracovního místa zastávaného pracovníkem, s přihlédnutím k tomu, že v tomto procesu musí být zajištěno „dodržování zásad volné soutěže, rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti“, a proto pracovník, který je předmětem po sobě jdoucích smluv na dobu určitou nebo jejich obnovování, může dosáhnout konsolidace svého místa, ale rovněž nemusí, protože je přiděleno jiné osobě, a v takovém případě by jeho smlouva byla ukončena s náhradou vypočtenou ve výši 20 dnů mzdy za každý odpracovaný rok až do výše roční mzdy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

⁽²⁾ EU:C:2018:166.

⁽³⁾ EU:C:2019:387.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španělsko)
dne 3. března 2022 – IK v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid**

(Věc C-159/22)

(2022/C 359/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: IK

Odpůrkyně: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Předběžné otázky

- A) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16 (¹), Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17 (²), Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnanci formou *restitutio in integrum*, když stanoví pouze pevnou a objektivní výši náhrady (dvacet dnů mzdy za každý odpracovaný rok, s omezením na jednu roční mzdu), ale nestanoví žádnou dodatečnou náhradu za účelem plné náhrady způsobené újmy, pokud tuto částku přesáhne?
- B) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující od využívání po sobě jdoucích smluv nebo obnovování smluv na dobu určitou v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody, která splňují podmínky stanovené judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud jde o náhradu škody způsobené zaměstnanci, když stanoví pouze náhradu, která má být vyplacena při ukončení smlouvy z důvodu obsazení pracovního místa, ale nestanoví žádnou náhradu během trvání smlouvy jako alternativu k prohlášení smlouvy za smlouvu na dobu neurčitou? Je ve sporu, v němž je zpochybněno pouze stálé postavení zaměstnance, ale smlouva nebyla ukončena, nutné přiznat náhradu škody způsobené dočasnou povahou smlouvy jako alternativu k prohlášení stálého postavení?
- C) Lze mít za to, že vnitrostátní právní úprava obsahuje opatření dostatečně odrazující orgány veřejné správy a subjekty veřejného sektoru od toho, aby v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody využívaly po sobě jdoucí smlouvy nebo obnovování smlouvy na dobu určitou, jejichž cílem je zabránit zneužívání smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve vztahu k ostatním zaměstnancům i do budoucna a sankcionovat toto zneužívání, která jsou v souladu s požadavky stanovenými judikaturou SDEU v rozsudcích ze dne 7. března 2018, C-494/16, Santoro, a ze dne 8. května 2019, C-494/17, Rossato, pokud tato opatření spočívají v právních předpisech zavedených od roku 2017 [34. dodatkové ustanovení Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (zákon č. 3/2017 ze dne 27. června 2017 o souhrnném státním rozpočtu na rok 2017), 43. dodatkové ustanovení Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (zákon č. 6/2018 ze dne 3. července 2018 o souhrnném státním rozpočtu na rok 2018) a Real Decreto-ley 14/2021, de 6 de julio (královské nařízení s mocí zákona č. 14/2021 ze dne 6. července 2021)], která uvádí, že vznikne odpovědnost za „protiprávní jednání“, aniž je tato odpovědnost upřesněna jinak než obecným odkazem na předpisy, které nespecifikuje, a aniž je zaznamenán konkrétní případ vzniku odpovědnosti, v kontextu tisíců rozsudků, kterými byli zaměstnanci prohlášeni za nestálé zaměstnance na dobu neurčitou z důvodu porušení pravidel v oblasti dočasného zaměstnávání?
- D) Pokud se má za to, že ve španělském právu neexistují dostatečně odrazující opatření, má být důsledkem porušení ustanovení 5 rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES (³) veřejným zaměstnavatelem to, že smlouva má být považována za nestálou smlouvu na dobu neurčitou nebo musí být zaměstnanci přiznáno stálé postavení bez jakéhokoliv rozlišení?

- E) Je přeměna smlouvy na stálou smlouvu podle rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES a judikatury SDEU, která ji vykládá, nevyhnutelná na základě zásady přednosti unijního práva i v případě, že by byla považována za odporující článku 23 odst. 2 a článku 103 odst. 3 španělské Ústavy, pokud jsou tyto ústavní normy vykládány v tom smyslu, že přístup ke všem pracovním místům ve veřejné správě, včetně smluvního zaměstnávání, je možný pouze poté, co uchazeč uspěje ve výběrovém řízení, v němž se uplatní zásady rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti? Vzhledem k tomu, že je možný jiný výklad, kterým se řídí Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko), je třeba uplatnit na ústavní normy státu zásadu konformního výkladu tak, aby bylo povinné zvolit výklad, který zajistí jejich slučitelnost s unijním právem, přičemž se v tomto případě má za to, že čl. 23 odst. 2 a čl. 103 odst. 3 Ústavy nezavazují k uplatnění zásad rovnosti, uznání zásluh a způsobilosti na postupy při přijímání zaměstnanců?
- F) Je možné, aby nedošlo k přeměně pracovní smlouvy na stálou smlouvu podle rámcové dohody připojené ke směrnici 1999/70/ES a judikatury SDEU vykládající tuto směrnici, jestliže před tím, než je tato přeměna konstatována soudně, je zákonem stanoven proces konsolidace nebo stabilizace dočasného zaměstnávání, který má proběhnout v následujících letech a který počítá s uspořádáním veřejných výběrových řízení na obsazení pracovního místa zastávaného pracovníkem, s přihlédnutím k tomu, že v tomto procesu musí být zajištěno „dodržování zásad volné soutěže, rovnosti, uznání zásluh, způsobilosti a veřejnosti“, a proto pracovník, který je předmětem po sobě jdoucích smluv na dobu určitou nebo jejich obnovování, může dosáhnout konsolidace svého místa, ale rovněž nemusí, protože je přiděleno jiné osobě, a v takovém případě by jeho smlouva byla ukončena s náhradou vypočtenou ve výši 20 dnů mzdy za každý odpracovaný rok až do výše roční mzdy?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166.

⁽²⁾ EU:C:2019:387.

⁽³⁾ Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor
de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Věc C-308/22)

(2022/C 359/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Další účastnice řízení: Dow AgroScience BV (Dow)

Předběžné otázky

- 1) Může se dotčený členský stát, který rozhoduje o povolení přípravku na ochranu rostlin podle čl. 36 odst. 2 nařízení č. 1107/2009 ⁽¹⁾, odchýlit od posouzení zónového zpravodajského členského státu, který danou žádost posoudil podle čl. 36 odst. 1 tohoto nařízení, a pokud ano, do jaké míry?

- 2) Pokud odpověď na první otázku zní, že se dotčený členský stát odchýlit nemůže, příp. tak může učinit pouze v omezeném rozsahu, jak je v takovém případě koncipováno právo na účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny? Lze v takovém případě správnost posouzení provedeného zónovým zpravodajským členským státem napadnout bez jakéhokoli omezení u vnitrostátního soudu dotčeného členského státu?
- 3) Pokud dotčený členský stát, resp. soud tohoto členského soudu dospěje k závěru, že posouzení provedené zónovým zpravodajským členským státem není dostatečně odůvodněno, do jaké míry je v takovém případě dotčený členský stát povinen zapojit do přípravy dostatečně odůvodněného posouzení zónový zpravodajský členský stát?
- 4) Může se zónový zpravodajský členský stát omezit na posouzení, při němž vychází výlučně z přijatých pokynů, ačkoli vědeckotechnické poznatky, které jsou v nich zapracovány, již nejsou zcela aktuální?
- 5) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, postačuje v takovém případě, aby zónový zpravodajský členský stát vycházel dodatečně pouze z vědeckých a technických poznatků, které jsou obsaženy v pokynech, které již byly vypracovány, avšak ještě nebyly přijaty, nebo musí zohlednit veškeré dostupné vědecké a technické poznatky, byť neuvedené v pokynech?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor
de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Věc C-309/22)

(2022/C 359/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Zúčastněná: Adama Registrations BV (Adama)

Předběžné otázky

- 1) Má článek 2 nařízení 2018/605 ⁽¹⁾, rovněž s ohledem na čl. 29 odst. 1 písm. e) nařízení 1107/2009 ⁽²⁾ ve spojení s jeho čl. 4 odst. 3 za následek, že příslušný orgán musí použít nová kritéria pro určení vlastností vyvolávajících narušení činnosti endokrinního systému rovněž při posuzování a rozhodování o žádostech o povolení, o nichž nebylo dne 10. listopadu 2018 ještě rozhodnuto?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Je příslušný orgán s ohledem na osmý bod odůvodnění nařízení 2018/605 povinen přerušit posuzování žádostí o povolení a rozhodování o nich do vyjádření Evropské komise k účinkům tohoto nařízení na každé probíhající řízení podle nařízení č. 1107/2009?

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Může příslušný orgán provést posouzení pouze na základě údajů známých v okamžiku podání žádosti, i když vědeckotechnické poznatky, k nimž bylo v této souvislosti přihlédnuto, již nejsou v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí aktuální?

(¹) Nařízení Komise (EU) 2018/605 ze dne 19. dubna 2018, kterým se mění příloha II nařízení (ES) č. 1107/2009 a stanoví se vědecká kritéria pro určení vlastností vyvolávajících narušení činnosti endokrinního systému (Úř. věst. 2018, L 101, s. 33).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 11. května 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, zúčastněná: BASF Nederland BV (BASF)

(Věc C-310/22)

(2022/C 359/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Zúčastněná: BASF Nederland BV (BASF)

Předběžné otázky

- 1) Vyplyvá z čl. 4 odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 1107/2009 (¹) ve spojení s bodem 3.6.5. jeho přílohy II, že vlastnosti, které narušují činnost endokrinního systému, jež případně vykazuje účinná látka, nejsou při vyřizování žádosti o povolení přípravku na ochranu rostlin na vnitrostátní úrovni již posuzovány?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Znamená to, že vědeckotechnické poznatky týkající se vlastností, které narušují činnost endokrinního systému, které jsou například základem nařízení č. 283/2013 (²) a 2018/605 (³), se do posouzení povolení přípravku na ochranu rostlin nezahrnou? Jak je tomu ve vztahu k požadavku stanovenému v čl. 29 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1107/2009, podle něž musí být posouzení provedeno s ohledem na současné vědeckotechnické poznatky?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku: V jaké podobě pak má nevládní organizace, jako je žalobkyně, k dispozici účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny, aby proti povolení této účinné látky mohla postupovat soudní cestou?
- 4) V případě záporné odpovědi na první otázku: Znamená to, že při posuzování žádosti o povolení jsou rozhodující současné vědeckotechnické poznatky týkající se těchto vlastností, které narušují činnost endokrinního systému, v dotčeném okamžiku?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

(²) Nařízení Komise (EU) č. 283/2013 ze dne 1. března 2013, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh stanoví požadavky na údaje o účinných látkách (Úř. věst. 2013, L 93, s. 1).

(³) Nařízení Komise (EU) 2018/605 ze dne 19. dubna 2018, kterým se mění příloha II nařízení (ES) č. 1107/2009 a stanoví se vědecká kritéria pro určení vlastností vyvolávajících narušení činnosti endokrinního systému (Úř. věst. 2018, L 101, s. 33).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 12. května 2022 – E. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Věc C-322/22)

(2022/C 359/24)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: E.

Odpůrce: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Předběžná otázka

Brání zásady efektivity, loajální spolupráce a rovnocennosti, vyjádřené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (konsolidované znění Úř. věst. C 326/13 ze dne 26. října 2012), nebo jiné relevantní zásady stanovené v unijním právu takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 78 odst. 5 body 1 a 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (zákon ze dne 29. srpna 1997 – daňový řád (konsolidované znění v Dz.U. 2012, č. 749, ve znění pozdějších předpisů), který stanoví, že úrok z přeplatku na dani, který plátce daně vybral v rozporu s unijním právem, nenáleží poplatníkovi daně za období po uplynutí 30 dnů počítaných ode dne, kdy je v Úředním věstníku zveřejněn rozsudek Soudního dvora Evropské unie konstatující neslučitelnost výběru daně s právem Společenství, jestliže žádost o uznání tohoto přeplatku byla poplatníkem daně podána po uplynutí této lhůty a ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkajících se výběru daně zůstávají – navzdory rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. dubna 2014, C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249) – neslučitelná s unijním právem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Španělsko) dne 17. května 2022 – KT v. Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Věc C-331/22)

(2022/C 359/25)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KT

Žalovaný: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Předběžné otázky

1. Zákon 20/2021 stanoví jako jediné sankční opatření uspořádání výběrových řízení spolu s odškodněním výhradně pro oběti zneužití, které v uvedených výběrových řízeních neuspějí. Porušuje uvedený zákon ustanovení 5 rámcové dohody v příloze směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾, když ponechává bez sankce zneužití, k nimž došlo vůči dočasným zaměstnancům veřejné správy, kteří v uvedených výběrových řízeních uspěli, když je sankce vždy nezbytná a úspěšné absolvování uvedeného výběrového řízení není sankčním opatřením, které splňuje požadavky směrnice, jak stanovil Soudní dvůr EU v usnesení ze dne 2. července 2021 ve věci C-103/19⁽²⁾?

2. Je-li odpověď na předchozí otázku kladná a zákon 20/2021 nestanoví jiná účinná opatření k postihu zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou nebo zneužívajícího prodlužování pracovní smlouvy na dobu určitou, je to, že právní předpisy nestanovují, že v případě po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou nebo zneužívajícího prodlužování pracovní smlouvy na dobu určitou dochází k přeměně na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody v příloze směrnice 1999/70/ES, jak stanovil Soudní dvůr EU v usnesení ze dne 3. září 2020 ve věci C-153/20⁽³⁾?
3. Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) ve svých rozsudcích č. 1425/2018 a č. 1426/2018 ze dne 26. září 2018, judikatuře potvrzené jeho rozsudkem č. 1534/2021 ze dne 20. prosince 2021, rozhodl, že opatření, které je třeba přijmout v situaci zneužívání dočasného zaměstnávání, může spočívat v tom, že zaměstnanec veřejné správy, který je obětí zneužití, zůstane nadále v režimu nejistoty zaměstnání, dokud orgán veřejné správy, který ho zaměstnává, nerozhodne, že existuje strukturální potřeba, a nevyhlásí odpovídající výběrová řízení – jichž se mohou zúčastnit i uchazeči, kteří nebyli obětí uvedeného zneužití dočasného zaměstnávání – za účelem obsazení místa stálými nebo kariérami zaměstnanci veřejné správy. Porušuje uvedená judikatura ustanovení 5 rámcové dohody v příloze směrnice 1999/70/ES, když vyhlášení otevřeného výběrového řízení a úspěšné absolvování tohoto výběrového řízení není sankčním opatřením, které splňuje požadavky směrnice, jak stanovil Soudní dvůr EU v usnesení ze dne 2. července 2021 ve věci C-103/19?
4. Je-li odpověď na předchozí otázku kladná a judikatura Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) nestanoví jiná účinná opatření k postihu zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou nebo zneužívajícího prodlužování pracovní smlouvy na dobu určitou, je to, že judikatura nestanoví, že v případě po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou nebo zneužívajícího prodlužování pracovní smlouvy na dobu určitou dochází k přeměně na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, v rozporu s ustanovením 5 rámcové dohody v příloze směrnice 1999/70/ES, jak stanovil Soudní dvůr EU v usnesení ze dne 3. září 2020 ve věci C-153/20?
5. Pokud právní předpisy přijaté k provedení ustanovení 5 rámcové dohody v příloze směrnice 1999/70/ES porušují unijní právo tím, že nestanoví žádné konkrétní sankční opatření, které by zaručovalo splnění cílů této unijní normy a ukončení nestability zaměstnání veřejných zaměstnanců, musí vnitrostátní soudní orgány rozhodnout o přeměně dočasného pracovního poměru zneužívající povahy na stálý pracovní poměr, lišící se od pracovního poměru úředníka, který však obětí zneužití zajišťuje stabilitu zaměstnání, aby se zabránilo tomu, že uvedené zneužití zůstane bez sankce a budou ohroženy cíle ustanovení 5 dohody, třebaže vnitrostátní právní předpisy tuto přeměnu nestanoví, za předpokladu, že tomuto dočasnému pracovnímu poměru předcházelo veřejné výběrové řízení, které splňovalo zásady rovnosti, zásluh a schopností?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03 s. 368).

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 24. května 2022 – Cofidis v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-340/22)

(2022/C 359/26)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cofidis

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice 2014/59/EU ⁽¹⁾ ze dne 15. května 2014 tomu, aby v členském státě byly zdaněny pobočky finančních institucí se sídlem v jiném členském státě Evropské unie na základě takové právní úpravy, jako je portugalský vnitrostátní režim upravující dodatečnou solidární daň pro bankovní sektor, jejímž předmětem jsou upravené závazky a pomyslná hodnota podrozvahových finančních derivátových nástrojů, přičemž výnosy z ní nejsou určeny pro vnitrostátní mechanismy financování opatření k řešení krize a pro financování Jednotného fondu pro řešení krizí?
- 2) Brání svoboda usazování zakotvená v článku 49 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava stanovená v portugalském vnitrostátním režimu dodatečné solidární daně pro bankovní sektor, jež umožňuje odečíst od stanovených a schválených závazků určité položky závazků, které se započítávají do výpočtu vlastního kapitálu tier 1 a vlastního kapitálu tier 2 v souladu s ustanoveními části druhé nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽²⁾ ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, s přihlédnutím k přechodným ustanovením uvedeným v části [desáté] uvedeného nařízení, a které mohou vydávat pouze subjekty s právní subjektivitou, a tedy je nemohou vydávat pobočky nerezidentských úvěrových institucí?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 176, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 31. května 2022 – NM v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-349/22)

(2022/C 359/27)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: NM

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Brání článek 110 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 8 odst. 1 písm. d) CISV (Código do Imposto Sobre Veículos – zákon o dani z vozidel), která pro osobní automobily, které splňují určitá environmentální kritéria, stanoví snížení částky daně za propuštění motorových vozidel do oběhu (ISV) na 25 %, zůstává v platnosti a vztahuje se ve znění platném od 1. ledna 2021 – které je restriktivnější než předchozí – jak na nová tuzemská vozidla, tak na ojetá vozidla z jiných členských států Evropské unie poprvé registrovaná v Portugalsku po tomto datu, přičemž se na tato vozidla vztahuje stejný daňový režim, ale vytváří situaci, která může být považována za nerovnou mezi ojetými vozidly se stejnou dobou používání, která splňují méně náročná dříve platná environmentální kritéria, ale nesplňují kritéria nového zákona, v závislosti na tom, zda a) byla původně uvedena na trh a registrována v Portugalsku před datem vstupu nového znění zákona v platnost, přičemž v takovém případě se na ně vztahuje snížení daně na 25 %, které lze chápat tak, že se promítá do kupní ceny ojetých vozidel, nebo b) byla registrována v jiném členském státě v době platnosti předchozího znění zákona a byla propuštěna do oběhu v Portugalsku po tomto datu, přičemž v takovém případě se uplatní daň ve výši 100 %?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Hamm (Německo) dne 1. června 2022 – trestní řízení proti A.

(Věc C-352/22)

(2022/C 359/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Hamm

Účastníci původního trestního řízení

Stíhaný: A.

Navrhovatel: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Předběžná otázka

Musí být čl. 9 odst. 2 a 3 směrnice 2013/32/EU ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 21 odst. 1 směrnice 2011/95/EU ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že na základě unijněprávní povinnosti výkladu vnitrostátního práva v souladu se směrnicí (čl. 288 třetí pododstavec SFEU a čl. 4 odst. 3 SEU) je pravomocné přiznání statusu uprchlíka ve smyslu Ženevské úmluvy o uprchlících v jiném členském státě Evropské unie závazné pro vydávací řízení v členském státě dožádaném o vydání takovéto osoby v tom smyslu, že nutně vylučuje vydání této osoby do třetí země nebo země původu do doby, než bude přiznání statusu uprchlíka zrušeno nebo uplyne jeho platnost?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřelované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. června 2022 – Pro Rauchfrei e.V. v. JS e.K.

(Věc C-356/22)

(2022/C 359/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pro Rauchfrei e.V.

Žalovaný: JS e.K.

Předběžné otázky

1. Zahrnuje pojem uvádění na trh ve smyslu čl. 8 odst. 3 první věty směrnice 2014/40/EU ⁽¹⁾ nabízení tabákových výrobků prostřednictvím výdejních automatů takovým způsobem, že jednotková balení cigaret v nich umístěná sice vykazují zákonem předepsaná varování, tato jednotková balení jsou však ve výdejním automatu uložena tak, že je spotřebitel nejprve nevidí a varování nacházející se na těchto baleních jsou viditelná až poté, co zákazník stiskne tlačítko automatu po jeho odblokování personálem pokladny a jednotkové balení cigaret je tímto způsobem ještě před zaplacením uvolněno na pokladní pás?

2. Zahrnuje zákaz zakrývat varování použitím „jiného prostředku“, který stanoví čl. 8 odst. 3 první věta směrnice 2014/40/EU, také případ, kdy v rámci prezentace zboží automat zakrývá celé jednotkové balení tabáku?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. 2014, L 127, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Warszawie (Polsko) dne
8. června 2022 – G sp. z o.o. v. W S.A.**

(Věc C-371/22)

(2022/C 359/30)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: G sp. z o.o.

Odpůrkyně: W S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 3 odst. 5 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (¹), který vyžaduje, aby práva spotřebitele energie (malého podniku) v případě změny dodavatele energie byla uplatňována v souladu se zásadou, podle které by měl mít oprávněný zákazník možnost snadno změnit dodavatele, a aby změna byla provedena bez diskriminace z hlediska nákladů, úsilí či času, vykládán v tom smyslu, že brání možnosti uložit spotřebiteli energie smluvní pokutu za ukončení smlouvy o dodávkách energie uzavřené na dobu určitou, pokud si spotřebitel přeje změnit dodavatele energie, a to bez ohledu na výši vzniklé škody (čl. 483 § 1 a čl. 484 § 1 a 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (zákon ze dne 23. dubna 1964 – Občanský zákoník)), aniž by v energetickém zákoně (čl. 4j odst. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (zákon ze dne 10. dubna 1997 – Energetický zákon)) byla stanovena kritéria pro výpočet těchto poplatků nebo pro jejich zmírnění?
- 2) Musí být čl. 3 odst. 5 a 7 směrnice 2009/72, který vyžaduje, aby práva spotřebitele energie (drobného podnikatele) v případě změny dodavatele energie byla uplatňována bez diskriminace z hlediska nákladů, úsilí či času a v souladu se zásadou, podle které by měl mít oprávněný zákazník možnost snadno změnit dodavatele, vykládán v tom smyslu, že brání výkladu smluvních ujednání, která v případě předčasného ukončení smlouvy o dodávkách energie uzavřené s dodavatelem na dobu určitou umožňují účtovat spotřebitelům (malým podnikům) poplatky odpovídající de facto ceně energie neodebrané do konce trvání smlouvy, v souladu se zásadou „ber, nebo plat“?

(¹) Úř. věst. 2009, L 211, s. 55.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Lucembursko) dne 9. června 2022 – CM v. DN

(Věc C-372/22)

(2022/C 359/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: CM

Žalovaná: DN

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se čl. 9 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 ⁽¹⁾:
 - a. na návrh na změnu práva na styk s dítětem ve smyslu čl. 2 bodu 10 uvedeného nařízení podaný nositelem uvedeného práva na styk s dítětem na základě soudního rozhodnutí s odloženým účinkem odůvodněným zájmy dětí, které je však konečné a nabylo právní moci, vydaného ve státě předchozího obvyklého bydliště dětí více než čtyři měsíce před zahájením řízení u soudu podle čl. 9 odst. 1,
 - b. a to při vyloučení principiální příslušnosti stanovené v článku 8 uvedeného nařízení,i když bod 12 odůvodnění uvedeného nařízení upřesňuje, že „pravidla pro určení příslušnosti ve věcech rodičovské zodpovědnosti stanovená tímto nařízením jsou formulována s ohledem na nejlepší zájmy dítěte, zejména na blízkost[; to znamená,] že příslušným by měl být především soud členského státu, ve kterém má dítě své obvyklé bydliště, s výjimkou určitých případů změny bydliště dítěte (...)“?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1), brání takto existující příslušnost podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 2201/2003, stanovená „odchylně od článku 8“ uvedeného nařízení, použití článku 15 téhož nařízení, který stanoví, že se uplatní „výjimečně“ a „v případě, že je to v zájmu dítěte“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 9. června 2022 – trestní řízení proti NE

(Věc C-373/22)

(2022/C 359/32)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Obžalovaný v trestním řízení

NE

Předběžné otázky

1. Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3, jakož i čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že soud, který rozhoduje v trestní věci a zároveň je žalovaným v řízení vedeném o žalobě na náhradu škody, kterou podal obžalovaný v této trestní věci a která se zakládá na tvrzení o nezákonném postupu, kterého se při své činnosti dopustil tento soud nebo soud, který je jeho právním nástupcem v téže nebo jiné trestní věci, nebo který by v případě, že by dané žalobě bylo vyhověno, byl povinen k náhradě škody, není nezávislým a nestranným soudem ve smyslu unijního práva?
2. Pokud ano, musí být uvedená ustanovení unijního práva vykládána v tom smyslu, že takový soud nemůže pokračovat v trestním řízení ani rozhodnout ve věci samé, a jaké důsledky by z hlediska procesních a hmotněprávních úkonů tohoto soudu mělo, pokud by se nevyloučil pro podjatost?
3. Musí být článek 2, čl. 6 odst. 1 a 3, jakož i čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že je narušena nezávislost soudu, který se zrušuje přijatou novelou zákona za sadebnata vlast (zákon o organizaci soudů) (DV č. 32/26. dubna 2022, jejíž provádění bylo odloženo ke dni 27. července 2022), přičemž soudy ale musí pokračovat v projednávání přidělených věcí až do tohoto dne a i poté musí pokračovat v projednávání věcí, ve kterých se již konalo předběžné jednání, pokud je zrušení soudu odůvodněno tím, že je tak zaručena ústavní zásada nezávislosti soudnictví a ochrana ústavních práv občanů, ale není řádně prokázáno, jaké skutečnosti odůvodňují závěr, že tyto zásady byly porušeny?
4. Musí být uvedená ustanovení unijního práva vykládána v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním pravidlům, jako jsou pravidla uvedená v zákoně o organizaci soudů [DV č. 32/26. dubna 2022, jehož provádění bylo odloženo ke dni (27). července 2022], která z výše uvedených důvodů vedou k úplnému zrušení [Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud) jako] samostatného soudního orgánu v Bulharsku a k přeložení soudců (včetně soudce soudního kolegia, které rozhoduje v dané trestní věci) z tohoto soudu na jiné soudy po celé zemi, a to i na takové soudy, které jsou velmi vzdáleny od jejich nynějšího působíště, bez předchozího určení dotyčného místa, bez souhlasu soudců a v rámci omezení upravených zákonem, která platí pouze pro tyto soudce a stanoví nejvyšší přípustný počet soudců, které bude možné opětovně jmenovat u některého soudního orgánu?
5. Pokud ano a s ohledem na přednost unijního práva, jaké procesní úkony by v takovém případě měli soudci soudů, které mají být zrušeny, provést? Jaké důsledky by to mělo pro procesní rozhodnutí soudu, který má být zrušen, ve věcech, které musí být dokončeny, a pro konečná rozhodnutí v těchto věcech?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 10. června 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited v. Kommunikationsbehörde Rakousko (Komm Austria)

(Věc C-376/22)

(2022/C 359/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Žalovaný: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 4 písm. a) bod ii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399) vykládán v tom smyslu, že jako opatření týkající se „určité služby informační společnosti“ lze chápat rovněž zákonné opatření, které se týká obecně popsané kategorie určitých služeb informační společnosti (jako jsou komunikační platformy) nebo je pro existenci opatření ve smyslu tohoto ustanovení nezbytné, aby bylo přijato rozhodnutí týkající se jednoho konkrétního případu (například jmenovitě uvedené komunikační platformy)?
2. Musí být čl. 3 odst. 5 směrnice 2000/31 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pokud Komisi a členskému státu sídla není „co nejdříve“ (dodatečně) oznámeno přijaté opatření, jak požaduje toto ustanovení, má to za následek, že takové opatření nemůže být – po uplynutí doby postačující pro toto (dodatečné) oznámení – na určitou službu uplatňováno?
3. Brání čl. 28a odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽²⁾ ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 095, s. 1) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ⁽³⁾ ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. 2018, L 303, s. 69) použití opatření ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31, které se netýká pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli poskytovaných na platformě pro sdílení videonahrávek?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 10. června 2022 – LR v. Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia

(Věc C-377/22)

(2022/C 359/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LR

Žalovaní: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia

Předběžná otázka

Aniž je dotčena možnost posouzení roků služby odpracovaných žalobkyní ve Spojeném království ve smyslu unijního práva, a to i přes vystoupení Spojeného království z Evropské unie, musí být čl. 45 odst. 1 a 2 SFEU a čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 492/2011 ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení, jako je čl. 1 odst. 6 nařízení vlády s mocí zákona č. 126/2019, přeměněného se změnami zákonem č. 159/2019, podle něhož se pro účely účasti v mimořádném výběrovém řízení pro přijetí pedagogických pracovníků italských středních škol na dobu neurčitou považují za platné pouze roky dočasné služby, které uchazeči odpracovali v národních státních středních školách, a nikoli také

v institucích stejné úrovně v jiných evropských státech, a to s ohledem na specifický účel dotčeného řízení, kterým je boj proti fenoménu zaměstnávání na dobu určitou v Itálii? Za předpokladu, že Soudní dvůr neshledá, že je italská právní úprava abstraktně v rozporu s unijním právním rámcem, lze opatření, která tato právní úprava stanoví, považovat za přiměřená, a to konkrétně ve vztahu k výše uvedenému cíli obecného zájmu, jehož má být dosaženo?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 15. června 2022 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-392/22)

(2022/C 359/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Musí být dublinské nařízení (¹) s ohledem na své body odůvodnění 3, 32 a 39 ve spojení s články 1, 4, 18, 19 a 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že zásada mezistátní důvěry je nedělitelná, takže závažné a systematické porušování unijního práva, jehož se dopouští případně příslušný členský stát před přemístěním vůči státním příslušníkům třetích zemí, kteří (ještě) nejsou osobami navracenými podle dublinského nařízení, zcela brání přemístění do tohoto členského státu?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Musí být čl. 3 odst. 2 dublinského nařízení ve spojení s články 1, 4, 18, 19 a 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že jestliže případně příslušný členský stát závažným a systematickým způsobem porušuje unijní právo, nemůže předávající členský stát v rámci dublinského nařízení bez dalšího uplatnit zásadu mezistátní důvěry, nýbrž musí odstranit veškeré pochybnosti o tom, že se žadatel po svém přemístění nedostane do situace, která je v rozporu s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie, resp. musí hodnověrně doložit, že k tomu nedojde?
- 3) Jakými důkazními prostředky může žadatel podpořit své argumenty, že jeho přemístění brání čl. 3 odst. 2 dublinského nařízení, a jakým kritériím přitom musí být dokazování podrobeno? Je předávající členský stát s ohledem na odkazy na unijní *acquis* v bodech odůvodnění dublinského nařízení povinen spolupracovat nebo se ujistit, resp. musí být v případě závažného a systematického porušování základních práv státních příslušníků třetích zemí požadovány od příslušného členského státu individuální záruky, že po přemístění žadatele budou (skutečně) dodržována jeho základní práva? Bude odpověď na tuto otázku odlišná, nachází-li se žadatel v důkazní nouzi, protože nemůže svá konzistentní a podrobná tvrzení doložit dokumenty, ačkoliv to nelze s ohledem na druh tvrzení očekávat?

- 4) Bude odpověď na výše uvedené otázky v bodě III odlišná, jestliže žadatel hodnověrně doloží, že podání stížností nebo opravných prostředků v příslušném členském státě není možné nebo účinné?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky dne 15. června 2022 – EXTÉRIA, s.r.o. v. Spravíme, s. r. o.

(Věc C-393/22)

(2022/C 359/36)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: EXTÉRIA, s.r.o.

Žalovaný: Spravíme, s. r. o.

Předběžná otázka

Musí být čl. 7 bod 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (¹) ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že pojem „smlouva o poskytování služeb“ zahrnuje též smlouvu o smlouvě budoucí (pactum de contrahendo), v níž se strany zavázaly k povinnosti uzavření budoucí smlouvy, jež by byla smlouvou o poskytování služeb ve smyslu tohoto ustanovení?

(¹) Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 15. června 2022 – Oilchart International NV v. O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Věc C-394/22)

(2022/C 359/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Oilchart International NV

Žalované: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Předběžné otázky

- 1) Je nutno vykládat čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Brusel Ia č. 1215/2012⁽¹⁾ ve spojení s čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení č. 1346/2000⁽²⁾ v tom smyslu, že do pojmů „insolvenční řízení a podobná řízení“ uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Brusel Ia č. 1215/2012 spadá rovněž řízení, ve kterém je pohledávka uvedená v žalobě popsána jako jednoduchá pohledávka z dodání zboží a služeb, aniž je zmíněna insolvence žalované strany, která již nastala, přičemž vlastní právní základ pohledávky je založen na zvláštních odchylných ustanoveních nizozemských právních předpisů o insolvenční (čl. 25 odst. 2 Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [zákon ze dne 30. září 1893 o insolvenční a odkladu plateb, dále jen „NIG“]), a ve kterém:
- je třeba ověřit, zda takovou pohledávku je třeba považovat za přezkoumatelnou pohledávku (článek 26 ve spojení s článkem 110 NIG), nebo za nepřezkoumatelnou pohledávku (článek 25 odst. 2 NIG),
 - je třeba posuzovat otázku, zda obě pohledávky mohou být uplatňovány současně a zda jedna druhou nevylučuje, s přihlédnutím ke specifickým právním důsledkům každé pohledávky (včetně možnosti požadovat plnění z bankovní záruky převzaté po vzniku insolvence) podle specifické právní úpravy v nizozemském insolvenčním zákoně?

Jakož i

- 2) Je čl. 25 odst. 2 NIG slučitelný s čl. 3 odst. 1 nařízení o úpadkovém řízení č. 1346/2000 v rozsahu, v němž tento právní předpis umožňuje uplatňovat takovou pohledávku (podle čl. 25 odst. 2 NIG) před soudem jiného členského státu místo před insolvenčním soudem členského státu, ve kterém došlo k insolvenční?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. 2000, L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01 s. 191).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne
14. června 2022 – Trade Express-L“ OOD v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia
„Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“**

(Věc C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Trade Express-L“ OOD

Žalovaný: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Předběžné otázky

1. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES⁽¹⁾ ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a čl. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008⁽²⁾ ze dne 22. října 2008 o energetické statistice, jakož i ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní

úprava dotčená v původním řízení, podle které lze osobám, které uskutečnily nákupy mazacích olejů podle bodu 3.4.20 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008 uvnitř Společenství (resp. dovozcům takových mazacích olejů), uložit povinnost vytvořit nouzové zásoby?

2. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které jsou druhy produktů, jejichž nouzové zásoby je třeba vytvořit a udržovat, omezeny na část druhů produktů uvedených v čl. 2 písm. i) směrnice ve spojení s kapitolou 3.4 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008?
3. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které uskutečnění nákupů jednoho druhu produktů uvedených v čl. 2 písm. i) směrnice ve spojení s kapitolou 3.4 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008 uvnitř Společenství, resp. jeho dovoz ze strany určité osoby zakládá její povinnost vytvořit a udržovat nouzové zásoby jiného, odlišného druhu produktu?
4. Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je určitá osoba povinna vytvořit a udržovat zásoby produktu, který nepoužívá v rámci své ekonomické činnosti a který s touto činností nesouvisí, přičemž je tato povinnost mimoto spojena se značnou finanční zátěží [která prakticky vede k nemožnosti (jejího) plnění], protože daná osoba dotčeným produktem ani nedisponuje, ani není jeho dovozcem nebo držitelem?
5. Při záporné odpovědi na některou z otázek: Musí být bod 33 odůvodnění, článek 1, článek 3, článek 8 a čl. 2 písm. i) a j) směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů, s ohledem na cíl směrnice a ve světle zásady proporcionality zakotvené v čl. 52 odst. 1 ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že osobě, která uskutečnila nákupy určitého druhu produktu uvnitř Společenství, resp. jeho dovozy, lze uložit pouze povinnost vytvořit a udržovat nouzové zásoby téhož druhu produktu, který byl předmětem nákupů uvnitř Společenství, resp. dovozů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 265, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 304, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Věc C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastník původního řízení

Navrhovatel: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Předběžné otázky

- 1) Je třeba konstatovat, že do působnosti čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽¹⁾ ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV ⁽²⁾ spadá i řízení o dodatečném uložení souhrnného trestu, pokud se sice rozhoduje rozsudkem na základě jednání, v němž však nelze přezkoumat rozhodnutí o vině ani změnit trest uložený za každý skutek?
- 2) Je slučitelné s předností unijního práva, že německý zákonodárce v § 83 odst. 1 bodě 3 IRG stanovil případ odsouzení v nepřítomnosti jako absolutní překážku předání, ačkoli čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV stanoví v tomto ohledu pouze fakultativní důvod pro zamítnutí?

⁽¹⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání ní mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Věc C-397/22)

(2022/C 359/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Zúčastněný: LM

Předběžné otázky

- 1) Je třeba konstatovat, že v případě doručení předvolání dospělého spolužijící osobě musí být čl. 4a odst. 1 písm. a) i) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽¹⁾ ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že vystavující justiční orgán musí prokázat, že dotyčná osoba skutečně obdržela předvolání nebo musí být čl. 4a odst. 1 písm. a) i) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV vykládán v tom smyslu, že doručení dospělého spolužijící osobě prokazuje, že se dotyčná osoba o předvolání skutečně dozvěděla, pokud věrohodně nevysvětlí, že a z jakého důvodu se nedozvěděla o předvolání?
- 2) Má být v případě uskutečněného odvolacího řízení pojem „jednání“ uvedený v čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV, vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na jednání, které předchází vydání rozhodnutí v řízení v prvním stupni, pokud se odvolala pouze stíhaná osoba a odvolání bylo zamítnuto?

- 3) Je slučitelné s předností unijního práva, že německý zákonodárce v § 83 odst. 1 bodě 3 Gesetz über die Internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zákon o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech) stanovil případ odsouzení v nepřítomnosti jako absolutní překážku předání, ačkoli čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV stanoví v tomto ohledu pouze fakultativní důvod pro odmítnutí?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání ní mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

(²) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 15. června 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Věc C-398/22)

(2022/C 359/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Odpůrce: RQ

Předběžné otázky

1. Má být v případě uskutečněného odvolacího řízení pojem „jednání“ uvedený v čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV (¹), ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV (²), vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na jednání, které předchází vydání rozhodnutí v řízení v prvním stupni, pokud se odvolala pouze stíhaná osoba a buď bylo odvolání odmítnuto bez projednání věci samé, nebo rozsudek vydaný v řízení v prvním stupni byl změněn v její prospěch?
2. Je slučitelné s předností unijního práva, že německý zákonodárce v § 83 odst. 1 bodě 3 Gesetz über die Internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zákon o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech) stanovil případ odsouzení v nepřítomnosti jako absolutní překážku předání, ačkoli čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV stanoví v tomto ohledu pouze fakultativní důvod pro odmítnutí?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

(²) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 15. června 2022 –
Confédération paysanne v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de
l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique**

(Věc C-399/22)

(2022/C 359/42)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Confédération paysanne

Žalovaní: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení nařízení č. 1169/2011⁽¹⁾, nařízení č. 1308/2013⁽²⁾, nařízení č. 543/2011⁽³⁾ a nařízení č. 952/2013⁽⁴⁾ vykládána v tom smyslu, že umožňují členskému státu přijmout vnitrostátní opatření zakazující dovážet z určité země ovoce a zeleninu, které porušují článek 26 nařízení č. 1169/2011 a článek 76 nařízení č. 1308/2013, protože na nich není uvedena země nebo území, z nichž skutečně pocházejí, zejména pokud má toto porušování masivní povahu a může být obtížně kontrolováno poté, co výrobky vstoupí na unijní území?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být Dohoda ve formě výměny dopisů, která byla schválena rozhodnutím Rady ze dne 28. ledna 2019 a kterou se mění protokoly č. 1 a č. 4 k Evropsko-středomořské dohodě ze dne 26. února 1996, která zakládá přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Marokem, vykládána v tom smyslu, že pro účely použití článků 9 a 26 nařízení (EU) č. 1669/2011 a článku 76 nařízení (EU) č. 1308/2011 je jednak u ovoce a zeleniny sklizených na území Západní Sahary uváděno Maroko jako země původu a jednak jsou marocké orgány příslušné k vydávání osvědčení o shodě stanovených v nařízení č. 543/2011 pro ovoce a zeleninu sklizené na tomto území?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je rozhodnutí Rady ze dne 28. ledna 2019, kterým se schvaluje tato dohoda ve formě výměny dopisů, v souladu s čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii, s článkem 21 téže Smlouvy a s obvyčejovou zásadou sebeurčení, která je připomenuta zejména v článku 1 Charty Organizace spojených národů?
- 4) Musí být články 9 a 26 nařízení (EU) č. 1669/2011 a článek 76 nařízení (EU) č. 1308/2011 vykládány v tom smyslu, že ve fázi dovozu i prodeje spotřebiteli nemůže být na obalu ovoce a zeleniny sklizených na území Západní Sahary uvedeno Maroko jako země původu, ale musí zde být uvedeno území Západní Sahary?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. 2011, L 304, s. 18).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. 2011, L 157, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1 a oprava Úř. věst. 2013, L 287, s. 90).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Dioikitiko Protodikeio Athinon (Řecko) dne 16. června 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) v. Dioikitiko Protodikeio Athinon

(Věc C-404/22)

(2022/C 359/43)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Účastníci/ Účastnice původního řízení

Žalobce: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Žalovaný: Elliniko Dimosio

Předběžné otázky

- 1) a) Jaký význam je třeba přiznat pojmu podnik provozující „hospodářskou činnost“, uvedenému v čl. 2 písm. a) směrnice 2002/14/ES (¹)?
 - b) Spadají pod tento pojem právnické osoby soukromého práva, jako je EOPPEP, která při výkonu svých pravomocí v oblasti certifikace subjektů profesního vzdělávání jedná jako právnická osoba veřejného práva a vykonává veřejnou moc, vzhledem k tomu, že (i) pro některé její činnosti, jako je v konkrétním případě poskytování všech forem a typů aktivit celoživotního vzdělávání adresovaných příslušným orgánům ministerstev, centrům a orgánům odborného vzdělávání a přípravy, podnikům, jakož i organizacím zaměstnavatelů a zaměstnancům (čl. 14 odst. 2 písm. ib) zákona č. 4115/2013, A' 24), není vyloučeno, jak vyplývá z ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. ie) týkajícího se stanovení podmínek pro poskytování služeb profesního poradenství a vzdělávání fyzickými a právnickými osobami v zemi, že existují trhy, na nichž působí obchodní podniky v konkurenčním vztahu k žalobci; a (ii) zdroje žalobce zahrnují podle čl. 23 odst. 1 písm. d) výše uvedeného zákona příjmy z výkonu činností a poskytování služeb, které mu byly svěřeny ministerstvem nebo jsou vykonávány jménem třetích osob, jako jsou orgány veřejné správy, vnitrostátní a mezinárodní organizace, právnické osoby veřejného nebo soukromého práva a jednotlivci, zatímco (iii) pro ostatní služby je na základě článku 20 zákona stanovena úhrada poplatků majících povahu odměny?
 - c) Je odpověď na předchozí otázku ovlivněna tím, že u většiny činností (čl. 14 odst. 2 zákona č. 4115/2013) právnické osoby soukromého práva lze předpokládat, že některé jsou vykonávány pouze v rámci tržního prostředí, a v případě kladné odpovědi, postačí, že zákonodárce stanovil (čl. 14 odst. 2 písm. ib) a čl. 23 odst. 1 písm. d) zákona č. 4115/2013), že žalobce vykonává svou činnost alespoň částečně jako účastník trhu, anebo je třeba prokázat, že ve vztahu k velmi konkrétním činnostem skutečně působí v tržním prostředí?
- 2) a) Jaký význam je třeba na základě čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 2002/14/ES přiznat pojmům „situace“, „struktura“ a „pravděpodobný vývoj zaměstnanosti“ uvnitř podniku, v souvislosti s nimiž existuje povinnost informovat zaměstnance a věc s nimi projednat?
 - b) Spadá do působnosti těchto pojmů odvolání, po přijetí vnitřního řádu právnické osoby, v projednávané věci EOPPEP, zaměstnanců této právnické osoby z řídících funkcí, aniž by tyto funkce byly odstraněny z organizační struktury, neboť tyto funkce jim byly dočasně přiděleny po začlenění právnických osob soukromého práva, EKEPIS a EKEP, do dotčeného subjektu, takže lze mít za to, že před jejich odvoláním vznikla povinnost informovat zaměstnance a projednat je s nimi?
 - c) Má vliv na odpověď na předchozí otázku: (i) skutečnost, že k odvolání zaměstnance z řídící funkce došlo za účelem zajištění řádné správy právnické osoby a služebních potřeb, tak aby právnická osoba mohla dosáhnout cílů svého zřízení, nebo skutečnost, že k odvolání nedošlo z důvodu porušení služebních povinností, které tento zaměstnanec má jako dočasný vedoucí oddělení (ii) skutečnost, že zaměstnanci, kteří byli odvoláni z řídících funkcí, jsou nadále

zaměstnání u právnické osoby, nebo (iii) skutečnost, že stejným rozhodnutím jejího příslušného orgánu ohledně odvolání jejich zaměstnanců z řídicích funkcí byly odpovědnými funkcemi dočasně pověřeny jiné osoby?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (Úř. věst. 2002, L 80, s. 29)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Brně (Česká republika) dne 20. června 2022 – CV v. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Věc C-406/22)

(2022/C 359/44)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Brně

Účastníci původního řízení

Žalobce: CV

Žalovaný: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Předběžné otázky

- 1) Má být kritérium určení bezpečných zemí původu pro účely čl. 37 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (¹) ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany v příloze I písm. b) k této směrnici – tedy že daná země poskytuje ochranu proti pronásledování nebo špatnému zacházení prostřednictvím dodržování práv a svobod stanovených v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, a to zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 uvedené úmluvy nelze odchýlit – vykládáno tak, že pokud země odstoupí od závazků podle Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v případě ohrožení ve smyslu čl. 15 této úmluvy, pak již nesplňuje dané kritérium pro své označení coby bezpečné země původu?
- 2) Má být čl. 36 a 37 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU vykládán tak, že brání tomu, aby členský stát označil určitou zemi jako bezpečnou zemi původu jen částečně s určitými teritoriálními výjimkami, v jejichž případě se domnívka, že je tato část země pro žadatele bezpečná, neuplatní, a pokud členský stát zemi s takovými teritoriálními výjimkami za bezpečnou označí, pak nelze dotčenou zemi jako celek pojímat coby bezpečnou zemi původu pro účely této směrnice?
- 3) Je-li odpověď na některou ze dvou výše předložených předběžných otázek pozitivní, má být čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán tak, že soud rozhodující o oprávněném prostředku proti rozhodnutí o zjevné nedůvodnosti žádosti podle čl. 32 odst. 2 uvedené směrnice, vydanému v řízení podle čl. 31 odst. 8 písm. b) této směrnice, musí k rozporu označení země za bezpečnou s unijním právem z uvedených důvodů přihlédnout z úřední povinnosti (ex officio) i bez námítky žadatele?

(¹) Úř. věst. 2013, L 180, s. 60.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Sofia (Bulharsko) dne 21. června 2022 – UA v. EUROBANK BULGARIA AD

(Věc C-409/22)

(2022/C 359/45)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Apelativen sad Sofia

Účastníci původního řízení

Žalobce v řízení před soudem prvního stupně: UA

Žalovaná v řízení před soudem prvního stupně: EUROBANK BULGARIA AD

Předběžné otázky

- 1) Představuje plná moc, na jejímž základě zmocněnec jménem plátce prostřednictvím platebního příkazu provádí majetkové dispozice, platební prostředek ve smyslu čl. 4 bodu 23 [směrnice 2007/64/ES] ⁽¹⁾?
- 2) Je apostila připojená příslušným cizím orgánem na základě Haagské úmluvy z roku 1961 o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin součástí postupu ověření platebního prostředku i platební transakce ve smyslu čl. 4 bodu 19 směrnice ve spojení s jejím čl. 59 [odst.] 1?
- 3) Může mít vnitrostátní soud v případě, že platební prostředek (a to i takový, který třetí osobu opravňuje k uskutečňování dispozičních úkonů jménem plátce) je z formálního (vnějšího) hlediska bezvadný, za to, že platební transakce je autorizovaná, tj. že plátce udělil souhlas k jejímu provedení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 21. června 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

(Věc C-411/22)

(2022/C 359/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Žalovaný: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Předběžné otázky

- 1) Jedná se v případě částky náhrady, která pracovníkům po dobu jejich izolace jakožto osob trpících onemocněním covid-19, podezřelých z nemoci nebo podezřelých z nákazy přísluší za majetkovou újmu vzniklou v důsledku překážky bránící provozování jejich výdělečné činnosti a kterou pracovníkům nejprve musí vyplatit zaměstnavatel, přičemž nárok na náhradu vůči státu okamžikem vyplacení přechází na zaměstnavatele, o dávku v nemoci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

- 2) Musí být článek 45 SFEU a článek 7 nařízení (EU) č. 492/2011 ⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které je přiznání náhrady za ztrátu na výdělek, která pracovníkům vzniká v důsledku izolace nařizené orgány ochrany veřejného zdraví z důvodu pozitivního výsledku testu na onemocnění covid-19 (příčemž danou náhradu pracovníkům nejprve musí vyplatit zaměstnavatel a nárok na náhradu vůči státu v tomto rozsahu přechází na zaměstnavatele) podmíněno tím, že izolace je nařízena vnitrostátním orgánem na základě vnitrostátních epidemiologických právních předpisů, takže takováto náhrada není poskytována pracovníkům, kteří coby příhraniční pracovníci mají bydliště v některém jiném členském státě a jejichž izolace („karanténa“) je nařízena orgánem ochrany veřejného zdraví státu jejich bydliště?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05 s. 72).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 21. června 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. NT**

(Věc C-412/22)

(2022/C 359/47)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Autoridade Tributária e Aduaneira

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: NT

Předběžné otázky

- 1) Může být článek 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/278 ⁽¹⁾ ze dne 26. února 2016 vykládán v tom smyslu, že zrušení antidumpingových cel se kromě toho, že nabývá účinku do budoucna od 28. února 2016, týká také dovozů spojovacích prostředků podléhajících těmto clům, které se uskutečnily do 27. února 2016, ale k jejichž vyměření (antidumpingových a jiných cel) dojde až po 28. únoru 2016 (dodatečný výběr)?
- 2) Bude odpověď na první otázku jiná, pokud se vezme v úvahu, že dodatečný výběr je založen na osvědčení, které bylo na základě rozhodnutí ze dne 21. dubna 2017 vyňato z trestního vyšetřování zahájeného na základě důkazů poskytnutých Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) v rámci vyšetřovacího spisu OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, v němž byl učiněn závěr, že zboží vyvezené do Evropské unie v kontejnerech [...] a [...] dne 3. dubna 2010 a v kontejnerech [...] a [...] dne 24. dubna 2010 bylo nepreferenčního čínského původu?

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278 ze dne 26. února 2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (C/2016/1316) (Úř. věst. 2016, L 52, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obersten Gerichtshof (Rakousko) dne 21. června 2022 – DocLX Travel Events GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

(Věc C-414/22)

(2022/C 359/48)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Obersten Gerichtshofs

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: DocLX Travel Events GmbH

Odpůrce: Verein für Konsumenteninformation

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 12 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách vykládán v tom smyslu, že cestující má – bez ohledu na okamžik prohlášení o ukončení smlouvy – v každém případě právo na bezplatné ukončení smlouvy, pokud nevyhnutelné, mimořádné okolnosti, které mají výrazný dopad na poskytování souborných cestovních služeb, skutečně nastaly v okamžiku (plánovaného) zahájení cesty?
- 2) Má být čl. 12 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách vykládán v tom smyslu, že cestující má právo na bezplatné ukončení smlouvy již v případě, že v okamžiku prohlášení o ukončení smlouvy bylo možné očekávat, že nastanou nevyhnutelné, mimořádné okolnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. 2015, L 326, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 20. června 2022 – JD v. Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(Věc C-415/22)

(2022/C 359/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: JD

Žalovaní: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Předběžná otázka

Brání zásada jediného systému sociálního zabezpečení, která je zásadou unijního práva a vztahuje se na pracovníky, ať už zaměstnané nebo samostatně výdělečně činné, aktivní nebo důchodce, tomu, aby členský stát bydliště stanovil, jako je tomu v projednávané věci, že úředník Evropské komise v důchodu, který vykonává samostatnou výdělečnou činnost, podléhá jeho systému sociálního zabezpečení a má povinnost odvádět příspěvky na sociální zabezpečení z ryzí „solidarity“, i když tento úředník v důchodu podléhá povinnému systému sociálního zabezpečení Unie a z vnitrostátního systému, kterému podléhá z donucení, nemá žádný prospěch ani v podobě příspěvkové dávky, ani v podobě nepříspěvkové dávky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgie) dne 21. června 2022 – SA Cezam v. État belge

(Věc C-418/22)

(2022/C 359/50)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance du Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SA Cezam

Žalovaný: État belge

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 62 odst. 2 a články 63, 167, 206, 250 a 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ a zásada proporcionality, jak byla vyložena zejména v rozsudku Soudního dvora ze dne 8. května 2019, EN.SA (C-712/17), ve spojení se zásadou neutrality vnitrostátní právní úpravě, jako jsou čl. 70 odst. 1 Code de la TVA (zákon o DPH), článek 1 a oddíl V tabulky G připojené k arrêté royal n° 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (královská vyhláška č. 41, kterou se stanoví výše poměrných daňových pokut v oblasti daně z přidané hodnoty), na jejímž základě se porušení v případě nepřesností zjištěných při kontrole obsahu účetnictví za účelem sankcionování zdanitelných plnění, která nebyla vůbec nebo zčásti zaúčtována v rozsahu přesahujícím 1 250 eur, sankcionuje sníženou paušální pokutou ve výši 20 % splatné daně, aniž by od ní mohla být pro účely výpočtu pokuty odečtena daň zaplacená na vstupu, která nebyla z důvodu nepodání přiznání odečtena, a i když na základě čl. 1 druhého pododstavce královské vyhlášky č. 41 se stupnice snížení stanovena v tabulkách A až J přílohy této vyhlášky použije pouze za podmínky, že sankcionovaná porušení byla spáchána bez úmyslu vyhnout se dani nebo umožnit daňový únik?
- 2) Má na odpověď na první otázku vliv okolnost, že osoba povinná k dani v návaznosti na kontrolu zaplatila, dobrovolně či nikoli, částku splatné daně, aby napravila to, že daň nebyla zaplacená v dostatečné výši, a tedy aby bylo dosaženo cíle zajištění řádného výběru uvedené daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. června 2022 Evropský hospodářský a sociální výbor proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-750/20, Correia v. EHSV

(Věc C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) (zástupci: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec, zmocněnci a B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Paula Correia

Návrhová žádání

1. Zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 v části, v níž prohlašuje za přípustnou žádost na obnovení služebního postupu a zamítnout návrhová žádání žalobkyně v prvním stupni;

2. Uložit další účastníci řízení náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ve svém kasačním opravném prostředku EHSV tvrdí, že došlo k porušení rozumné lhůty pro podání žádosti o obnovení služebního postupu, jakož i judikatury týkající se skutečností, které je třeba vzít v úvahu pro určení, zda je lhůta rozumná.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení. Tribunál podle navrhovatele zkreslil část obsahu žalobní odpovědi a dupliky a učinil neúplný skutkový, jakož i právní rozbor.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady právní jistoty.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. června 2022 – Scuola europea di Varese v. PD a LC, v postavení osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost vůči NG

(Věc C-431/22)

(2022/C 359/52)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Scuola europea di Varese

Odpůrci: PD a LC, v postavení osoby vykonávající rodičovskou zodpovědnost vůči nezletilému NG

Předběžná otázka

Musí být čl. 27 odst. 2 první pododstavec první věta Úmluvy o statutu evropských škol, podepsané v Lucemburku dne 21. června 1994, vykládán v tom smyslu, že Rada pro stížnosti uvedená v tomto článku je výlučně příslušná, po vyčerpání správních postupů stanovených v obecném školním řádu, rozhodovat v prvním a posledním stupni o sporech týkajících se rozhodnutí o opakování školního ročníku přijatých Třídní radou ve vztahu ke studentovi středoškolského stupně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 30. června 2022 – AS Latvijas valsts meži v. Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

(Věc C-434/22)

(2022/C 359/53)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā rajona tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS „Latvijas valsts meži“

Žalovaní: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

Vedlejší účastník řízení: Valsts meža dienests

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „záměr“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾ také činnosti prováděné v lesní oblasti za účelem zajištění údržby zařízení lesní protipožární infrastruktury v této oblasti v souladu s požadavky protipožární ochrany stanovenými platnými právními předpisy?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, je třeba činnosti prováděné v lesní oblasti za účelem zajištění údržby zařízení lesní protipožární infrastruktury v této oblasti v souladu s požadavky na protipožární ochranu stanovenými platnými právními předpisy považovat, pro účely čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾, za projekt, který přímo souvisí s péčí o lokalitu nebo je pro ni nezbytný, takže v souvislosti s těmito činnostmi nemusí být proveden postup posouzení zvláštních oblastí ochrany evropského významu (*Natura 2000*)?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou předběžnou otázku, vyplývá z čl. 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin povinnost provést rovněž posouzení těch plánů a projektů (činností), které, ačkoli nemají přímou souvislost s péčí o zvláštní oblast ochrany nebo nejsou pro tuto péči nezbytné, mohou mít znatelný vliv na oblast ochrany evropského významu (*Natura 2000*), avšak které jsou prováděny v souladu s vnitrostátními právními předpisy za účelem zajištění požadavků lesní protipožární ochrany?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí předběžnou otázku, lze v této činnosti pokračovat a dokončit ji před provedením *ex post* postupu posouzení zvláštních oblastí ochrany evropského významu (*Natura 2000*)?
- 5) V případě kladné odpovědi na třetí předběžnou otázku, jsou příslušné orgány povinny, aby zabránily možným významným vlivům, požadovat napravení škody a přijmout opatření, pokud významnost vlivů nebyla posouzena v rámci postupu posuzování zvláštních oblastí ochrany evropského významu (*Natura 2000*)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/002, s. 102.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 1. července 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) v. Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Věc C-436/22)

(2022/C 359/54)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Žalovaná: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Předběžné otázky

Vzhledem k tomu, že cílem každého opatření přijatého členským státem na základě směrnice musí být v souladu s jejím čl. 2 odst. 2 zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany takových živočišných druhů v zájmu Společenství, jako je vlk obecný (*Canis lupus*):

- 1) Brání čl. 2 odst. 2, články 4, 11, 12, 14, 16 a 17 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽¹⁾ tomu, aby zákon autonomního společenství [Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (zákon č. 4/1996 ze dne 12. července 1996 o lovu v Kastilii a Leónu)] a následně Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (zákon č. 4/2021 ze dne 1. července 1992 o lovu a udržitelném hospodaření s loveckými zdroji v Kastilii a Leónu)] prohlásil vlka obecného za lovný a lovitelný druh, a v důsledku toho povolil oblastní lovecké využití vlka obecného v honebních oblastech v sezónách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022, když je jeho stav z hlediska ochrany podle zprávy za šestileté období 2013–2018, kterou Španělsko zaslalo Evropské komisi v roce 2019, nepříznivý–nedostatečný, a proto stát (členský stát, článek 4 směrnice o stanovištích) zařadil všechny španělské populace vlka obecného do seznamu druhů volně žijících živočichů se zvláštním režimem ochrany a do španělského katalogu ohrožených druhů, přičemž přísnou ochranu poskytl i populacím nacházejícím se severně od řeky Douro?
- 2) Je s tímto cílem slučitelné, aby vlkovi obecnému byla poskytnuta odlišná ochrana podle toho, zda se nachází severně nebo jižně od řeky Douro, s ohledem na to, že (i) z vědeckého hlediska je toto rozlišování v současné době považováno za nevhodné, (ii) že hodnocení stavu jeho ochrany ve třech oblastech, které ve Španělsku obývá, tedy v alpské, atlantské a středomořské, je v období 2013–2018 nepříznivé, (iii) že se jedná o přísně chráněný druh prakticky ve všech členských státech a zejména v Portugalsku, s nímž je dotčená oblast sdílena, a (iv) na judikaturu SDEU o přirozeném areálu rozšíření a území oblasti, které je třeba zohlednit při posuzování stavu jeho ochrany, přičemž by bylo více v souladu s touto směrnicí, při zohlednění čl. 2 odst. 3, aby byl vlk obecný zařazen do příloh II a IV bez rozlišení oblastí severně a jižně od řeky Douro tak, aby jeho odebrání z volné přírody a usmrcení bylo možné pouze v případě, že neexistuje jiné uspokojivé řešení za podmínek a požadavků, které jsou stanoveny v článku 16?
- V případě, že bude odlišné zacházení považováno za odůvodněné,
- 3) Zahrnuje pojem „využívání“ uvedený v článku 14 směrnice jeho lovecké využití, tedy jeho lov, s ohledem na zvláštní význam tohoto druhu (v jiných územních oblastech je prioritní), vzhledem k tomu, že jeho lov byl dosud povolen a jeho stav v období 2013–2018 byl shledán jako nepříznivý?
- 4) Brání článek 14 směrnice tomu, aby byl vlk obecný severně od řeky Douro zákonem prohlášen za lovný a lovitelný druh (článek 7 a příloha I zákona č. 4/1996 ze dne 12. července 1996 o lovu v Kastilii a Leónu, jakož i článek 6 a příloha I zákona č. 4/2021 ze dne 1. července 2021 o lovu a udržitelném hospodaření s loveckými zdroji v Kastilii a Leónu) a aby byl schválen plán oblastního lovu vlka obecného v honebních oblastech nacházejících se severně od řeky Douro v sezónách 2019/2020, 2020/2021 a 2021/2022, aniž byly poskytnuty jakékoli informace o tom, zda bylo dodrženo sledování stanovené v článku 11 směrnice, bez provedení sčítání od roku 2012–2013 a bez dostatečných, objektivních, vědeckých a aktuálních informací o stavu vlka obecného ve spise, který byl použit pro vypracování plánu oblastního lovu, když v období let 2013–2018 ve třech oblastech, které vlk obecný ve Španělsku obývá, a sice v alpské, atlantské a středomořské, je hodnocení stavu jeho ochrany nepříznivé?
- 5) Na základě článků 4, 11 a 17 směrnice o stanovištích, jsou zprávami, které je třeba vzít v úvahu za účelem stanovení stavu ochrany vlka obecného (současná a skutečná úroveň populace; současné zeměpisné rozšíření, reprodukční index atd.), takové zprávy, které členský stát vypracovává každých šest let nebo v případě potřeby v kratším období prostřednictvím vědeckého výboru, jako je výbor zřízený Real Decreto 139/2011 (královské nařízení č. 139/2011), s ohledem na to, že jejich populace se nacházejí na území různých autonomních společenství, a na potřebu provádět hodnocení [dopadu] opatření [na] místní populace „v širším měřítku“, jak stanoví rozsudek SDEU ze dne 10. října 2019, C-674/17⁽²⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

⁽²⁾ EU:C:2019:851

**Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2022 Republikou Slovinsko proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2022 ve věci T-392/20, Petra Flašker
v. Evropská komise**

(Věc C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Republika Slovinsko (zástupkyně: B. Jovin Hrastnik)

Další účastnice řízení: Petra Flašker, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu,
- zamítl žalobu a
- uložil žalobkyni v prvním stupni náhradu všech nákladů řízení.

Shledá-li Soudní dvůr, že věc není ve stavu, v němž by o ní soudní řízení dovolovalo rozhodnout, navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu a
- vrátil věc Tribunálu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že chybně vyložil čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU a čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení 2015/1589⁽¹⁾, nesprávně vymezil rozsah povinností, které má Komise ve fázi předběžného přezkumu oznámeného opatření, a nesprávně posoudil existenci závažných obtíží, jimž Komise čelila při analýze dotčených opatření, a sice spravovaných aktiv získaných Lekarnou Ljubljana p.o. a Lekarnou Ljubljana po roce 1979.
2. Tribunál nesprávně uplatnil právo tím, že provedl chybnou právní kvalifikaci skutkového stavu a neprávem dospěl k závěru, že pokud jde o aktiva, které byla svěřena do správy Lekárně Ljubljana p.o. v roce 1979 a která byla předvedena na Lekarnu Ljubljana v roce 1997, čelila Komise závažným obtížím a z tohoto důvodu musela v této věci zahájit vyšetřování podle čl. 108 odst. 2 SFEU.
3. Tribunál nesprávně uplatnil právo tím, že rozsudek dostatečně neodůvodnil.
4. Tribunál porušil řízení, když na jedné straně zohlednil obecné žalobní důvody žalobkyně, ale na druhé straně přihlédl k údajům uvedeným Komisí v žalobní odpovědi. Tímto bylo porušeno právo Komise na účinný procesní prostředek a na nestranný proces, čímž byl zároveň porušen zájem navrhovatelky na podání kasačního opravného prostředku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015 L 248, s. 9).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 6. července 2022 Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)
proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vyhlášenému dne 1. června 2022 ve věci
T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB**

(Věc C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (zástupci: R. Pelayo Jiménez a A. Muñoz Aranguren, abogados)

Další účastníci řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), Španělské království, Evropský parlament, Rada Evropské unie, Evropská komise, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu, třetího rozšířeného senátu, ze dne 1. června 2022, jakož i rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 o přijetí programu řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
2. podpůrně a za předpokladu konstatování, že soudní řízení nedovoluje Soudnímu dvoru vydání konečného rozhodnutí ve věci, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil zpět Tribunálu, aby ten vydal nový rozsudek v souladu s rozhodnutím Soudního dvora;
3. v každém případě uložil SRB náhradu nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku i náhradu nákladů řízení o žalobě na neplatnost před Tribunálem, a rozhodl, že BANCO SANTANDER ponese vlastní náklady řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- První důvod kasačního opravného prostředku: porušení práva na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny základních práv Evropské unie), článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 písm. d) a čl. 103 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, jakož i judikatury ESLP k právu na spravedlivý proces (provedení relevantních důkazů a přístup k soudu), v napadeném rozsudku.
- Druhý důvod kasačního opravného prostředku: porušení práva na účinnou právní ochranu (článek 47 Listiny), článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 103 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, jakož i zásady obezřetnosti platné pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, v napadeném rozsudku.
- Třetí důvod kasačního opravného prostředku: porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozhodnutí SRB, které napadený rozsudek nenapravil, jakož i nedodržení zásady rovnosti zbraní (článek 47 Listiny).
- Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: porušení článků 17 a 52 Listiny a protiprávní výklad čl. 20 odst. 16 nařízení č. 806/2014⁽¹⁾ v napadeném rozsudku.
- Pátý důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení č. 806/2014 spočívající v tom, že podle napadeného rozsudku by přijetí opatření včasného zásahu, která by zabránila selhání Banco Popular, nepředpokládalo neplatnost rozhodnutí o řešení krize.
- Šestý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení spočívající v neshledání, že je doložen příslib nouzové pomoci v oblasti likvidity dostatečné pro řešení krize likvidity Banco Popular, schválený Banco de España (Španělská centrální banka, Španělsko) a ECB. Porušení čl. 18 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

- Sedmý důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 20 odst. 1 a odst. 5 písm. b) nařízení č. 806/2014, protože podle napadeného rozsudku měla Deloitte postavení „nezávislého znalce“.
- Osmý důvod kasačního opravného prostředku: porušení článku 24 nařízení č. 806/2014 a čl. 39 odst. 2 písm. b), d) a f) směrnice 2014/59 ⁽²⁾ v napadeném rozsudku, protože nebyla dodržena povinnost dosáhnout během řešení krize nejvyšší možnou prodejní cenu ani zásada rovnosti a transparentnosti mezi zájemci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Ravensburg (Německo) dne 8. července 2022 – VX a AT v. Gemeinde Ummendorf

(Věc C-456/22)

(2022/C 359/57)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Ravensburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: VX, AT

Žalovaná: Gemeinde Ummendorf

Předběžná otázka

Musí být pojem nehmotná újma podle čl. 82 odst. 1 nařízení (EU) č. 2016/679 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že jejím předpokladem je citelná újma a objektivně pochopitelný zásah do osobních zájmů, nebo k tomu postačuje pouhá krátkodobá ztráta neomezené kontroly subjektu nad svými údaji z důvodu zveřejnění osobních údajů na internetu po dobu několika dnů, které nemělo pro subjekt údajů žádné citelné, příp. škodlivé následky?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. července 2022 – Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-459/22)

(2022/C 359/58)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: W. Roels, zmocněnec)

Žalované: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Nizozemské království tím, že přijalo a zachovalo podmínky pro převod penzijních aktiv uvedené v čl. 19a odst. 1 písm. d) a čl. 19b odst. 1 a 2 Wet op de Loonbelasting (zákon o dani z příjmů ze závislé činnosti) z roku 1964, v článku 40c Uitvoeringsregeling Invorderingswet (prováděcí nařízení k zákonu o výběru [daní a odvodů]), v čl. 10d odst. 3 Uitvoeringsbesluit Loonbelasting (prováděcí nařízení k dani z příjmů ze závislé činnosti) z roku 1965, jakož i v Bijlage IV bij besluit DGB2012/7010M inzake internationale aspecten van pensioenen (příloha IV vyhlášky DGB2012/7010M o mezinárodních aspektech důchodů), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 45, 65 a 63 SFEU;
- uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zastává názor, že nizozemské právní předpisy upravující podmínky pro převod penzijních aktiv, která byla naspořena v takzvaném „druhém pilíři“, doplňkovém penzijním spoření prostřednictvím zaměstnavatele, jsou neslučitelné s volným pohybem pracovníků, služeb a kapitálu. Tyto podmínky sice platí jak pro tuzemské, tak i pro zahraniční převody, jejich splnění je však lehčí pro tuzemské než pro zahraniční důchodové instituce, které ve svém členském státě chtějí nabízet důchodové dávky pro zde zaměstnané zaměstnance, kteří před tím v Nizozemsku naspořili penzijní aktiva. Nejsou-li splněny podmínky zákonné úpravy, jsou důchodová aktiva naspořená v Nizozemsku zahrnuta do odvodů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 11. července 2022 – BM v. LO**(Věc C-462/22)****(2022/C 359/59)***Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku: BM

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: LO

Předběžná otázka

Začíná čekací lhůta v délce jednoho roku, resp. šesti měsíců podle čl. 3 odst. 1 písm. a) páté a šesté odrážky nařízení Brusel IIa ⁽¹⁾ běžet pro navrhovatele až v okamžiku, kdy má obvyklé bydliště v členském státě soudu, k němuž podá návrh, nebo postačuje, pokud navrhovatel na začátku příslušné čekací lhůty v uvedeném státě nejprve pouze pobývá a jeho pobyt nabude povahy obvyklého bydliště až následně v době před podáním návrhu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2022 Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. května 2022 ve věci T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Evropská centrální banka (ECB)

(Věc C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (zástupci: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská centrální banka, Evropská komise, Silvio Berlusconi

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. května 2022;
- 2) v důsledku toho zrušil rozhodnutí ECB ze dne 25. října 2016;
- 3) podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr shledal, že věc není ve stavu, v němž by o ní soudní řízení dovolovalo rozhodnout, zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. května 2022 a vrátil věc jinému senátu Tribunálu;
- 4) uložil ECB náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení v prvním stupni;
- 5) pro účely dokazování případně nařídil přijetí vhodných procesních organizačních opatření nebo důkazních opatření za účelem získání protokolu z jednání ze dne 16. září 2021 a zvukového záznamu jednání.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně účinků kontroly žalobců nad Banca Mediolanum – Zjevně nesprávné posouzení a zkreslení skutkového stavu, pokud jde o nabytí kvalifikované účasti – Protiprávní nahrazení odůvodnění napadeného aktu – Porušení zásady kontradiktornosti – Nesprávné právní posouzení, pokud jde o právní kvalifikaci „nabytí“ kvalifikované účasti z hlediska práva Evropské unie a vnitrostátního práva – Neuplatnění vnitrostátního práva – Porušení zásady loajální spolupráce – Rozporuplnost odůvodnění – Překročení pravomoci

Tento důvod se dělí na šest částí, které se týkají následujících otázek:

- A) určení společné kontroly společnosti Banca Mediolanum vykonávané před „uskutečněním dotčené fúze“ žalobci prostřednictvím akcionářské smlouvy uzavřené se společností Fin. Prog. Italia: nesprávné posouzení následků;
- B) postavení Silvia Berlusconiho jako držitele kvalifikované účasti ve společnosti Banca Mediolanum: nesprávná rekonstrukce sekvence „rozhodnutí Banca d'Italia ze dne 7. října 2014“ – „fúze“ – „rozsudek Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 3. března 2016“; zkreslení skutkového stavu a zjevně nesprávné právní posouzení;
- C) nahrazení vlastním odůvodněním Tribunálem odůvodnění autora napadeného aktu: porušení článků 263 a 264 SFEU;
- D) nový evropský pojem nabytí kvalifikované účasti: neuplatnění vnitrostátního práva;
- E) vytvoření Tribunálem případu neupraveného evropskými právními předpisy;

F) rozlišení mezi nepřímou kvalifikovanou účastí a přímou kvalifikovanou účastí: porušení článku 22 CRD IV a článku 22 TUB.

Druhý důvod. Nesprávné právní posouzení, pokud jde o závěr o legalitě směrnice 2013/36/EU ⁽¹⁾ – Porušení obecné zásady zákazu retroaktivity aktů a obecné zásady právní jistoty – Zjevná rozporuplnost odůvodnění

Třetí důvod. Nesprávné právní posouzení – Porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené a obecné zásady právní jistoty – Porušení práva na účinnou soudní ochranu (odkaz na devátý důvod) – Nedostatek odůvodnění

Čtvrtý důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně uplatnění vnitrostátních předpisů k provedení směrnice 2013/36/EU – Porušení zásady právní jistoty – Nezohlednění rozhodné skutečnosti, která nastala během řízení (rehabilitace) a má automaticky za následek, že podmínky dobré pověsti jsou znovu splněny ve smyslu vnitrostátních prováděcích předpisů.

Tento důvod se dělí na čtyři části, které se týkají následujících otázek:

- A) neprovedení čl. 23 odst. 1 CRD IV do vnitrostátního právního řádu, a každopádně protiprávnost ministerské vyhlášky č. 144/1998;
- B) nezveřejnění seznamu (dokumentů, které mají být předloženy za účelem povolení) uvedeného v čl. 23 odst. 4 CRD IV;
- C) nepoužitelnost společných obecných pokynů z roku 2008;
- D) rozhodnutí o rehabilitaci získané Silviem Berlusconi: nezohlednění rozhodné skutečnosti nastalé během řízení, jež má automaticky za následek, že podmínky dobré pověsti jsou znovu splněny ve smyslu vnitrostátních prováděcích předpisů.

Pátý důvod. Nesprávné právní posouzení při výkladu článku 23 směrnice 2013/36/EU, pokud jde o důležitost podmínky týkající se možného vlivu navrhovaného nabyvatele v případě, že podmínky dobré pověsti stanovené vnitrostátními právními předpisy již nejsou splněny.

Šestý důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně důležitosti zásady proporcionality při uplatnění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o údajnou automatickou souvislost plynoucí z vnitrostátních prováděcích předpisů – Zákaz automatické souvislosti – Nedostatek odůvodnění nebo nedostatečné odůvodnění

Sedmý důvod. Nesprávné právní posouzení při výkladu a uplatnění čl. 22 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 ⁽²⁾ a čl. 32 odst. 1 a odst. 5 nařízení (EU) č. 468/2014 ⁽³⁾ – Porušení použitelného relevantního vnitrostátního práva – Porušení článků 41 a 47 Listiny – Zjevná nelogičnost a rozporuplnost odůvodnění

Osmý důvod. Protiprávnost krátké lhůty (tři dny) stanovené v čl. 31 odst. 3 nařízení (EU) č. 468/2014 pro předložení vyjádření – Porušení článku 41 Listiny a odpovídajících obecných právních zásad plynoucích z ústavních tradic společných členským státům – Rozporuplnost a zjevná nelogičnost odůvodnění – Nesoulad s kritérii týkajícími se rozumnosti a přiměřenosti lhůty a nevykonání pravomoci v tomto ohledu Tribunálem

Devátý důvod. Nesprávné právní posouzení při uplatnění článku 84 jednacího řádu Tribunálu, pokud jde o nové důvody uplatněné po vydání rozsudku Soudního dvora ze dne 19. prosince 2018 – Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o existenci „nové právní okolnosti“, nedostatek odůvodnění a zjevná nelogičnost odůvodnění – Porušení zásady účinné soudní ochrany a článku 47 Listiny – Nedostatek odůvodnění, pokud jde o nedostatek přezkumu nových důvodů z úřední povinnosti

Desátý důvod. Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o přípustnost žalobního důvodu týkajícího se rozhodnutí o kladném výsledku doby probace u sociálních služeb – Zjevná nelogičnost odůvodnění – Porušení vnitrostátního práva – Porušení článku 84 jednacího řádu Tribunálu – Porušení zásady účinné soudní ochrany a článku 47 Listiny – Nedostatek odůvodnění, pokud jde o nedostatek přezkumu důvodu z úřední povinnosti

Jedenáctý důvod. Porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, pokud jde o nepřipustnost nových důkazů – Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o důležitost rozsudku Soudního dvora ze dne 19. prosince 2018 a rozsudku pléna Corte di cassazione (Kasační soud, Itálie) č. 10355/2021 pro účely rozhodnutí – Nepřezkoumání dokumentu rozhodného pro účely připustnosti nových důvodů – Porušení práva na obhajobu a zejména článku 47 Listiny

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).
- (²) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).
- (³) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2022 Silviem Berlusconiem proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. května 2022 ve věci T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi v. Evropská centrální banka (ECB)

(Věc C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Silvio Berlusconi (zástupci: A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka, Evropská komise, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. května 2022;
- 2) v důsledku toho zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 25. října 2016;
- 3) podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr shledal, že věc není ve stavu, v němž by o ní soudní řízení dovolovalo rozhodnout, zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. května 2022 a vrátil věc jinému senátu Tribunálu;
- 4) uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení v prvním stupni;
- 5) pro účely dokazování
 - a) nařídil, aby byly dokumenty, které Tribunál shledal nepřipustnými, založeny do spisu, a
 - b) případně nařídil přijetí vhodných procesních organizačních opatření nebo důkazních opatření za účelem získání protokolu z jednání ze dne 16. září 2021 a zvukového záznamu jednání.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně účinků kontroly žalobců nad Banca Mediolanum – Zjevně nesprávné posouzení a zkrácení skutkového stavu, pokud jde o nabytí kvalifikované účasti – Protiprávní nahrazení odůvodnění napadeného aktu – Porušení zásady kontradiktornosti – Nesprávné právní posouzení, pokud jde o právní kvalifikaci „nabytí“ kvalifikované účasti z hlediska práva Evropské unie a vnitrostátního práva – Neuplatnění vnitrostátního práva – Porušení zásady loajální spolupráce – Rozporuplnost odůvodnění – Překročení pravomoci

Tento důvod se dělí na šest částí, které se týkají následujících otázek:

- A) určení společné kontroly společnosti Banca Mediolanum vykonávané před „uskutečněním dotčené fúze“ ze strany společnosti Fininvest a Silvia Berlusconiho prostřednictvím akcionářské smlouvy uzavřené se společností Fin. Prog. Italia: nesprávné posouzení následků;
- B) postavení Silvia Berlusconiho jako držitele kvalifikované účasti ve společnosti Banca Mediolanum: nesprávná rekonstrukce sekvence „rozhodnutí Banca d'Italia ze dne 7. října 2014“ – „fúze“ – „rozsudek Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 3. března 2016“; zkrácení skutkového stavu a zjevně nesprávné právní posouzení;
- C) nahrazení vlastním odůvodněním Tribunálem odůvodnění autora napadeného aktu: porušení článků 263 a 264 SFEU;
- D) nový evropský pojem nabytí kvalifikované účasti: neuplatnění vnitrostátního práva;
- E) vytvoření Tribunálem případu neupraveného evropskými právními předpisy;
- F) rozlišení mezi nepřímou kvalifikovanou účastí a přímou kvalifikovanou účastí: porušení článku 22 směrnice 2013/36/EU a článku 22 TUB.

Druhý důvod. Nesprávné právní posouzení, pokud jde o závěr o legalitě směrnice 2013/36/EU ⁽¹⁾ – Porušení obecné zásady zákazu retroaktivity aktů a obecné zásady právní jistoty – Zjevná rozporuplnost odůvodnění

Třetí důvod. Nesprávné právní posouzení – Porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené a obecné zásady právní jistoty – Porušení práva na účinnou soudní ochranu (odkaz na devátý důvod) – Nedostatek odůvodnění

Čtvrtý důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně uplatnění vnitrostátních předpisů k provedení směrnice 2013/36/EU – Porušení zásady právní jistoty – Nezohlednění rozhodné skutečnosti, která nastala během řízení (rehabilitace) a má automaticky za následek, že podmínky dobré pověsti jsou znovu splněny ve smyslu vnitrostátních prováděcích předpisů.

Tento důvod se dělí na čtyři části, které se týkají následujících otázek:

- A) neprovedení čl. 23 odst. 1 směrnice 2013/36/EU do vnitrostátního právního řádu, a každopádně protiprávnost ministerské vyhlášky č. 144/1998;
- B) nezveřejnění seznamu (dokumentů, které mají být předloženy za účelem povolení) uvedeného v čl. 23 odst. 4 směrnice 2013/36/EU;
- C) nepoužitelnost společných obecných pokynů z roku 2008;
- D) rozhodnutí o rehabilitaci získané Silviem Berlusconiem: nezohlednění rozhodné skutečnosti nastalé během řízení, jež má automaticky za následek, že podmínky dobré pověsti jsou znovu splněny ve smyslu vnitrostátních prováděcích předpisů.

Pátý důvod. Nesprávné právní posouzení při výkladu článku 23 směrnice 2013/36/EU, pokud jde o důležitost podmínky týkající se možného vlivu navrhovaného nabyvatele v případě, že podmínky dobré pověsti stanovené vnitrostátními právními předpisy již nejsou splněny.

Šestý důvod. Nesprávné právní posouzení ohledně důležitosti zásady proporcionality při uplatnění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o údajnou automatickou souvislost plynoucí z vnitrostátních prováděcích předpisů – Zákaz automatické souvislosti – Nedostatek odůvodnění nebo nedostatečné odůvodnění

Sedmý důvod. Nesprávné právní posouzení při výkladu a uplatnění čl. 22 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013⁽²⁾ a čl. 32 odst. 1 a odst. 5 nařízení (EU) č. 468/2014⁽³⁾ – Porušení použitelného relevantního vnitrostátního práva – Porušení článků 41 a 47 Listiny – Zjevná nelogičnost a rozporuplnost odůvodnění

Osmý důvod. Protiprávnost krátké lhůty (tři dny) stanovené v čl. 31 odst. 3 nařízení (EU) č. 468/2014 pro předložení vyjádření – Porušení článku 41 Listiny a odpovídajících obecných právních zásad plynoucích z ústavních tradic společných členským státům – Rozporuplnost a zjevná nelogičnost odůvodnění – Nesoulad s kritérii týkajícími se rozumnosti a přiměřenosti lhůty a nevykonání pravomoci v tomto ohledu Tribunálem

Devátý důvod. Nesprávné právní posouzení při uplatnění článku 84 jednacího řádu Tribunálu, pokud jde o nové důvody uplatněné po vydání rozsudku Soudního dvora ze dne 19. prosince 2018 – Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o existenci „nové právní okolnosti“, nedostatek odůvodnění a zjevná nelogičnost odůvodnění – Porušení zásady účinné soudní ochrany a článku 47 Listiny – Nedostatek odůvodnění, pokud jde o nedostatek přezkumu nových důvodů z úřední povinnosti

Desátý důvod. Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o přípustnost žalobního důvodu týkajícího se rozhodnutí o kladném výsledku doby probace u sociálních služeb – Zjevná nelogičnost odůvodnění – Porušení vnitrostátního práva – Porušení článku 84 jednacího řádu Tribunálu – Porušení zásady účinné soudní ochrany a článku 47 Listiny – Nedostatek odůvodnění, pokud jde o nedostatek přezkumu důvodu z úřední povinnosti

Jedenáctý důvod. Porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, pokud jde o nepřipustnost nových důkazů – Nedostatek odůvodnění nebo nedostatečné odůvodnění, pokud jde o důvody prodloužení – Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o důležitost rozsudku Soudního dvora EU ze dne 19. prosince 2018 a rozsudku pléna Corte di cassazione (Kasační soud, Itálie) č. 10355/2021 pro účely rozhodnutí – Nepřezkoumání dokumentu rozhodného pro účely přípustnosti nových důvodů – Porušení práva na obhajobu a zejména článku 47 Listiny

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2022 Tirrenia di navigazione SpA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. května 2022 ve věci T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Evropská komise

(Věc C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tirrenia di navigazione SpA (zástupci: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2022 ve věci T-593/20;
2. zrušil články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020, a podpůrně články 6 a 7 téhož rozhodnutí, kterými je nařízeno navrácení údajných podpor tím, že prohlašuje toto navrácení za okamžité a účinné;
3. podpůrně k bodu 2 vrátit věc jinému senátu Tribunálu;
4. uložit odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka podává kasační opravný prostředek Tribunálu ve věci T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Komise, kterým byl zamítnut návrh na zrušení článků 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020, a podpůrně článků 6 a 7 téhož rozhodnutí, v němž Komise dospěla k závěru, že některá opatření ve prospěch žalobkyně by měla být považována za protiprávní státní podpory, které jsou neslučitelné s vnitřním trhem.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelka dovolává porušení čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci z roku 2004. Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek, pokud jde o závěr, že žalobkyně nedodržela podmínky uvedené v bodě 25 písm. c) pokynů z roku 2004.

Navrhovatelka naopak tvrdí, že italská vláda a) řádně oznámila Komisi plán privatizace části podniku; b) potvrdila úmysl vrátit podporu na záchranu před uplynutím lhůty šesti měsíců s použitím výnosů z privatizace; c) zveřejnila plán likvidace na svých internetových stránkách. Umožnila tedy Komisi, aby byla zcela obeznámena s jejími plány, a sice provést privatizaci v rámci plánu likvidace a poté vrátit podporu na záchranu.

Podle navrhovatelky je formalistický přístup zvolený Komisí a sdílený Tribunálem v rozporu se zásadou řádné správy zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv a se zásadou užitečného účinku.

V druhém důvodu kasačního opravného prostředku vytýká navrhovatelka Tribunálu, že porušil čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 108 odst. 2 SFEU, pokud jde o osvobození od některých daní. Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek v rozsahu, v němž měl za to, že pokud jde o „nepřímé daně“, námitka nepřipustnosti, kterou Komise vznesla ve své kasační odpovědi, je opodstatněná. Tribunál se kromě toho dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o posouzení a použití čl. 107 odst. 1 SFEU v rozsahu, který je navrhovatelce vytýkán a jehož předmětem je osvobození od některých daní, a závěry Tribunálu v tomto ohledu nejsou odůvodněny. Toto osvobození od daně z příjmů právnických osob je zcela podřízeno uskutečnění budoucích a nejistých událostí, což až doposud bránilo využití jakékoli výhody ve prospěch navrhovatelky, a způsobuje, že existence takové výhody v budoucnu je zcela náhodná, jak uznává rozhodnutí. Navrhovatelka má dále za to, že kromě existence výhody chybí i další prvky tvořící pojem „podpora“, a sice dopad opatření na obchod uvnitř Unie a narušení hospodářské soutěže. Na toto osvobození se tedy nevztahuje pojem „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a nejedná se tedy o státní podporu.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká porušení zásad právní jistoty a řádné správy, pokud jde o dobu trvání řízení, jakož i zásady ochrany legitimního očekávání a porušení zásady proporcionality. Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek, pokud jde o závěr, že celé řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí (EU) 2020/1412, netrvalo příliš dlouho, a že tudíž nebyly porušeny zásady právní jistoty a řádné správy. Pokud jde o porušení zásady proporcionality, Tribunál považuje za opodstatněnou námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí v její kasační odpovědi, čímž se dopouští nesprávného právního posouzení. Navrhovatelka má rovněž za to, že rozhodnutí (EU) 2020/1412 v souladu se zásadou ochrany legitimního očekávání a články 16 a 17 Listiny základních práv nemohlo uložit navrácení podpor vytýkaných společnosti Tirrenia AS. Podle navrhovatelky se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nerozhodl, že Komise porušila výše uvedené obecné zásady a zásady uvedené v Listině základních práv.

Ve svém čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že nevložil do vyšetřovacího spisu důkaz. Navrhovatelka tvrdí, že nemohla vložit do spisu ve věci ve smyslu čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2021 o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) provedených Itálií a regionem Sardinie ve prospěch společnosti *Saremar* [C(2021) 6990 def.], které navrhovatelka obdržela od Komise po podání žádosti o přístup k dokumentům. Navrhovatelka má za to, že vzhledem k významu rozhodnutí *Saremar* skutečnost, že tento dodatečný důkaz nemohl být vložen do spisu, způsobila, že rozsudek Tribunálu je stížen vadou spočívající v porušení jednacího řádu Tribunálu a povinnosti uvést odůvodnění, kterou má každý unijní orgán, jakož i ve zjevně nesprávném posouzení práva navrhovatelky na obhajobu.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. července 2022 *Tirrenia di navigazione* SpA proti
rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. května 2022 ve věci T-601/20, *Tirrenia di
navigazione* SpA v. Evropská komise**

(Věc C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: *Tirrenia di navigazione* SpA (zástupci: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2022 ve věci T-601/20;
2. zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020 jen ve vztahu k čl. 1 odst. 3 ve spojení s článkem 2;
3. podpůrně k bodu 2 vrátil věc jinému senátu Tribunálu;
4. uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka podává kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu ze dne 18. května 2022 ve věci T-601/20, *Tirrenia di navigazione* SpA v. Komise, kterým byl zamítnut návrh na zrušení čl. 1 odst. 3 ve spojení s článkem 2 rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020, v němž Komise prohlásila, že „podpora poskytnutá společnosti *Adriatica* za období od ledna 1992 do července 1994 v souvislosti se spojením Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Patrasso, nezákonně zavedená v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, je neslučitelná s vnitřním trhem“.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelka dovolává porušení jednacího řádu ve vztahu ke skončení promlčecí lhůty pro vymození úroků z podpor prohlášených za protiprávní a neslučitelné.

Navrhovatelka má za to, že Tribunál se dopustil několika pochybení: *a)* když měl za to, že pokud jde o konkrétní část žalobního důvodu týkající se nevymožených úroků za období od 1. ledna 2007 do 26. března 2007, desetiletá promlčecí lhůta ještě neuplynula; *b)* když dospěl k závěru, že nezpochybnění tohoto porušení, které způsobilo vážné porušení zásady kontradiktornosti, a tudíž práva na obhajobu, nemůže být vytýkáno navrhovatelkou, jelikož tato otázka se týká dotčeného členského státu.

V druhém důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelka dovolává nesprávné kvalifikace podpory jako nové podpory, protiprávnosti rozhodnutí, které prohlašuje podporu za novou a neslučitelnou s vnitřním trhem, jakož i porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady proporcionality.

Tribunál neprokázal, jak Komise rozhodnutím (EU) 2020/1411 ze dne 2. března 2020 napravila protiprávnost zpochybněnou v rozsudku Tribunálu ze dne 4. března 2009 ve spojených věcech T-265/04, T-292/04 a T-504/04, pokud jde o rozhodnutí z roku 2004 (2005/163/ES).

Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že Komise zhojila nedostatek odůvodnění zjištěný v roce 2009 a v rozhodnutí (EU) 2020/1411 prokázala, že podpory poskytnuté Adriatica v rámci OSP byly novými podporami.

Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a jeho rozsudek není odůvodněn, pokud jde o závěr, že Komise správně kvalifikovala dotace na OSP poskytnuté Adriatica v období mezi lednem 1992 a červencem 1994 a týkající se spoje Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Patrasso jako podpory neslučitelné s vnitřním trhem.

Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál měl nutně ověřit, zda Komise v rozhodnutí (EU) 2020/1411 *a)* konkrétně definovala situaci na trhu, *b)* správně srovnala předmět podpory a předmět kartelové dohody; *c)* správně vysvětlila, jakým způsobem bylo narušení hospodářské soutěže způsobené podporou zvýšeno spojením této podpory (jinak považované za slučitelnou) s kartelovou dohodou, a tudíž *d)* odůvodnila příčinnou souvislost, pokud jde o existenci překážek obchodu uvnitř Společenství, které z něj vyplynulo.

Navrhovatelka má kromě toho za to, že závěry Tribunálu jsou v rozporu s obecnou zásadou proporcionality.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká porušení zásad právní jistoty a řádné správy, pokud jde o dobu trvání řízení, jakož i zásady ochrany legitimního očekávání a porušení zásady proporcionality.

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek, pokud jde o závěr, že celé řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí (EU) 2020/1411 ze dne 2. března 2020, netrvalo příliš dlouho, a že tudíž nebyly porušeny zásady právní jistoty, řádné správy a proporcionality.

Navrhovatelka má rovněž na základě zásady ochrany legitimního očekávání a článků 16 a 17 Listiny základních práv za to, že rozhodnutí (EU) 2020/1411 ze dne 2. března 2020 nemohlo uložit navrácení podpory.

Podle navrhovatelky se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nerozhodl, že Komise porušila výše uvedené obecné zásady a zásady uvedené v Listině.

Ve svém čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka vytýká Tribunálu, že nevložil do vyšetřovacího spisu důkaz.

Navrhovatelka tvrdí, že nemohla vložit do spisu ve věci ve smyslu čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2021 o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) provedených Itálií a regionem Sardinie ve prospěch společnosti *Saremar* [C(2021) 6990 def.], které navrhovatelka obdržela od Komise po podání žádosti o přístup k dokumentům.

Navrhovatelka má za to, že vzhledem k významu rozhodnutí *Saremar* skutečnost, že tento dodatečný důkaz nemohl být vložen do spisu, způsobila, že rozsudek Tribunálu je stížen vadou spočívající v porušení jednacího řádu Tribunálu a povinnosti uvést odůvodnění, kterou má každý unijní orgán, jakož i ve zjevně nesprávném posouzení práva navrhovatelky na obhajobu.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – IP v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Věc C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – CZ v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Věc C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – EUROBANK BULGARIA v. NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Věc C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Jednací jazyk: bulharština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 11.10.2021.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 31. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Laudamotion GmbH v. TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Věc C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nizozemsko) – G v. Staatssecretaris van
Justitie en Veiligheid**

(Věc C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 2, 3.1.2022.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberster Gerichtshof – Rakousko) – YV v. Stadtverkehr Lindau (B) GmbH**

(Věc C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 84, 21.2.2022.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Curtea de Apel Pitești – Rumunsko) – Řízení zahájené MK**

(Věc C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Jednací jazyk: rumunština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 31.1.2022.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polsko) – Provident Polska S.A. v. VF**

(Věc C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 21.3.2022.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – AI a další v. ECDC

(Věc T-864/19) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Zaměstnanci střediska ECDC – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Předchozí varování – Článek 31 Listiny základních práv – Článek 24 služebního řádu – Rozsah povinnosti poskytnout pomoc – Povinnost jednat s náležitou péčí – Zahájení šetření – Přiměřená lhůta – Odpovědnost – Protiprávnost“)

(2022/C 359/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: AI, HV, HW, HY (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaný: Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nemocí (zástupci: J. Mannheim, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáty)

Předmět věci

Žalobci se svou žalobou na základě článku 270 SFEU, došlou soudní kanceláři Tribunálu dne 17. prosince 2019, domáhají náhrady újem, které jim vznikly především v důsledku nedostatku náležité odpovědi Evropského centra pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) na chování A (vedoucí odboru) vůči nim v letech 2012 až 2018, jež podle nich představuje psychické obtěžování.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – JC v. EUCAP Somálsko

(Věc T-165/20) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Mezinárodní smluvní zaměstnanec mise EUCAP Somálsko – Mise v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky – Ukončení pracovní smlouvy na dobu určitou ve zkušební době – Oznámení ukončení smlouvy doporučeným dopisem s dodejkou – Zaslání na neúplnou adresu – Počátek plynutí lhůty pro podání odvolání před podáním žaloby – Určení rozhodného práva – Kogentní ustanovení vnitrostátního pracovního práva – Neplatnost ujednání o zkušební době – Vadné oznámení výpovědi – Odstupné – Zpětné vyplacení odměny – Vzájemná žaloba“)

(2022/C 359/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: JC (zástupkyně: A. Van Himst, advokátka)

Žalovaná: EUCAP Somálsko (zástupkyně: E. Raoult, advokátka)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 272 SFEU ze žalobce domáhá určení neplatnosti dopisu ze dne 4. listopadu 2019 a dopisu ze dne 3. prosince 2019, jimiž mu mise EUCAP Somálsko oznámila své rozhodnutí ukončit jeho pracovní smlouvu, a v případě potřeby i dopisu ze dne 24. ledna 2020, jímž tato mise zamítla jeho nedisciplinární odvolání proti rozhodnutí ukončit jeho pracovní smlouvu, oznámenému dopisem ze dne 3. prosince 2019, a dále uložení povinnosti misi EUCAP Somálsko vyplácet žalobci zpětně odměnu až do dne, kdy bude jejich pracovněprávní smluvní vztah ukončen definitivně, řádně a v souladu s právem.

Výrok

- 1) Oznámení výpovědi obsažené v dopise ze dne 4. listopadu 2019 je neplatné.
- 2) Ukončení smlouvy uzavřené mezi misí EUCAP Somálsko a JC dne 21. srpna 2019 je řádné a platné a vůči žalobci se jej lze dovolávat ode dne 5. prosince 2019, přičemž definitivní účinnosti nabývá uplynutím výpovědní doby jednoho měsíce ode dne 9. prosince 2019 v souladu s článkem 18.1 této smlouvy.
- 3) EUCAP Somálsko zaplatí JC částku odpovídající jeho odměně podle článku 12.2 uvedené smlouvy, vyjma denního příspěvku podle článku 15 smlouvy, za dobu od 26. listopadu do 8. prosince 2019 včetně, a dále částku odpovídající odstupnému po výpovědní dobu jednoho měsíce ve výši rovnající se uvedené odměně, za dobu od 9. prosince 2019 do 9. ledna 2020, přičemž obě částky se navyšují o úroky v zákonné výši podle belgického práva.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 5) Vzájemná žaloba podaná misí EUCAP Somálsko se zamítá.
- 6) Misi EUCAP Somálsko se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – JF v. EUCAP Somálsko

(Věc T-194/20) ⁽¹⁾

(„Rozhodčí doložka – Mezinárodní smluvní zaměstnanec mise EUCAP Somálsko – Mise v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky – Neobnovení pracovní smlouvy po vystoupení Spojeného království z Unie – Právo být vyslechnut – Rovné zacházení – Zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti – Přejícné období stanovené v Dohodě o vystoupení Spojeného království z Unie – Žaloba na neplatnost – Žaloba na náhradu škody – Akty, jež jsou neoddelitelné od smlouvy – Nepřípustnost“)

(2022/C 359/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JF (zástupkyně: A. Kunst, advokátka)

Žalovaná: EUCAP Somálsko (zástupkyně: E. Raoult, advokátka)

Předmět věci

Žalobce se svou žalobou domáhá zaprvé na základě článku 263 SFEU zrušení zprávy mise EUCAP Somálsko ze dne 18. ledna 2020 a dopisu ze dne 29. ledna 2020, ve kterých tato mise rozhodla, že jeho pracovní smlouva nebude obnovena, a zadruhé na základě článku 268 SFEU náhrady škody, která mu údajně vznikla v důsledku těchto aktů, a podřídně se na základě článku 272 SFEU domáhá, aby byly sporné akty prohlášeny za protiprávní a aby mu byla nahrazena škoda, která mu údajně vznikla v důsledku těchto aktů.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) JF se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – VeriGraft v. Eisma

(Věc T-457/20) (¹)

(„Rozhodčí doložka – ‚Horizont 2020‘ – Rámcový program pro výzkum a inovace (2014 – 2020) – Grantová dohoda ‚Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency– P-TEV‘ – Náklady na subdodávky, se kterými nebylo v této dohodě počítáno – Zjednodušený postup schvalování – Subdodávky uvedené v pravidelných technických zprávách – Schválené pravidelné technické zprávy – Způsobitelné náklady“)

(2022/C 359/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: VeriGraft AB (Göteborg, Švédsko) (zástupci: P. Hansson a M. Persson, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura Evropské rady pro inovace a pro malé a střední podniky (zástupci: A. Galea, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duronem, advokáty)

Předmět věci

Žalobkyně se svou žalobou podanou na základě článku 272 SFEU domáhá, aby bylo určeno, že zaprvé náklady na subdodávky zamítnuté Výkonnou agenturou pro malé a střední podniky (EASME) představují způsobitelné náklady podle grantové dohody, která se týká projektu „Personalizované žíly pocházející z lidského tkáňového inženýrství jako první léčba pro pacienty s chronickou žilní nedostatečností – P-TEV“ (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV) a má referenční číslo 778620, zadruhé že výzva k úhradě č. 3242004635, kterou EASME vydala na částku 106 928,74 eura, je neopodstatněná a zatřetí že vymáhání částky 109 230,19 eura ze záručního fondu zřízeného grantovou dohodou je rovněž neopodstatněné.

Výrok rozsudku

- 1) Návrhu společnosti VeriGraft AB na určení, že náklady na subdodávky zamítnuté Výkonnou agenturou pro malé a střední podniky ve výši 258 588,80 eur jsou způsobitelnými náklady na základě grantové dohody „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV“ s referenčním číslem 778620, se vyhovuje.
- 2) Návrhu společnosti VeriGraft na určení neopodstatněnosti výzvy k úhradě č. 3242004635 vydané Výkonnou agenturou pro malé a střední podniky na částku 106 928,74 eura se vyhovuje.
- 3) Návrhu společnosti VeriGraft na určení neopodstatněnosti vymáhání částky 109 230,19 eura ze záručního fondu zřízeného grantovou dohodou „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV“ s referenčním číslem 778620 se vyhovuje.

4) Výkonné agentuře Evropské rady pro inovace a pro malé a střední podniky (Eisma) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Delifruit v. Komise

(Věc T-629/20) (¹)

(„Přípravky na ochranu rostlin – Účinná látka chlorpyrifos – Stanovení maximálních limitů reziduí pro chlorpyrifos v banánech nebo na jejich povrchu – Nařízení (ES) č. 396/2005 – Dostupné vědecké a technické poznatky – Jiná opodstatněná hlediska“)

(2022/C 359/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Delifruit, SA (Guayaquil, Ekvádor) (zástupci: K. Van Maldegem, P. Sellar a S. Abdel-Qader, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, A. Dawes a M. ter Haar, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá částečného zrušení nařízení Komise (EU) 2020/1085 ze dne 23. července 2020, kterým se mění přílohy II a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro chlorpyrifos a chlorpyrifos-methyl v některých produktech a na jejich povrchu (Úř. věst. 2020, L 239, s. 7, oprava Úř. věst. 2020, L 245, s. 31) v rozsahu, v němž stanoví maximální limit reziduí pro chlorpyrifos v banánech nebo na jejich povrchu ve výši 0,01 mg/kg.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Delifruit, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Standard International Management v. EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Věc T-768/20) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie The Standard – Zrušení – Místo užívání ochranné známky – Reklamy a nabídky k prodeji určené unijním spotřebitelům – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 359/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Standard International Management LLC (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister a M. Maier, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Asia Standard Management Services Ltd (Hongkong, Čína)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. listopadu 2020 (věc R 828/2020-5).

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 27. listopadu 2020 (věc R 828/2020-5) se zrušuje v části, v níž se týká služeb náležejících do tříd 38, 39, 41, 43 a 44.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a kromě toho nahradí náklady řízení společnosti Standard International Management LLC, včetně nákladů vynaložených v rámci řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 22.2.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Věc T-147/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie GUGLER – Absolutní důvod neplatnosti – Příklad, kdy se nejedná o nedostatek dobré víry – Článek 51 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 359/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gugler France (Auxons, Francie) (zástupkyně: A. Grolée, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Alexander Gugler (Maxdorf, Německo) (zástupkyně: M.-C. Simon, advokátka)

Předmět věci

Žalobkyně se žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. prosince 2020 (věc R 893/2020-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gugler France se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 163, 3.5.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – CCTY Bearing Company v. EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Věc T-176/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CCTY – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CCVI – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Zneužití práva – Článek 71 nařízení 2017/1001“)

(2022/C 359/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Čína) (zástupci: L. Genz a C. Stadler, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Capostagno a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: CCVI International Srl (Vicenza, Itálie) (zástupci D. Demarinis, R. Covelli a M. Theisen, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. února 2021 (věc R 779/2020-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti CCTY Bearing Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 31.5.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Illumina v. Komise

(Věc T-227/21) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Trh farmaceutického průmyslu – Článek 22 nařízení (ES) č. 139/2004 – Žádost o postoupení případu podaná orgánem pro hospodářskou soutěž dle vnitrostátního práva nepříslušným k přezkumu spojení podniků – Rozhodnutí Komise o přezkumu spojení podniků – Rozhodnutí Komise o vyhovění žádostem ostatních vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž připojit se k žádosti o postoupení případu – Pravomoc Komise – Lhůta pro podání žádosti o postoupení případu – Pojem „oznámení“ – Přiměřené období – Legitimní očekávání – Veřejné vyjádření místopředsedkyně Komise – Právní jistota“)

(2022/C 359/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, barrister a P. Chappatte, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan, G. Conte a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Grail LLC dříve Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate a A. Giraud, advokáti)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Řecká republika (zástupce: K. Boskovits, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré a E. Leclerc, zmocněnci), Nizozemské království (zástupkyně: M. Bulterman a P. Huurnink, zmocněnkyně), Kontrolní úřad ESVO (zástupci: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski a M.-M. Joséphidès, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení zaprvé rozhodnutí Komise C(2021) 2847 final ze dne 19. dubna 2021 o vyhovění žádosti Autorité de la concurrence française (francouzský orgán pro hospodářskou soutěž) o přezkum spojení podniků směřujícího k tomu, že společnost Illumina, Inc. získala výlučnou kontrolu nad společností Grail, Inc. (věc COMP/M.10188 – Illumina/Grail), zadruhé rozhodnutí Komise C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final a C(2021) 2855 final ze dne 19. dubna 2021 o vyhovění žádostem orgánů pro hospodářskou soutěž Řecka, Belgie, Norska, Islandu a Nizozemska připojit se k této žádosti o postoupení případu a zatřetí dopisu Komise ze dne 11. března 2021 informující společnosti Illumina a Grail o uvedené žádosti o postoupení případu.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Illumina, Inc. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Řecká republika, Francouzská republika, Nizozemské království, Kontrolní úřad ESVO a společnost Grail LLC ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Věc T-369/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie uni – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Označení nebo údaje, jež se staly obvyklými – Článek 7 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. d) nařízení 2017/1001]“)

(2022/C 359/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unimax Stationery (Daman, Indie) (zástupkyně: E. Amoah, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupci: A. Perani a G. Ghisletti, advokáti)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. dubna 2021 (věc R 1909/2020-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Unimax Stationery se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 23.8.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – TL v. Komise**(Věc T-438/21) ⁽¹⁾**

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí o neobnovení smlouvy – Oznámení o volném pracovním místě – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost jednat s náležitou péčí – Psychické a sexuální obtěžování – Odpovědnost“)

(2022/C 359/82)*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: TL (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a M. Brauhoff, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobkyně domáhá zaprvé zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv Evropské komise ze dne 29. října 2020 o neobnovení její pracovní smlouvy, a v případě potřeby rozhodnutí ze dne 20. dubna 2021, kterým se zamítá její stížnost podaná podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie proti uvedenému rozhodnutí, a zadruhé náhrady škody, kterou měla utrpět v důsledku těchto aktů.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) TL nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Purasac v. EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse)**(Věc T-543/21) ⁽¹⁾**

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Rejeunesse – Starší slovní ochranná známka Evropské unie REVANESSE – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 359/83)*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Jižní Korea) (zástupce: P. Lee, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Sliwinska a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Prollem Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (zástupce: R. Lyxell, advokát)

Předmět věci

Žalobkyně se žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 2. července 2021 (věc R 146/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Purasac Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 422, 18.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Brand Energy Holdings v. EUIPO (RAPIDGUARD)

(Věc T-573/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie RAPIDGUARD – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 – Právo být vyslechnut“)

(2022/C 359/84)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Brand Energy Holdings BV (Vlaardingen, Nizozemsko) (zástupci: A. Hönninger a F. Dechent, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 30. června 2021 (věc R 294/2021-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Brand Energy Holdings BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 431, 25.10.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – Rimini Street v. EUIPO (WE DO SUPPORT)**(Věc T-634/21) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka WE DO SUPPORT – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2022/C 359/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Spojené státy) (zástupce: E. Ratjen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: R. Raponi a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Žalobkyně se žalobou na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. srpna 2021 (věc R 710/2021-4).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Rimini Street, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – dennree v. EUIPO (BioMarkt)**(Věc T-641/21) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BioMarkt – Absolutní důvod pro zamítnutí – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2022/C 359/86)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: dennree GmbH (Töpen, Německo) (zástupce: K. Röttgen, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. srpna 2021 (věc R 783/2021-5).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti dennree GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2022 – TL v. Komise

(Věc T-677/21) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Hodnotící zpráva za rok 2019 – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Stanovení cílů – Zneužití pravomoci – Odpovědnost“)

(2022/C 359/87)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TL (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Brauhoff a L. Hohenecker, zmocněnci)

Předmět věci

Svou žalobou založenou na článku 270 SFEU se žalobkyně domáhá zaprvé zrušení své hodnotící zprávy za rok 2019 nebo podpůrně jejího částečné zrušení, a v případě potřeby zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv Evropské komise ze dne 8. července 2021, kterým se zamítá její stížnost podaná podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie proti uvedené zprávě, a zadruhé náhrady nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku protiprávnosti této zprávy.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) TL nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 502, 13.12.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. července 2022 – Fersher Developments a Lisin v. Komise a ECB

(Věc T-200/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na náhradu škody – Hospodářská a měnová politika – Program podpory stability pro Kypr – Memorandum o porozumění ze dne 26. dubna 2013 o politice zvláštní hospodářské podmíněnosti uzavřené mezi Kypr a Evropským mechanismem stability – Pravomoc Tribunálu – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Rovné zacházení – Zásada proporcionality – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2022/C 359/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Fersher Developments LTD (Nikósie, Kypr), Vladimir Lisin (Lipeck, Rusko) (zástupce: R. Nowinski, advokát)

Žalované: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, T. Materne a S. Delaude, zmocněnci), Evropská centrální banka (zástupci: O. Heinz, P. Papaschalis, G. Várhelyi a M. Szablewska, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, advokátem)

Předmět

Svou žalobou na základě článku 268 SFEU se žalobci domáhají přiznání náhrady škody, která jim údajně vznikla v důsledku rozhodnutí Komise a Evropské centrální banky (ECB) podmínit určitými podmínkami poskytnutí finanční pomoci Kyprské republice.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Fersher Developments LTD a Vladimirovi Lisinovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. července 2022 – Armadora Parleros v. Komise

(Věc T-254/21) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost – Společná rybářská politika – Absence výkonu kontrolních pravomocí stanovených příslušnou právní úpravou ze strany Komise – Výkon motoru plavidel – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Újma – Příčinná souvislost – Promlčecí lhůta – Zjevně nepřipustná žaloba“)

(2022/C 359/89)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Španělsko) (zástupce: J. Navas Marqués, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: M. Morales Puerta a K. Walkerová, zmocněnkyně)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 268 SFEU se žalobkyně domáhá náhrady škody v podobě ušlého zisku, která jí údajně vznikla následkem poruchy motoru jejího rybářského plavidla *Vianto Tercero* v roce 2005. Původem této poruchy motoru byl podle jejího názoru nedostatečný dohled Komise nad kontrolou vykonávanou Španělským královstvím v oblasti pravidel společné rybářské politiky v rybolovné oblasti severozápadního Kantaberského moře. Má za to, že k poruše motoru došlo v důsledku jeho nadužívání z důvodu vystavení žalobkyně nekalé hospodářské soutěži ze strany rybářských plavidel s motory, jejichž výkon překračoval povolené meze.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná a v každém případě zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Společnosti Armadora Parleros, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. července 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR)**(Věc T-317/21) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2022/C 359/90)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Brito & Pereira (Vizela, Portugalsko)

Předmět věci

Svou žalobou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 26. března 2021 (věc R 882/2020-1).

Výrok

- 1) Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 19.7.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2022 – Anglofranchise v. EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)**(Věc T-439/21) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2022/C 359/91)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Anglofranchise Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta a R. Perotti, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: R. Raponi a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Yuliya Bugrey (Milán, Itálie) (zástupce: D. Russo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. dubna 2021 (věc R 459/2020-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Yuliyou Bugrey a společností Anglofranchise.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společnost Anglofranchise Ltd a Yuliya Bugrey ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2022 – Sanoptis v. EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Věc T-30/22) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí přihlášky k zápisu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2022/C 359/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanoptis Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupkyně: S. Rost, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varšava, Polsko)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. listopadu 2021 (věc R 850/2021-4).

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnosti Sanoptis Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Žaloba podaná dne 7. května 2022 – Aziz v. Komise

(Věc T-266/22)

(2022/C 359/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zástupce: L. Cuschieri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise Ares(2022)3227480 ze dne 26. dubna 2021, kterým rozhodla neopravit údaje o žalobci podle článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾;

- určil, že došlo k porušení článku 50 Listiny základních práv Evropské unie tím, že orgány zahájily proti žalobci dvě souběžná řízení, trestní a občanskoprávní, přičemž předložily jeho osobní údaje spolu se stejnými tvrzenými skutečnostmi, přestože žalobce již byl, pokud jde o tytéž tvrzené skutečnosti, pákistánským soudem zproštěn obžaloby;
- určil, že došlo k porušení článku 17 tím, že nebyly poskytnuty údaje, když Evropská komise zpracovala osobní údaje žalobce. Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Evropské komise Ares(2022)2457760 ze dne 1. dubna 2022, protože nebyly poskytnuty údaje podle článku 17 nařízení (EU) 2018/1725.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila článek 18 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že neopravila osobní údaje žalobce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že žalobci neposkytla jeho osobní údaje.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila zásadu presumpce přístupnosti a poskytování údajů tím, že žalobci neumožnila přístup k jeho osobním údajům v situaci, kdy je proti němu vedeno souběžně trestní a občanskoprávní řízení. Žalobce měl právo na poskytnutí svých osobních údajů v souběžně probíhajícím trestním a občanskoprávním řízení.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 18. května 2022 – Aziz v. Komise

(Věc T-286/22)

(2022/C 359/94)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zástupce: L. Cuschieri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní rozhodnutí Evropské komise ze dne 16. května 2022, z důvodu neposkytnutí údajů v lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 a článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (¹);
- rozhodl, že došlo k porušení článku 50 Listiny základních práv EU, když orgány zahájily proti žalobci dvě souběžná řízení, a to trestní a občanskoprávní, na základě stejných skutků vytýkaných žalobci s odvoláním na jeho vlastní osobní údaje, přičemž byl žalobce v případě těch stejných údajných skutků již zproštěn viny pákistánským soudem.
- rozhodl, že došlo k porušení čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725, když Evropská komise neumožnila žalobci přístup k jeho osobním údajům ve stanovené lhůtě, která byla tři měsíce, a Evropská komise prodloužila lhůtu na více jak tři měsíce, aby odpověděla na žádost žalobce o poskytnutí osobních údajů;

- rozhodl, že Evropská komise porušila zásadu presumpce otevřenosti a zveřejnění, když neumožnila žalobci přístup k jeho osobním údajům ve stanovené lhůtě, která byla tři měsíce, zatímco proti němu souběžně probíhalo trestní a občanskoprávní řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila článek 8 Listiny základních práv EU a článek 17 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že neposkytla žalobci jeho osobní údaje ve stanovené tříměsíční lhůtě.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že neposkytla žalobci jeho osobní údaje ve stanovené tříměsíční lhůtě a že prodloužila uvedenou lhůtu v případě, kdy ji Evropská komise nesměla prodloužit. Skutečnost, že Evropská komise neodpověděla na žádost o přístup k osobním údajům ve lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725 představuje rozhodnutí o zamítnutí takového přístupu. Takové lhůty, stanovené ve veřejném zájmu, nemůžou účastníci řízení měnit. Podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725, který je konkrétním vyjádřením zásady soudní ochrany, lze každé odmítnutí přístupu k osobním údajům požadovaného od správních orgánů napadnout soudní cestou.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila zásadu presumpce otevřenosti a zveřejnění tím, že neumožnila žalobci přístup k jeho osobním údajům ve stanovené tříměsíční lhůtě, zatímco proti němu probíhá souběžně trestní a občanskoprávní řízení na základě stejných údajných skutků. V případě zpracování osobních údajů je základním právem osoby obdržet kopii svých osobních údajů v probíhajícím trestním řízení.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 29. června 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA

(Věc T-388/22)

(2022/C 359/95)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že pohledávka uvedená ve výzvě k úhradě č. 3242201592 vydané žalovanou ze dne 28. ledna 2022, aby žalobkyně vrátila část grantu, který obdržela na projekt MINATRAN, ve výši 184 224,21 eura, není podložena a že tato částka odpovídá uznatelným výdajům;

- uložil ERCEA, aby navrátila APT částku 184 224,21 eura, bezdůvodně vyplacenou, navýšenou o úroky z prodlení, a
- uložil ERCEA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristotelova univerzita v Soluni) svou žalobou napadá výzvu k úhradě vydanou Výkonnou agenturou Evropské rady pro výzkum (ERCEA), týkající se provádění projektu MINATRAN. Touto výzvou k úhradě ERCEA vyžaduje, aby APT vrátila ERCEA částku 184 224,21 eura, odpovídající části grantu, který obdržela na projekt MINATRAN, a paušální částce.

V této souvislosti APT na základě článku 272 SFEU navrhuje, aby Tribunál Evropské unie určil, že výše uvedená částka zpochybněná ERCEA odpovídá uznatelným výdajům a že ERCEA ji musí APT navrátit z důvodu bezdůvodného obohacení.

APT tvrdí toto:

1. Zaprvé, ERCEA se k odmítnutí výdajů vykázaných mezinárodními výzkumnými pracovníky jako neuznatelných opírá o zcela nepodložená a neprokázaná tvrzení. Žádost ERCEA znějící na částku 184 224,21 eura, jež se týká personálních nákladů a cestovních výdajů, nepřímých nákladů a uložení paušální náhrady, tedy není podložená. Kromě toho uznatelnost výdajů je rovněž prokázána důkazy předloženými APT.
2. Zadruhé ERCEA tím, že vyžaduje vrácení částky 184 224,21 eura na základě neúplných a nevěrohodných dokumentů a údajů, nesplňuje povinnosti, které pro ni vyplývají z Listiny, jednak tím, že porušuje právo APT být vyslechnuta, a jednak tím, že APT brání v získání účinné soudní ochrany.
3. Zatřetí, ERCEA porušila zásadu dobré víry při plnění smluv.

Žaloba podaná dne 29. června 2022 – UniCredit Bank v. SRB

(Věc T-405/22)

(2022/C 359/96)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UniCredit Bank AG (Mnichov, Německo) (zástupci: F. Schäfer, H. Großerichter a F. Kruis, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/2022/18) a jeho příloh v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022 a jeho přílohy I až III jsou v rozporu s formálními náležitostmi ve smyslu čl. 263 odst. 2 SFEU a v rozporu s právem na řádnou správu, protože neobsahovaly dostatečné odůvodnění ve smyslu čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022 a jeho přílohy I a II jsou v rozporu s právem na účinný prostředek nápravy před soudem zakotveným v čl. 47 odst. 1 Listiny, protože je prakticky nemožné podrobit obsahovou správnost tohoto rozhodnutí účinnému soudnímu přezkumu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022 a jeho přílohy jsou v rozporu s právem, protože čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014⁽¹⁾ a čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59⁽²⁾ jsou v rozporu s právem. Tato ustanovení porušují právo úvěrových institucí na účinnou právní ochranu, protože vedla k inherentně netransparentním rozhodnutím přijatým na jejich základě. Je proto nutno určit, že tato ustanovení jsou nepoužitelná.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022 je v rozporu s právem, protože porušuje články 6, 7 a čl. 20 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63⁽³⁾ tím, že žalovaný v rámci výpočtu multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu nezohlednil ani ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), ani ukazatel minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL), ani ukazatele rizika složitost („complexity“) a způsobilost k řešení krize („resolvability“).
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí ze dne 11. dubna 2022 je v rozporu s právem i proto, že SRB vypočítal příspěvek žalobkyně věcně nesprávně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 1. července 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB

(Věc T-407/22)

(2022/C 359/97)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Německo) (zástupci: J. Seitz, D. Flore a C. Marx, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 11. dubna 2022 (SRB/ES/2022/18), včetně příslušných příloh, zejména přílohy I o „Výsledcích výpočtu příspěvků pro všechny instituce, které podléhají výpočtu příspěvků předem pro rok 2022, vykázaných v harmonizovaných přílohách odděleně (pro každou instituci)“, v rozsahu, v němž jsou relevantní pro žalobkyni;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: porušení práva být vyslechnut

Žalovaný opomenul vyslechnout žalobkyni před schválením napadeného rozhodnutí, a porušil tak čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

2. Druhý žalobní důvod: porušení procesních pravidel

Napadené rozhodnutí je neplatné, jelikož bylo přijato v rozporu s obecnými procesními požadavky plynoucími z článku 41 Listiny, článku 298 SFEU, obecných právních zásad a jednacího řádu žalovaného.

3. Třetí žalobní důvod: nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí

Napadené rozhodnutí neobsahuje v rozporu s článkem 296 SFEU dostatečné odůvodnění; odůvodnění zejména nemá spojitost s konkrétním případem a nejsou v něm uvedeny zásadní úvahy v rámci přiměřenosti a posuzovací pravomoci.

Určení výše ročního příspěvku je mimoto nepochopitelné, zejména vzhledem k použití nejednotných pojmů a chybějícímu popisu důležitých mezikroků.

4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení základního práva na účinnou soudní ochranu vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

Nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyni citelně ztěžuje jeho soudní přezkum.

Žalovaný porušuje zejména zásadu kontradiktornosti řízení, podle níž musí mít strany možnost se kontradiktorně zabývat skutkovými a právními okolnostmi rozhodujícími pro výsledek řízení.

5. Pátý žalobní důvod: použití ukazatele IPS (Institutional Protection Scheme) porušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 (¹), jež musí být vykládáno ve světle předpisů vyšší právní síly

V rámci čl. 7 odst. 4 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci měl žalovaný zohlednit, že žalobkyně drží deriváty zcela převážně k účelům zajištění a řízení rizik.

V rámci použití ukazatele IPS nebylo přihlédnuto k významu účasti žalobkyně v institucionálním systému ochrany skupiny spořitelén.

Podle čl. 6 odst. 5 druhé věty nařízení v přenesené pravomoci měl žalovaný zohlednit nižší pravděpodobnost zavedení režimu řešení krize v dotčené instituci, a tedy využití mechanismu Jednotného fondu pro řešení krizí, a měl respektovat zásadu proporcionality.

6. Šestý žalobní důvod: nezohlednění MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) v rámci souboru ukazatelů rizik „riziková expozice“ je v rozporu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2015/63

Žalovaný měl v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 zohlednit nadprůměrně vysokou kvótu MREL žalobkyně ve výši 47,17 %, která značně převýšila minimální kvótu ve výši 8 % stanovenou Jednotným výborem pro řešení krizí.

7. Sedmý žalobní důvod: použití multiplikátoru pro úpravu příspěvku v závislosti na rizikovém profilu porušuje nařízení v přenesené pravomoci 2015/36 (EU), jež musí být vykládáno ve světle předpisů vyšší právní síly

Žalovaný měl při stanovení multiplikátoru pro úpravu příspěvku v závislosti na rizikovém profilu zohlednit nízkou pravděpodobnost selhání a nadprůměrně vysokou kvótu MREL v souladu se zásadou orientace na rizikový profil a se základním právem na svobodu podnikání podle článku 16 Listiny.

8. Osmý žalobní důvod (uplatněný podpůrně): čl. 7 odst. 4 druhá věta nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 je v rozporu s předpisy vyšší právní síly

Stanovením vah pro ukazatel IPS porušuje čl. 7 odst. 4 druhá věta nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 obecnou zásadu rovnosti podle článku 20 Listiny, jakož i zásadu proporcionality, jelikož s institucemi podléhajícími témuž zajištění, a které tedy mají tutéž pravděpodobnost selhání, může být zacházeno odlišně.

9. Devátý žalobní důvod: Mechanika zařazování do intervalů stanovená v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 je v rozporu s předpisy vyšší právní třídy

Zařazení do rizikových intervalů podle přílohy I kroku 2 nařízení v přenesené pravomoci vede ke zjevně nespravedlivým výsledkům, a je tedy v rozporu se zásadou orientace na rizikový profil a s obecnou zásadou rovného zacházení.

- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Max Heinr. Sutor v. SRB

(Věc T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburk, Německo) (zástupci: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft a H.-U. Klöppel, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (č. SRB/ES/2022/18) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 (¹), protože žalovaný nevyloučil z výpočtu příspěvku na rok 2022 finanční prostředky klientů, které žalobkyně spravuje jako svěřenský správce. Článek 5 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 má být použit v případě takovýchto finančních prostředků klientů, které jsou chráněny před platební neschopností, protože podle jasného znění tohoto ustanovení splňují znaky jeho skutkové podstaty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality ve smyslu požadavků uvedených v čl. 70 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 806/2014 (²) ve spojení s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU (³) tím, že rozhodnutí pouze na základě fiduciárních bezrizikových závazků, které žalobkyně vykazala v rozvaze, stanovila násobně vyšší příspěvek. Rozhodnutí není ani vhodné, ani nezbytné pro dosažení cílů sledovaných příspěvkem a nevýhody způsobené tímto rozhodnutím nejsou přiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, protože rozhodnutí zavádí rozdílné zacházení s žalobkyní v porovnání s úvěrovými institucemi, jejichž vnitrostátní účetní standardy nevyžadují vykazování fiduciárních závazků nebo které vedou rozvahu podle IFRS (International Financial Reporting Standards) a investičními podniky, které současně nemají povolení úvěrové instituce, a které spravují finanční prostředky klientů, aniž by toto rozdílné zacházení bylo objektivně odůvodněno.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 16 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), protože zahrnutí bezrizikových fiduciárních závazků do vyměřovacího základu vede ke značnému zvýšení příspěvku žalobkyně na rok 2022.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU, protože rozhodnutí omezuje žalobkyni ve svobodném výkonu její hospodářské činnosti v členském státě jejího hlavního sídla, toto omezení je nepřiměřené a diskriminuje žalobkyni vůči investičním podnikům usazeným v jiných členských státech, které mají rovněž povolení jako úvěrová instituce.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut zakotveného v čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny, protože žalovaný poskytl žalobkyni nedostatečnou lhůtu pro konzultace pouze v rozsahu jedenácti pracovních dnů pro kontrolu návrhu rozhodnutí a vypracování vyjádření v rámci konzultace.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny, jakož i čl. 296 odst. 2 SFEU, protože žalobkyně není na základě odůvodnění napadeného rozhodnutí schopna náležitě ověřit výši svého příspěvku.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení zásady účinné právní ochrany zakotvené v čl. 47 odst. 1 Listiny, protože žalobkyně není z důvodu nedostatečného odůvodnění schopna přiměřeně pochopit resp. napadnout správnost rozhodnutí.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z neplatnosti vyměřovacího základu stanoveného podle čl. 14 odst. 2, čl. 3 bodu 11 ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. e), čl. 3 bodem 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, pokud by měl být vykládán v tom smyslu, že fiduciární závazky investičních podniků, které mají rovněž povolení vykonávat činnost úvěrové instituce, je nutno zohlednit pro výpočet příspěvku, protože by se jednalo o porušení čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, jakož i zásady rovného zacházení, článku 16 Listiny a článku 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU.

-
- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki v. SRB

(Věc T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinky, Finsko) (zástupci: H. Berger a M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 11. dubna 2022, dokument č. SRB/ES/2022/18, včetně Příloh I, II a III, v rozsahu, v němž se týkají příspěvku předem žalobkyně, a

— uložil SRB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že SRB porušil článek 69 nařízení (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014⁽¹⁾ a články 16, 17, 41 a 52 Listiny základních práv Evropské unie tím, že zaujal dynamický přístup pro určení cílové úrovně příspěvků předem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že určení cílové úrovně ze strany SRB v napadeném rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o očekávanou míru růstu pojištěných vkladů a posouzení současného hospodářského cyklu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že SRB porušil čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 a články 16, 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, tím, že při určení roční cílové úrovně neuplatnil závaznou horní hranici 12,5 % na cílovou úroveň.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že články 69 a 70 nařízení (EU) č. 806/2014 porušují zásadu stanovení příspěvků na základě rizik a zásadu proporcionality, čímž jsou porušeny články 16, 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, pokud by cílové úrovně měly být určeny dynamicky a horní hranice stanovená v čl. 70 odst. 2 tohoto nařízení by se neuplatnila, jak by tomu bylo v případě, že by napadené rozhodnutí zůstalo v platnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. července 2022 – Nordea Rahoitus Suomi v. SRB

(Věc T-432/22)

(2022/C 359/100)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsinky, Finsko) (zástupci: H. Berger a M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 11. dubna 2022, dokument č. SRB/ES/2022/18, včetně Příloh I, II a III, v rozsahu, v němž se týkají příspěvku předem žalobkyně, a
- uložil SRB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že SRB porušil článek 69 nařízení (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014⁽¹⁾ a články 16, 17, 41 a 52 Listiny základních práv Evropské unie tím, že zaujal dynamický přístup pro určení cílové úrovně příspěvků předem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že určení cílové úrovně ze strany SRB v napadeném rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o očekávanou míru růstu pojištěných vkladů a posouzení současného hospodářského cyklu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že SRB porušil čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 a články 16, 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, tím, že při určení roční cílové úrovně neuplatnil závaznou horní hranici 12,5 % na cílovou úroveň.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že články 69 a 70 nařízení (EU) č. 806/2014 porušují zásadu stanovení příspěvků na základě rizik a zásadu proporcionality, čímž jsou porušeny články 16, 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, pokud by cílové úrovně měly být určeny dynamicky a horní hranice stanovená v čl. 70 odst. 2 tohoto nařízení by se neuplatnila, jak by tomu bylo v případě, že by napadené rozhodnutí zůstalo v platnosti.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 12. července 2022 – UIV Servizi v. REA

(Věc T-440/22)

(2022/C 359/101)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milán, Itálie) (zástupci: B. Bonafini, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská výkonná agentura pro výzkum

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil neplatnost dopisu potvrzujícího [Ares (2022)3368330 – 2. května 2022] pozastavení provádění grantové dohody (článek 33.2), jakož i pozastavení provádění samotné smlouvy z důvodu porušení smluvních závazků a relevantních obecných zásad práva Evropské unie, kterých se dovolává v projednávané žalobě;
- uložil Evropské výkonné agentuře pro výzkum (REA), aby zrušila pozastavení provádění grantové dohody 874904 – European Quality Wines: Taste The Difference (dále jen „TTD.EU“);
- uložil REA náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která vznikla žalobkyni – jak to prokazuje – ve výši 500 000 eur;
- uložil REA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z dopisu potvrzujícího pozastavení provádění grantové dohody – nesprávné použití čl. 33.2 písm. a) grantové dohody 874904-TTD.EU (definice pojmů „podstatné chyby, nesrovnalosti nebo podvod“)
 - porušení zásady presumpce nevinny a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie;
 - zjevně nesprávné posouzení ve vztahu k právu Evropské unie – porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání – porušení zásady dobré víry v právu Evropské unie a belgickém právu – porušení kombinovaného použití článků 1134 a 1165 belgického občanského zákoníku.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality ze strany REA.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti dopisu potvrzujícího pozastavení provádění grantové dohody – nepoužití čl. 33.2.1 písm. b) grantové dohody 874904-TTD.EU – „významný dopad“ tvrzených „soustavných nebo opakujících se chyb, nesrovnalostí, podvodu nebo vážného porušení závazků“ na grantovou dohodu TTD.EU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedodržení zásad řádné správy stanovených v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a obecných zásad Evropské unie právní jistoty, legitimního očekávání a proporcionality, jakož i povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 odst. 2 SFEU.

Žaloba podaná dne 18. července 2022 – HB v. Komise

(Věc T-444/22)

(2022/C 359/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: HB (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho,

- zrušil rozhodnutí ze dne 13. května 2022, oznámené dne 16. května 2022, kterým žalovaná provedla započtení na mezi pohledávkou, kterou má žalobkyně vůči žalované z titulu náhrad nákladů řízení, které byly Komisi uloženy rozsudky ze dne 21. prosince 2021, HB v. Komise (T-795/19, nezveřejněný, EU:T:2021:917) a ze dne 21. prosince 2021, HB v. Komise (T-796/19, nezveřejněný, EU:T:2021:918), a pohledávkou, kterou má Komise údajně vůči žalobkyni na základě rozhodnutí ze dne 15. října 2019 o vrácení částky ve výši 1 197 055,86 eur (zakázka CARDS/2008/166-429) (jistina);
- uložil žalované náhradu majetkové újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise přijmout sporné rozhodnutí a z neexistence platného právního základu tohoto rozhodnutí.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že podle finančního nařízení Komise nemá vůči žalobkyni žádnou peněžitou pohledávku a dále z porušení finančního nařízení a článku 266 SEU.
-

Žaloba podaná dne 18. července 2022 – NV v. EIB**(Věc T-447/22)**

(2022/C 359/103)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* NV (zástupkyně: L. Levi, advokátka)*Žalovaná:* Evropská investiční banka**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:*

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
a v důsledku toho,
- zrušil rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2021, kterým se absence žalobkyně za období od 13. září 2021 do 13. prosince 2021 kvalifikuje jako neoprávněná;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 7. dubna 2022 o zamítnutí opravného prostředku podaného dne 10. ledna 2022 proti rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2021
- uložil EIB povinnost vyplatit jí odměny za období od 13. září 2021 do 13. prosince 2021, zvýšené o úrok z prodlení se sazbou stanovenou Evropskou centrální bankou navýšenou o 2 procentní body;
- uložil EIB povinnost nahradit žalobkyni újmu;
- uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 2.3, 3.3, 3.4 a 3.6 přílohy X administrativních ustanovení, z porušení článku 34 Listiny základních práv Evropské unie samostatně či ve spojení s články 2.3, 3.3, 3.4 a 3.6 administrativních ustanovení, ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a ze zneužití práva.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a ze zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 33b pracovního řádu a článku 11 administrativních ustanovení.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie**(Věc T-455/22)**

(2022/C 359/104)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)*Žalovaná:* Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit žalobkyni všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Water Supply Sweida Region“ s č. 80212 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 25. srpna 2017, a sice:
 - 652 218,70 eura (EUR) jakožto částku dlužnou žalobkyni k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 559 287,10 EUR, úroků ve výši 38 925,60 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 54 006,00 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši roční úrokové sazby 3,5 % (350 bazických bodů) plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika nesplnila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 25. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie

(Věc T-456/22)

(2022/C 359/105)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit Unii, na kterou přešly nároky z pohledávky, všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Port of Tartous“ s č. 22057 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 9. srpna 2017, a sice:
 - 18 440 034,97 eura (EUR) jakožto částku dlužnou Unii k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 13 942 526,00 EUR, úroků ve výši 2 589 128,20 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 1 908 380,77 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení připsané ve výši roční úrokové sazby, která je vypočítána z vyšší z částek (průběžného období jednoho měsíce) i) sazby EURIBOR, navýšené o 2 % (200 bazických bodů), nebo ii) pevné sazby splatné podle článku 3.01, navýšené o 0,25 % (25 bazických bodů), do okamžiku uhrazení pohledávky;

- povinnost uhradit Bance všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru od 9. srpna 2017 a sestávající z částky dlužné Bance k 30. červnu 2022 ve výši 5 405,54 EUR jakožto smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 14. června 2022, kdy Unie uhradila příslušnou splátku jistiny a úvěru podle záruky z roku 2000);
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syráská arabská republika porušila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 9. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syráská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit Unii (na kterou přešly nároky Banky) všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru a Bance částkou dlužnou podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru z titulu smluvních úroků z prodlení.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie

(Věc T-457/22)

(2022/C 359/106)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syráská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syráské arabské republice:

- povinnost uhradit Unii, na kterou přešly nároky z pohledávky, všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Syrian Healthcare“ (dále jen „smlouva o úvěru“) od 9. srpna 2017, a sice:
 - částku dlužnou Unii k 30. červnu 2022 ve výši EUR 50 880 189,61 eura (EUR) a 2 897 002,31 amerického dolaru (USD), sestávající z jistiny ve výši 40 744 064,86 EUR a 2 223 971,84 USD, úroků ve výši 5 161 649,64 EUR a 341 462,46 USD a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 4 974 475,11 EUR a 331 568,01 USD;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši té roční úrokové sazby, která je (za každé období jednoho měsíce) z následujících ročních úrokových sazeb vyšší: i) sazba EURIBOR navýšená o 2 % (200 bazických bodů) [vyjma úhrad v USD, pro něž platí sazba LIBOR navýšená o 2 % (200 bazických bodů)] nebo ii) pevná sazba splatná podle článku 3.01 navýšená o 0,25 % (25 bazických bodů), plynoucí do provedení úhrady;
- povinnost uhradit Bance všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru od 9. srpna 2017 a sestávající z částek dlužných Bance k 30. červnu 2022 ve výši 11 416,23 EUR a 760,94 USD jakožto smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 29. června 2022, kdy Unie uhradila příslušné splátky jistiny a úvěru podle záruky z roku 2000);

— náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika porušila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 9. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit Unii (na kterou přešly nároky Banky) všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru a Bance částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru z titulu smluvních úroků z prodlení.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie

(Věc T-465/22)

(2022/C 359/107)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit žalobkyni všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru se zvláštními úvěrovými podmínkami „Aleppo – Tall Kojak Road Project“ (dále jen „smlouva o úvěru“) od 25. srpna 2017, a sice:
 - 233 021,96 eura (EUR) jakožto částku dlužnou žalobkyni k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 200 900,30 EUR, úroků ve výši 2 014,25 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 30 137,41 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši roční úrokové sazby 3,5 % (350 bazických bodů) plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika nesplnila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 25. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž povinnost uhradit všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie**(Věc T-466/22)**

(2022/C 359/108)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit žalobkyni všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Water Supply Deir Ez Zor Region“ č. 80310 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 25. srpna 2017, a sice:
 - 363 150,97 eura (EUR) jakožto částku dlužnou žalobkyni k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 301 679,16 EUR, úroků ve výši 34 100,36 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 27 371,45 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši roční úrokové sazby 3,5 % (350 bazických bodů) plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika nesplnila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 25. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie**(Věc T-467/22)**

(2022/C 359/109)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit žalobkyni všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Euphrates Drainage and Irrigation“ č. 80211 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 25. srpna 2017, a sice:
 - 1 959 745,31 eura (EUR) jakožto částku dlužnou žalobkyni k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 1 680 510,04 EUR, úroků ve výši 116 961,48 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 162 273,79 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši roční úrokové sazby 3,5 % (350 bazických bodů) plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika nesplnila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 25. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie

(Věc T-468/22)

(2022/C 359/110)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit žalobkyni, na kterou přešly nároky z pohledávky, všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Electricity Transmission Project“ č. 20868 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 9. srpna 2017, a sice:
 - částku dlužnou žalobkyni k 30. červnu 2022 ve výši 1 984 763,43 švýcarského franku (CHF) a 22 856 655,23 eura (EUR), sestávající z jistiny ve výši 1 716 822,98 CHF a 18 655 393,62 EUR, úroků ve výši CHF 51 915,64 CHF a 1 040 629,74 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 216 024,81 CHF a 3 160 631,87 EUR;

- další smluvní úroky z prodlení ve výši roční úrokové sazby tvořené součtem i) 2,5 % (250 bazických bodů) a ii) sazby splatné podle článku 3.01, plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika porušila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 9. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit žalobkyni (na kterou přešly nároky Evropské investiční banky) všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 22. července 2022 – EIB v. Sýrie

(Věc T-469/22)

(2022/C 359/111)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (zástupci: D. Arts a E. Paredis, advokáti, T. Gilliams, R. Stuart a F. de Borja Oxangoiti Briones, zmocněnci)

Žalovaná: Syrská arabská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Syrské arabské republice:

- povinnost uhradit Unii, na kterou přešly nároky z pohledávky, všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru „Electricity Distribution Project“ č. 20948 (dále jen „smlouva o úvěru“) od 9. srpna 2017, a sice:
 - 28 777 508,71 eura (EUR) jakožto částku dlužnou Unii k 30. červnu 2022, sestávající z jistiny ve výši 27 388 963,40 EUR, úroků ve výši 116 091,27 EUR a smluvních úroků z prodlení (plynoucích od 30. června 2022) ve výši 1 272 454,04 EUR;
 - další smluvní úroky z prodlení ve výši té roční úrokové sazby, která je (za kterékoli příslušné období) z následujících ročních úrokových sazeb vyšší: i) příslušná mezibankovní sazba navýšená o 2 % (200 bazických bodů) nebo ii) sazba splatná podle článku 3.01 navýšená o 0,25 % (25 bazických bodů), plynoucí do provedení úhrady;
- náhradu všech nákladů tohoto řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

První a jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Syrská arabská republika porušila své smluvní povinnosti podle článků 3.01 a 4.01 smlouvy o úvěru, a sice uhradit splátky podle smlouvy o úvěru v okamžiku jejich splatnosti, která nastala dne 9. srpna 2017, a podle článku 3.02 smlouvy o úvěru, a sice uhradit úroky z prodlení v případě každé splatné avšak řádně neuhrazené splátky úvěru ve výši roční úrokové sazby určené v uvedeném článku. Syrská arabská republika má tudíž smluvní povinnost uhradit žalobkyni (na kterou přešly nároky Evropské investiční banky) všechny částky dlužné podle článků 3.01, 3.02 a 4.01 smlouvy o úvěru.

Žaloba podaná dne 29. července 2022 – QM v. Rada**(Věc T-471/22)****(2022/C 359/112)***Jednací jazyk: bulharština***Účastníci řízení**

Žalobce: QM (zástupce: S. Koev, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je v celém rozsahu přípustná a opodstatněná, a že veškeré žalobní důvody, které jsou v ní uvedeny, jsou opodstatněné;
- určil, že napadené právní akty mohou být z části zrušeny;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/849 ze dne 30. května 2022, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii ⁽¹⁾, v části, ve které se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/840 ze dne 30. května 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii ⁽²⁾, v části, ve které se týká žalobce;
- uložil Radě Evropské unie náhradu všech nákladů řízení žalobce, všech výloh, honorářů atd. vynaložených v souvislosti s jeho advokátním zastoupením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze závažného porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení povinnosti uvést odůvodnění Radou.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinnou soudní ochranu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení Radou.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení vlastnického práva, zásady proporcionality a hospodářské svobody.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obvyklé životní podmínky.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze závažného porušení práva na dobrou pověst.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 148, s. 52.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 148, s. 8.

**Žaloba podaná dne 29. července 2022 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils
(Near-to-Prime)**

(Věc T-472/22)

(2022/C 359/113)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Německo) (zástupkyně: J. Bornholdt, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník účastníci řízení před odvolacím senátem: Centemia Conseils (Angevillers, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Near to Prime“ – Přihláška č. 16 448 524

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. května 2022, ve věci R 2178/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- napadené rozhodnutí pozměnil v tom smyslu, že rozhodnutí zrušovacího oddělení č. 47 561 C ze dne 12. listopadu 2021 se zrušuje a návrh na zrušení unijní ochranné známky č. 16 448 524 se zamítá;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 31. července 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik v. EUIPO – Darvas and Pap
(LAAVA)**

(Věc T-473/22)

(2022/C 359/114)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turecko) (zástupkyně: M. López Camba a A. Lyubomirova Geleva, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Gábor Darvas (Budapešť, Maďarsko), Dorina Pap (Kiskunhalas, Maďarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelé sporné ochranné známky: Další účastníci v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie LAAVA – Přihláška č. 18 209 861

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. května 2022, ve věci R 1745/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje zamítnutí námitek a ukládá osobě, která podala námitky/odvolání, aby nahradila náklady námitkového a odvolacího řízení;
- uložil EUIPO náhradu nákladů vynaložených Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirket;
- uložil Gáboru Darvasovi a Dorině Pap náhradu nákladů řízení vynaložených Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/100;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. srpna 2022 – Panicongelados Massas Congeladas v. EUIPO – Seder (panidor)

(Věc T-480/22)

(2022/C 359/115)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Panicongelados Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugalsko) (zástupkyně: I. Monteiro Alves, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie panidor – Přihláška č. 18 214 675

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. května 2022, ve věci R 1946/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- postoupil přihlášku ochranné známky úřadu EUIPO k provedení zápisu a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. srpna 2022 – Thomas Henry v. EUIPO (MATE MATE)

(Věc T-482/22)

(2022/C 359/116)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Thomas Henry GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: O. Spieker, D. Mienert a J. Si-Ha Selbmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MATE MATE – Přihláška č. 18 091 934

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2022, ve věci R 406/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. g) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 8. srpna 2022 – Kaufdas.online v. EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Věc T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubin, Polsko) (zástupce: P. Kurcman, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie KAUFDAS ONLINE – přihláška č. 18 113 140*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. května 2022, ve věci R 1972/2021-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 28. září 2021 v námitkovém řízení č. B 3 106 146, pokud jde o všechny výrobky a služby, pro které bylo námitce vyhověno;
- vrátil věc EUIPO, aby tento Úřad rozhodnutí věcně pozměnil a ochrannou známku Evropské unie č. 18 113 140 zapsal pro všechny dotčené výrobky a služby, aniž by byly dotčeny ty, které jsou nesporné;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před námitkovým oddělením, odvolacím senátem a před Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 8. srpna 2022 – Cathay Pacific Airways v. Komise**(Věc T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, Čína) (zástupci: M. Rees a E. Estellon, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské unii (zastoupené Evropskou komisí) podle článků 268 a 340 SFEU povinnost uhradit:
 - finanční odškodnění odpovídající úrokům z prodlení z částky 10 080 000 eur vypočteným na základě úrokové sazby uplatňované ECB na její refinanční operace ke dni 1. března 2017 (tj. 0,0 procentního bodu), navýšené o 3,5 procentních bodů ročně, za období od 21. června 2017 do 14. července 2022, tedy částku 1 758 488,24 eur, nebo na základě úrokové sazby, kterou Tribunál vyhodnotí jako přiměřenou; a
 - složený úrok z úroků z prodlení podle předchozího pododstavce za období od 15. července 2022 (nebo ode dne, který bude Tribunál považovat za vhodný) do dne, kdy Evropská komise skutečně uhradí částku požadovanou v předchozím pododstavci, vypočtený na základě úrokové sazby uplatňované ECB na její refinanční operace, navýšené o 3,5 procentních bodů ročně, nebo na základě úrokové sazby, kterou Tribunál vyhodnotí jako přiměřenou;
- dále nebo podpůrně zrušil rozhodnutí Komise Ares(2022)5454770 ze dne 29. července 2022 podle článku 263 SFEU a uložil jí uhradit stejné částky, jaké jsou požadovány v odstavci výše;
- uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů tohoto řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje článek 266 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje nařízení Komise v přenesené pravomoci č. 1268/2012 ⁽¹⁾ vykládané v souladu s článkem 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí by mělo být zrušeno, protože je nedostatečně odůvodněno.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 22. července 2022 – CiviBank v. ECB

(Věc T-220/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Jednací jazyk: italština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 237, 20.6.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2022 – PQ v. ESVČ

(Věc T-358/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 1.8.2022.

